

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Immaculatae Conceptionis Virginis Mariae, Contra Malitiam Originalis Infectionis Peccati

Alva y Astorga, Pedro de

Lovanij, 1663

G.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13965

ceretur? An vicit Christus, quia ex Virgine natus, vel quia Verbum Patris aeternaliter genitum, Deus verus de Deo vero est? Quare ergo? vel quomodo dicit Fulbertus: Oportuit secundum Adam de Virgine nasci, ut serpentem vinceret? Quando hæc victoria non ab utero Virginali, sed ab æterna generatione, & potentia infinita Dei vim & effectum suum sortita fuit? Sed oportebat, quia opportunum erat, ut Christus vinceret serpentem, sicut serpens vicerat Adam in Paradiso. Vicit serpens Adamum per Evam; oportebat ergo, imò quasi necesse erat, ut Christus vinceret per MARIAM. Prima ergo victrix, seu initium victoriae originalis maculae fuit à MARIA, quia ab hac cælorum Regina, Nativitatem suam & originarium ortum originalis habuit victoria. Voluit ergo Fulbertus demonstrare, quòd hæc victoria licet à potenti brachio Dei patrata, tamen fuit nata, ac si diceret Hispanicè: Quiso Dios que esta victoria del pecado original saliese de Madre, para que viniessse nacida, &c. Et si à Matre MARIA ortum habuit maculae ruina, quomodo in Matre MARIA potuit esse macula?

FULLGENTIUS Petrellus à Sigilio, Ordinis Eremitarum S. Augustini Italus: Quòd de Conceptione B. Virginis MARIE non licet modò prædicare, nisi ad præscriptum Pauli V. & Gregorij XV. Pontificum, fuisse scilicet absque omni peccato conceptam, quæst. 12. fol. 870. ubi latè agit de hac materia. Et quòd de Virginis MARIE Conceptione veritum est ultimis temporibus à Romanæ Sedis Summis Pontificibus, ne disputetur publicè vel privatim, nec prædicetur utraque pars; sed tantummodò pars una, illa videlicet, quæ immunem asserit ab originali labe MARIAM in sua Conceptione, &c. quæst. 23. s. 7. columna 887. in libro de Intercessionibus Beatæ Deiparæ MARIE Virginis, quæ salvari gravissimos peccatores eidem devotos probatur, tomo 1. Impress. Romæ 1647. in folio.

FULLGENTIUS Ruspensis Episcopus, ac Sanctus, natione Afer, in Sermonè de duplici Christi Nativitate, contraponendo effectus bonos, quos gratia Dei in Virgine operatur, ex malis ac miseris, quas diabolus in prima muliere Eva causavit, sic ait: In primi hominis conjuge nequitia diaboli seductam depravavit; in secundi hominis Matre gratia Dei mentem integram servavit & carnem, &c. Ergo eodem modo de utraque integritate locutus est; sed integritas carnis consistit in hoc, quòd nunquam fuerit violata; fuisset autem violata & deperdita talis mentis integritas, si habuisset peccatum originale.

Item, in Sermonè de laudibus MARIE ex partu Salvatoris, sic ait: Crevit in ejus partu integritas corporis potius, quam decrevit, & virginitas ampliata est potius, quam fugata. Plena sunt viscera, & nullum novit contagium Virginis conscientia, &c. Si nullum; igitur neque peccati originalis. Et infra sic ait: Sic enim legitur eam salutasse: Ave gratia plena, Dominus tecum. Cùm dixit: Ave, salutationem illi cælestem exhibuit. Cùm dixit: Gratia plena, ostendit ex integro iram exclusam primæ sententiæ, & plenam benedictionis gratiam restitutam, &c. Prima sententia fuit transfusio primi peccati, scilicet originalis; sed hæc sententia, seu ira, quæ ramus omnes naturæ filij iræ, ex integro fuit exclusa in MARIA; igitur non habuit peccatum originale. Item, lib. 3. ad Rasmundum Regem, sic inquit: Re-

stabat tamen ad plenum nostræ redemptionis effectum, ut illuc usque homo sine peccato à Deo susceptus descenderet, quousque homo separatus à Deo peccati merito cecidisset id est, ad infernum, ubi solebat peccatoris anima torqueri, & ad sepulchrum, ubi solebat peccatoris caro corrumpi, sed tamen, ut nec Christi caro in sepulchro corrumperetur, nec inferni doloribus anima torqueretur, quia anima immunis à peccato, non erat subdente supplicio; & carnem sine peccato non debuit vitare corruptionem. Nam quia peccans homo meruit in seipsum supplicium dividi, &c. Si igitur caro Christi non fuit corrupta, quia in ea peccatum non fuit bene etiam deducitur à posteriori, quòd si caro Virginis deducta ad sepulchrum non fuit corrupta, quòd non habuit peccatum. Corruptio enim non ex peccato actuali, sed originali ortum habet, quòd latè probari potest ex multis Scripturæ locis. Lib. impress. Lugduni 1633. cum alijs, & in Bibliotheca veterum Patrum, & Antuerpiæ 1744. Et in libro dicto: Hæresologia; hoc est, Opus veterum tam Græcorum, quam Latinorum Theologorum, &c. Impress. Basileæ 1556. in folio.

G.

GABRIEL Alvarez Oropesanus, Societatis Jesu Hispanus, in Hæjam Prophetam, tomo 2. ad caput 45. versiculo 8. Rorate cœli desuper, num. 4. columna 456. Quòd Beatissima Virgo MARIA semper concepta absque culpa originali. Impress. Lugduni, anno 1623. folio.

GABRIEL Archangelus, missus à Deo in Civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem MARIAM; ingressus ad eam dixit illi: Ave gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus, &c. Quæ verba, secundum interpretationem Ecclesiæ Doctorum, immunitatem à peccato originali non solum indicant, sed quasi expressè adstruunt. Vide Auctores super Lucam.

Item, idem (ut plures testantur Doctores) reverent SS. Joachimo & Annæ sterilibus Conceptionem sacratissimæ Virginis MARIE, in monte atque in portam Auream.

Item, dici potest hunc fuisse Angelum, qui apparuit Helsingo Abbati in naufragio constituto, & præcepit ei, ut diem celebraret Conceptionis, die Decembris.

Item, idem revelavit B. Amadæo mysterium, ac modum mirabilem, quomodo scilicet Virgo MARIA fuit concepta in utero Sanctæ Annæ, ac in primo instanti sue animationis libera ac præservata à peccato originali. De quo videndus est prædictus Amadæus, caput 4. & 8.

Item, cuidam Doctori Parisiensi modo mirabili, scilicet dicendo illi: Aperi os tuum & impetror illud, infudit, desiderium magnum propugnandi ac defendendi mysterium Immaculatæ Conceptionis Virginis MARIE, cùm tamen antea contrariarum sententiarum fuisset sententiam. Ita Franciscus Mayron, Sermonè de Conceptione, Christophorus de Vega, præf. 3. certam. 16. ad finem, fol. 121.

GABRIEL Baccinius Italus, in libro dicto Misarum Sacerdotum ex Patribus, fol. 257. ad fol. 625. vocat Virginem MARIAM semper purissimam, &c. Lib. impress. Trinini, anno 1622. in 12. regali.

GABRIEL Benius Romanus: *Innocentia Virginis B. Virginis MARIE* Salutationem Latine reddidit. Romæ 1633. in 4.

GABRIEL Biel, Ordinis Clericorum in communi viventium Germanus, in *festo Conceptionis B. Virginis MARIE* Sermones quatuor. Impr. Brixia, anno 1583. in 4.

Item, de *sanctificatione Virginis*, unde primò quaeritur: *Utrum Virgo MARIA Mater Dei fuit aliquando maculata peccato originali?* Quaestionem plenissimam in tres articulos divisam. Brixia 1574. in 4. Et in Repertorio generali super quatuor libros Sententiarum, lib. 3. distinct. 3. quaest. 1. Lib. impress. Lugduni 1501. in folio & 1519. Cujus unica Conclusio est: *Beatissima Genitrix Dei Virgo MARIA ab omni originali peccati contagio fuit penitus preservata, &c.*

Item, in Expositione sacri Canonis Missæ, lect. 41. fol. 73. inquit: *Omni autem Ecclesia aliquam veritatem determinat, innititur divinæ revelationi, aut saltem divinis Scripturis, per quarum diligentem expositionem veritates quasdam extrahit, quas ut credendas proponit, quæ prioribus incognitæ fuerunt, saltem sic explicitè declarat: non quòd novas veritates (ut dictum est) faciat, quæ prius veritas non fuit, sed veritatem, quæ semper fuit vera, declarat, quasi prius non sufficienter cognitam. Sic in Concilio Nicæno determinatum est spiritum S. à Patre & Filio procedere, cuius oppositum dicebant Hæretici; nec tamen propter hoc ante determinationem tenentes oppositum fuerunt Hæretici; quia ante non fuit hominibus certum id esse verum, quod post repertum est esse verum modis ante dictis. Sic novissimè in Concilio Basiliensi, in sessione 36. anno Domini 1439. determinata est hæc veritas: *Quod B. & gloriosa Virgo originali peccato nunquam subiacuit*; quam determinationem sub plumbo & sigillo Concilij Generalis vidi & manibus tenui, &c. Lib. impress. Lugduni 1527. & Brixia 1576. in 4.*

GABRIEL Bocangel Unquetta Hispanus, scripsit Librum sub hoc titulo: *Relacion Panegyrica del novenario celebre, con que el orden illustrissimo, inclita Cavalleria, y Capitulo general de Alcantara se solemnizò en San Bernardo de Madrid* in quarto voto de professar, y defender el *parisimo mysterio de la Concepcion de nuestra Señora, concebida sin pecado original*. Lib. impress. Matriti, anno 1613. in 4.

Item, edidit Canticiones plures de *Immaculata Virginis MARIE* Conceptione; ut videre est ibi à folio 77. usque 90.

GABRIEL Bucelinus, Monachus Weingartensis Germanus, in Nucleo historiae universalis tum sacrae, tum profanae, &c. in Calendario Romano, ad diem 8. Decembris: *Conceptio Beatæ MARIE*, duplex. Et in Calendario Græcorum, ad diem 9. Decembris: *Conceptio B. Annæ, Dei & Domine Avie*. Circa hæc ultima verba fuit error impressio. Lib. impress. Ulmæ 1652. in 12.

Item, in libro dicto: *Menologium Benedictinum Sanctorum, Beatorum atque illustrium ejusdem Ordinis*, &c. folio 833. 8. Idus Decembris agit de *Immaculata Conceptione*, & quomodo primò fuit instituta & publicata hæc festivitas à S. Anselmo, &c. Augustæ Vindellicorum 1656. in folio & Velschij 1655.

GABRIEL de Carvajal, Poëta Hispanus, in

Poëmate de sanctissima Virgine MARIA, inquit: *De toda mancha se excluye
Vuestro purissimo ser
Que en vos quiso Dios hacer
Las perfecciones que incluye.*

Exstat cum aliis impress. folio 122. in libro Granat. anno 1640. in 4.

GABRIEL de la Concepcion, Ordinis S. Augustini Hispanus, in libello de S. Josepho, ad finem, adducit officium *Conceptionis Virginis MARIE* cum imagine ejusdem. Lib. impress. Matriti, anno 1659. in 4.

GABRIEL Cremades, Ordinis Minorum Hispanus, sub auspiciis R. P. F. Vincentii Zabater, Quaestiones Logicales sub hoc titulo defendit: *Immaculata, atque intemerata Conceptioni, hæreditariæ labis nullatenus coinquinata confinio, à primo instanti nitidis gratijs coruscanti, splendoribus strenuæ, Virgini à primo gressu serpentis ravidum conterenti caput; pulcherrimæ sponæ, nullo ob protoparentum lapsus de venultate nævo, communibus non comprehense legibus, specialibus preservata privilegij, &c.* Impress. Valentia 1653. in charta expansa.

GABRIEL Fiamma, Canonicus Regularis Lateranensis, & Episcopus Chioglacensis Italus, in libro: *Lode della B. Vergine*, sopra l' *Evangelio di S. Lucca*, &c. Missus est Angelus Gabriel, predica 2. par. 1. folio 47. inquit: *Non si puo dire, che sia altro, nobilissimi Ascoltanti, che la beata, & sempre gloriosa Vergine, & Madre MARIA; nella quale si è compiaciuta, tanto quella venicè Deità, che il l' ha eletta per el posa, il figliuolo per Madre, lo Spirito Santo per amica, & nella vitta l' hanno conservato vuota d' ogni colpa, & nel merito l' hanno impiuta d' gratia, & nel premio l' hanno colma de ogni gloria, &c.* Et infra: *Ella è virga, che fatta serpente senza veleno, senza peccato, &c. Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. Tu sei qual son io, sei mia imagine, sei mia figura, sei mio specchio, in te non è mancha, bella di dentro, è bella di fuori; nel corpo intatta, nella mente sincera, &c.* latè profequitur. Lib. impress. Venetij 1576. in 4. & 1579. in 8. regali.

Item, scripsit Poëma quod est in ordine 121. pro *Immaculata Conceptione Virginis MARIE*. Ita Leon in Bibliot. manuscr. clas. 9.

GABRIEL Girelus Flacianus, Ordinis Minorum, castigavit & auxit Opera R. P. Hieronymi de Guadalupe Hispani super *Oseam Prophetam*, atque indicem concionatorum pro *die Conceptionis Virginis MARIE*; ut videre est in lib. impress. Brixia 1624. in 4.

GABRIEL Gutierrez, Poëta Hispanus, edidit Canticionem seu Glossam de *mysterio Immaculatae Conceptionis Virginis MARIE*; ut videre est apud Didacum Cano de Conceptione, folio 96.

GABRIEL de Hennaio Vallisoletanus, Societatis Jesu Hispanus, in libro de *Eucharistiæ Sacramento*, Tract. de *Scientia media historicè propugnata*, &c. in appendice, fol. 94. De Amadeo Salyo, & Opusculo de *retinendo officio Immaculatae Conceptionis*, atque de *Actis Bernensium*, &c. Et infra de *Fratre Antonio Reginaldo*, Ordinis Prædicatorum, ac libro Vincentij Bandelli *contra Immaculatam Virginis Conceptionem* à prædicto Patre &c. Lib. impress. Lugduni, anno 1655. in fol. Item, fol. 1060. n. 106. de controversia habita in Concilio

- lio Trident. inter Franciscanos & Dominicanos circa Decretum de peccato originali, ac Immaculata Virginis *MARIÆ* Conceptionem, &c. Ubi supra.
- GABRIEL** Lopez, Ordinis Minorum S. Francisci de Paula Hispanus, in lib. Sagrado combite del Santissimo Sacramento del Altar, lib. 1. cap. 9. fol. 36. inquit: Quamvis hæc Domina benedictissima non fuerit concepta in peccato originali, à quo Deus eam præservavit, quod & voluit & potuit facere; hac pia non obstante veritate, dicimus, quod fuerit per Christum redempta, &c. Matriti, anno 1618. in 4.
- GABRIEL** Martinez de Aquila, Poëta Hispanus, scripsit Glossam de Conceptione Immaculata Virginis *MARIÆ*. Impress. cum aliis Granatæ, an. 1651. folio 264.
- GABRIEL** Michaël de Rochmaillet, Doctor Gallus, edidit Opera Doctoris Petri Carron Canonici, ubi disc. 6. pag. 282. habet Serm. de Immaculata Virginis *MARIÆ* Conceptione. Lib. impress. Parisijs 1612. in 8.
- GABRIEL** de Morales, Ordinis S. Augustini Hispanus, scripsit Librum sub hoc titulo: *Conplacencias gozosas de la Concepcion purissima de la Santissima Madre de Dios MARIA, concebida sin mancha de peccado original.* Impress. Matriti 1655. in fol.
- Item, in lib. cujus titulus est: Penas de la mas inculpable innocencia; afrentas de la mas propria, y venerable Magestad, Christo Dios y hombre, &c. Et sunt Sermones viginti de Passionem Domini, serm. 14. affirmat: *Quod Deus protexit Virginem MARIAM à primo instanti suæ Conceptionis.* Matriti 1653. in fol.
- Item, in lib. Relox despertador del alma fiel, repartimiento de las horas del dia, fol. 249. & fol. ultimo: *Quod Virgo MARIA fuit concepta absque peccato originali.* Impress. Matriti 1658. in 8.
- Item, edidit officium *Immaculatae Conceptionis*, dictatum D. D. Petro Pacheco Giron, cujus prima Antiphona ad Vesper. est: De torrente gratiæ in Conceptione *MARIA* bibit, &c. Oratio verò sic se habet: Deus hominum & Angelorum creator & rector, qui sanctissimam *V. MARIAM* Matrem tuam originali innocentia, æterno & divino consilio decoratam, omni creaturæ Reginam præfecisti: da fidelibus populis *ejus Immaculatam Conceptionem* filiali affectu venerantibus, auxilium gratiæ tuæ; ut mortalitatis sarcinâ exuti, mereamur Angelicis choris inseri, tecum illam perenni cultu venerari, Qui cum Filio & Spiritu Sancto vivis & regnas. Extat manuscr.
- Item, edidit Epistolam illam pro *Immaculata Virginis Conceptione* ad Sanctimoniam, de qua infra, verb. Quidam Theologus. Lib. impress. Matriti, an. 1660. in 8.
- Item, fecit Tractatum de *Immaculata Virginis Conceptione* in defensionem Solis Veritatis, sub hoc titulo: Respuesta de un Religioso à una carta de un gran Señor, en que le pregunta que siente de un libro que à facado el R. P. Fray Pedro de Alva de la Orden de el Serafico S. Francisco, y de la detencion que le embaraça correr libre, & incipit: Consulto un gran Señor, &c. Extat manuscr. apud nos in 4.
- GABRIEL** Perez de Barrio Hispanus, in lib. Devociones, Rosarios, y oraciones quotidianas, discursos, y ejercicios virtuosos, Soliloquios divinos para consuelo del alma, &c. fol. 54. *Quod*
- Virgo MARIA fuit præservata à culpa originali.* Lib. impress. Matriti 1644. in 8.
- GABRIEL** Poleotus, S. R. E. Cardinalis, in lib. de Bono senectutis, parte 7. folio 194. commodat Beatissimæ Virgini illud Chrysostomi: Industria agricolæ primum semen in terra deponunt cupressi aut aliarum arborum similes; deinde ubi conspexerint è semine factam stirpem, non relinquunt in eadem terra; sed inde vullam plantulam in aliud transferunt solum, in terra in recens gremio suo exceptam illius radicem, puram & integram vim suam præferat ad nova educationem; ita Anna purum præter spem præminatam in illo utero à domo transtulit, & in templum transportavit, &c. Lib. impress. Romæ 1595. in 4. Si plantata Virgo *MARIA* in utero Annæ fuit pura & integra, & plantatio facta est in Conceptione; igitur sine peccato.
- Item, cum esset Archiepiscopus Bononiensis in libro dicto: Archiepiscopale Bononiensis parte 4. folio 314. de pictura gloriose Virgine Dei Matris, agit de *ejus Conceptione, Nativitate,* &c.
- GABRIEL** à Puteo Herbofo Turonicus, Ordinis Fontebraldensis Gallus, in libro, Tremmonon, sive Symphonia & concertus quatuor Evangeliorum, in indice pro festivitatis, in *Conceptione Beate MARIÆ* Evangelium. Impress. Parisijs 1547. in 16.
- Item, super Epistolas S. Pauli, & super Evangelia, &c. fol. 8. habet Sermonem de *Immaculata Virginis Conceptione.* Lib. impress. Parisijs 1611. in 8. & inter alia inquit: Et quant à ce, *le sujet de la Conception* doit être plutôt referé à la formation du corps, qu'à l'infusion de l'ame sanctifiée. Et hoc probat latè.
- GABRIEL** à Sancta *MARIA*, Archiepiscopus Adux Rhemenfis Hibernus, in libro: *Concordia Adventuales* super Missus est, Serm. 9. à fol. 10. latè agit de *Conceptione Virginis MARIÆ, & de præservatione à peccato originali,* & quod sola fuerit ab eo præventa, &c. Item, Serm. 10. fuit illa verba: Ave *MARIA* gratiâ plena, Dominus tecum; sicut reliqui quatuor sequens Sermones sunt quasi omnes de *Conceptione* quia in illis, sicut in toto libro, agit de præservatione *B. Virginis* ac immunitate à peccato originali latè & eruditè. Impress. Romæ 1625. in 8.
- GABRIEL** de Toro, Ordinis Minorum Hispanus, in lib. Theaurus misericordie divine, de Romanæ, &c. in obsequijs Virginis *MARIÆ*, cap. 11. fol. 436. *Quod Virgo MARIA fuit præservata à peccato originali,* &c. & ibidem in aliis locis agit de *eius Conceptione Sanctissima.* Impress. Salmanticæ 1597. in 4.
- Item, composuit Librum, seu Tractatum de *Veritate Virginis MARIÆ*, ut ipse refert libro supra citato, fol. 445.
- GABRIEL** de la Torre & Andrada, Magister Theologus Hispanus: *Quod Virgo MARIA fuit concepta absque originali labe,* &c. Vide apud Alph. Ferriol in princ. fol. 29.
- GABRIEL** Vazquez, Ordinis Minorum Hispanus, in Sermonario Quadragesimali, medicinali, &c. hæc habet verba, quæ immunivitatem Virginis *MARIÆ* indicant, sermone feriz 4. post secundam Dominicam Quadragesimæ, folio 4. Por manera, de do fale el daño, salio el remedio. Quien mordio à todo el genero humano,

le en ponzoño? Adam. Pues de Adam, que era la cabeza ponzoñosa salió la Virgen para el remedio, &c. Pues para la cura, y remedio del mal que causó la primera, viene la muger segunda del mismo genero, la primogenita de S. Anna, la Virgen MARIA, &c. Quæ verba videtur respicere primam Virginis generationem in utero Annæ. Et serm. 6. in Dom. Palmarum, fol. 110. inquit: Que luego que se asomó al mundo la primogenita de S. Anna por la linea recta del genero humano, que resplandeciendo en tanta virtud, de todo bien encajada, y recamada, que no solo la obligacion de nuestros primeros padres, mas los pecados de todo el mundo quitó. Et sermone 21. de Sanctissima Eucharistia Sacramento, inquit: Que son las virginales entrañas de la primogenita de santa Anna Virgen, y Madre ab eterno escogida, y en el entendimiento divino fabricada, &c. Lib. impress. Vallisoleti 1563. in fol. Et sermone 16. folio 103. vocat Virginem MARIAM: Espejo sin manzillas; que in Hispania sunt verba protestativa immunitatis.

GABRIEL Vazquez, Ordinis Prædicatorum Hispanus, in Serm. de Myserio sanctissima Trinitatis, fol. 11. sic inquit: En el qual lugar trae la historia del mana, en el qual se enjendraban gusanos, no sin grande myserio, y assi compara à la Virgen, al mana, que vajaba del cielo limpiissimo, y à Christo Señor nuestro al gusano, que en el mana se engendraba sin padre, y assi dice: Ego sum vermis, mi Madre es el mana; à quien llamaron Manhu, porque espantó al mundo su limpiexa y sanidad, &c. Serm. impress. Hispani 1612. in 4. Manna purissimum descendebat de cælo, & purissime conservabatur in terra; quia prius descendebat ros, tanquam sindon vel mappa, ut manna nullam à terra participaret immunditiam; & sic fuit Virgo MARIA limpidissima, pura, ac Immaculata, quando anima ejus creata à Deo ingressa est uterum Matris suæ Annæ, præventa à divina gratia. Et ad paritatem similitudinis, hic obiter nota, quòd si à nomine manna (ut ab isto Auctore Hispanicè scribitur) seindas per medium litteram n dicit MARIA: vel vice versa, si in nomine MARIA addas lineam, vel punctum conjungens r cum i dicit manna; & sic intelligas, quòd pro illo puncto, quando descendit manna de cælo, & MARIA ingressa est uterum Matris, eadem fuit in utroque puritas.

GABRIEL Vazquez, Societatis Jesu Hispanus Bellomontanus, tomo 2. in 3. partem, quæst. 27. de Beata Virgine MARIE Sanctificatione, disput. 114. Utrum B. Virgo sanctificata fuerit ante Nativitatem? Et disput. 115. An sic B. Virgo in Adamo, ut peccato originali ex se nasceretur obnoxia? Et disput. 116. An in momento ipso Conceptionis Beata Virgo sanctificata fuerit? Ad quam respondet affirmativè. Et disput. 117. Virum Beata Virgo in momento Conceptionis per sanctificationem fuerit ab originali peccato præservata? Ad quam respondet affirmativè per quatuordecim capita. Et disput. 118. An in Beata Virgine in momento Conceptionis fomes peccati extinctus fuerit? Et probat nunquam in ea fuisse fontem. Et disput. 119. de Præstantia & excellentia sanctificationis B. Virginis MARIE, &c. Quæ omnia reperies à folio 1. usque 32. Lib. impress. Lugduni 1620. in fol. Item, in 1. part. disput. 95. cap. 4. num. 53. fol. 454. Quòd Virgo MARIA non contraxit originale peccatum. Lib. impress. ubi supra.

Item, in 1. secundæ: Quòd in omnes Adæ posteros, præter Christum & Beatam Virginem, peccatum originale fuit derivatum; auctoritate Scripturæ demonstratur. Vide indicem. Lib. impress. pluries.

GABRIEL de Verona, Ordinis Minorum, in Epistola ad Vicarium Generalem Ordinis scribit Virginem MARIAM fuisse conceptam absque peccato originali. Extat in principio libri: Compendium Virginei honoris, quem habemus.

GALDERICUS Gali, Doctor Hispanus, in libro de Rosario Dominæ nostræ, fol. 37. Quomodo Virgo MARIA propter suam puritatem fuerit electa à sanctissima Trinitate. Impress. Neapoli 1611. in 12.

GALFRIDUS Antifiodorensis, Ordinis Cisterciensis, ad illud Numerorum 24. Orietur Stella ex Jacob, inquit: Mira res! humanum genus ex limo factum est etiam ante culpam, & quomodo jam inde Stella? Quomodo ex tereno germine sydereca proles? quæ est Stella orta ex Jacob, nisi ea, quæ nobis nata est Virgo MARIA ex progenie Abraham; clara ex stirpe David? Stella prorsus, magis re, quam nomine, &c. in Allegoriis Godefridi Tillmanni, folio 111. à tergo. Impress. Parisiis 1574. in 4. Nata est Virgo MARIA ex hominibus, sed tanquam Stella; ex tereno germine, sed tanquam sydereca proles: ergo nihil habuit neque ex limo, neque ex culpa humani generis.

GALFRIDUS de Ballalande, sacre Theologiæ Professor, & Abbas in Anglia, scripsit Defensorium Revelationum S. Birgittæ, quod incipit: Licet primus rerum opifex hominem rectum condiderit, &c. Et super cap. 49. propositione sua 28. & ultima, sic dicit: In cap. 49. lib. 6. dicitur, quòd Mater Dei fuerit concepta sine peccato originali, quia parentes ejus obedierunt Deo jubenti contra velle suum. Quod intelligo, contra suæ voluntatis determinationem. Ulterius dicitur ad primum, quòd si (ut esse possibile) parentes B. Virginis se determinarunt ad puram castitatem: pro data temporis mensura; ita quòd pro tunc non convenerunt in actum generationis, nisi obediendo Deo id per Angelum præcipienti, videtur quòd ab omni peccato ut sic fuerunt excusati. Nam si Hebræi spoliantes Ægyptios, à furto per præceptum excusantur, ut patet Exod. & iterum; si Propheta accipienti mulierem fornicariam, & generanti ex ea filios fornicationis ex præcepto Domini, fornicationis vitium non imputetur, ut patet Osæ 1. Quid mirum, si (ut dictum est) parentes proles tam magnificæ, ad ejus generationem solum ex præcepto Domini convenientes, ab omni prorsus peccati macula sint immunes. Et quantum ad id, quod dicitur B. Virginem sine originalis peccati macula fuisse conceptam, videtur simplicibus sufficere usus cum Ecclesiæ determinatione, cum ejus Conceptionem æqualiter cum ejus festivitibus aliis solemnitizat. Scholasticis verò videtur idem, vel saltem quidem sic probatur neutrum, utrum fuerit sic concepta vel non. Nam si Deus produxit principium nostræ generationis in utroque sexu simpliciter sine peccato; quare non posset, imo per locum à majori, quare non produceret principium nostræ regenerationis mundum ab omni macula originalis peccati? Præcipue, cum sicut nostra regeneratio se habet ad nostram generationem; sic, imo incomparabiliter magis, nostræ regenerationis principium excedit & dignitate

principium generationis nostræ. Et si dicatur, quod supposita prævaricatione primorum parentum non fuit compossibile Beatam Virginem sic produci; videtur quod sic. Nam Deus summè liberè contradicitoriè agens omne opus suum ad extra, potuit (prævaricatione & naturali procreatione Virginis supposita) pro primo instanti creationis animæ suæ communicasse originalem justitiam: in eodem quasi puncto fuisset Virgo Beata immunis simpliciter à peccato originali. Et quod Deus potuit gloriosè inducere originalem justitiam in animam illius pro primo instanti, quando nullum peccatum obviavit, patet ex hoc, quod secundum Adversarium id fecit pro instanti posteriori, cum peccatum sit inductum; & per consequens difficultas major, dicente Augustino: Quod est difficilius justificare impium, quàm creare mundum; quia licet utrobique requiritur portio infinita, est tamen in priori resistentia, sed in secunda non. Et hinc dicit Augustinus de Natura & Gratia circa medium: Quod de B. MARIA Virgine propter honorem Domini nullam prorsus, cum de peccato agitur, haberi vult questionem. Scimus (inquit) quod ei plus gratiæ collatum est ad vincendum ex omni parte peccatum, quæ concipere & parere meruit, quem constat nullum habuisse peccatum. Hac ergo Virgine excepta, omnes Sancti dum hic viverent peccaverunt, præter Christum. Item, Anselmus in lib. de Conceptione Virginis MARIE: Voce (inquit) divina dicitur ad Jeremiam, cap. 1. Priusquam te formarem in utero novi te, & antequam exires de vulva sanctificavi te, & Prophetam in gentibus dedi te. De Joanne quoque Baptista, qui eum nasciturum prænuntiabat, asserit, quod Spiritu Sancto repletur adhuc ex utero matris suæ. Si ergo Jeremias, qui in gentibus erat futurus Propheta, in vulva est sanctificatus; & Joannes, Dominum in virtute & spiritu Eliæ præcursoris, Spiritu Sancto est in utero matris suæ repletus; quis dicere audeat singulare totius sæculi propitiatorium, & unicum Filii Dei Omnipotentis unicum & dulcissimum reclinatorium, mox in suæ Conceptionis exordio Spiritu Sancti gratiâ, & illustratione destitutum? Nam si (testante Scriptura sacra) ubi est Spiritus Domini, ibi libertas; videtur quod à servitute omnis carnis sive peccati libera fuit, quæ omnium peccatorum propitiatori aula, in qua & ex qua personaliter homo fieret, Spiritus Sancti præsentia & operatione construebatur. Quod si quis (inquit) eam primi originalis peccati non omnimodè expertem fuisse pronuntiat, cum jam ex legali conjugio maris & femine conceptam verissimè constat; si sententia Catholica est, & universalis Ecclesiæ veritate nulla, volo ipse differere magnificentiam tamen operationum virtutis divinæ quadam quasi mentis lippitudine pro posse considerans, videor mihi videre. Quod si quid originalis peccati in propagatione Matris Dei, & Domini mei fuit, propagantium extitit, non prolis propagata. Ex quibus patet possibilitas sententiæ antedictæ, & pro eius veritate sufficit auctoritas revelantis. Et quantum ad auctoritates sacræ Scripturæ, quæ oppositum sentire videntur, ut est illud Psalmi: Non est qui faciat bonum, non est usq; ad unum; quod allegat Apostolus ad Rom. 5. & illud ad

Rom. 3. Omnes peccaverunt, & egerunt gloriâ Dei; & quotquot similes inveniuntur: dicendum est, quod intelliguntur cum distributione accommodata, hoc est, pro generibus singulorum, & non pro singulis generum. Et ita nedum Christus, sed & Mater ejus excipiuntur. Et quantum ad Doctores Sanctos utique contrarium asserentem dicitur, quod loquuntur opinativè, vel saltem intelligunt conditionem probabilitatis & possibilitatis, nihil temerè asserendo, &c. Et explicatur sic Articuli seu Propositiones editæ per Venerabilem Patrem Abbatem Galfridum Balliolæ Anglicum, sacræ Theologiæ Professorem etiam, qui eas misit Domino Episcopo Londonensi in Basileam, anno Domini 1435. Ex his liber manus. in Monasterio Wattenens, Ordinis Sancti Salvatoris cum Defensorio Turonemata & aliorum.

GALINDUS Comes Aragoniæ, de quo legitur Ant. Lupian: En otra Iglesia del mismo titulo cerca de la villa de Martes, en las montañas y Obispado de Jaca, permanecen à las pies de otra imagen de N. Señora, unos versos tan en alabanza de su purissima Concepcion, que Hugo Cabello Autor moderno los atribuye à su pluma.

*Te, dum conciperis, culpæ quicquid, negavit
Immunem, brutus nil sapit ille magis.
Huic aut vipereo mens est infecta veneno,
Aut illum tener spiritus exagitat.*

Hæc Lupian in Hispania primogenita.
GALLA Patricia, Symmachi Consulis filia, & Sancta, de qua Sanctus Fulgentius in Epistola ad eandem: Hæc ergo à prima ferè vitæ periodo, Dei Matri clientulam se ipsam tradidit, ejusque Conceptionis candorem (ut dicitur) miro cultu profectum est, &c. Sic ex Josepho Maria, & Francisco Martini. R. P. Hipp. Mar. in lib. Heroïdes Marianæ, cap. 1.

GANDULPHUS Neapolitanus, Ordinis Minorum, & Archiepiscopus Amalphitanus, in p. Sent. dist. 3. scripsit Questionem pro immaculata Virginis MARIE à peccato originali. Ita Daza in lib. de Conceptione, cap. 6. fol. 46. Fortè hic est Gandulphus de quo in Sole Veritatis.

GARCIA Alvarez à Toledo, Dux de Alva singulari devotioni, quæ erga Immaculatam Virginem ferebatur, aliqua ex parte satisfactum, conventum Minoriticum eidem Immaculatæ Virgini sacrum ad trecentos passus ab oppido de Alva extruere cepit: sed cum immature morte præventus esset, Fredericus à Toledo qui Successor absolvendum perficiendumque curavit. Gonzaga in Historia Seraphica Provincia S. Jacobi. Hippol. Marrac, in Princip. Marianæ.

GARCIA Manrique, Ordinis Minorum Hispanus, scripsit cum aliis Epistolam ad Summum Pontificem Paulum V. pro diffinitione mysterii immaculatæ Conceptionis, & extat apud Dazam, cap. 4. folio 189.

GARCIA de Quijada, Ordinis Minorum, postea Episcopus Guadicensis, aliquod præstitit pro Immaculatæ V. MARIE Conceptione incontinenti. Licet, quod cum Innocent. VIII. confirmasset Ordinem Sanctimonialium Immaculatæ Conceptionis anno 1489. cujus Fundatrix fuerat D. D. Beatrix de Sylva, quæ revelationem habuit à Deo die cõfirmationis; cumque Diplomata Apostolica ejusdem confirmationis in capsula quadam asser-

vaca, in navi veherentur, naufragium passa, simul & Bellæ non compartuerunt; sed res ô mira! D. Beatrix in arcula suimet Conventûs Toletani illas adinvenit; cumque illa ignara rei nesciret, quodnam esset illud Diploma, illud ostendit prædicto Patri Garcia de Quijada; qui cum vidisset esse Bullam confirmationis diù desideratam, in stuporem factus, rem Monialibus patefecit; ac miraculo evulgato, Ecclesia Metropolitana Toletana, celebri pompâ comitata, primoribus ac plebeis civitatis, in Conventum Sanctimonialium advenit, ad rem sacram in honorem tanti miraculi habita concione ad Populum, &c. Vide Petrum de Salazar, lib. 8. de Provincia Castellæ, fol. 437. Christoph. de Vega Palestra 3. certam. 16. fol. 121. Porren. & Palaum, fol. 70.

GARCIA Salcedus Coronel, Eques auratus S. Jacobi, & Poëta Hispanus, edidit Cansionem pro Immaculata Virginis Conceptione. Impress. cum aliis Granatæ, folio 215.

Item, idem in libro, sub titulo: Cristales de Eliconia, part. 2. fol. 100. sic inquit: En un certamen lepidio que en quatro octavas se alabase al Rey D. Juan primero de Aragon por la Pragmatica que mando publicar en favor de la pura y limpia Conception, y alli mesmo a los demas Reyes de España, que con tanto fervor han procurado con su santidad se defina la piadosa por de Fè. Lib. impress. Matriti 1649. in 4.

GARCIA, Sextus Rex Navarra, ad ann. 1023. instituit atque fundavit Ordinem Equestrem liliorum, sub titulo ac patrocinio pure ac Immaculate Conceptionis Virginis MARIE absque originali peccato concepta. Vide Josephum Michaëli, folio 17. Hieronymum Rom. Guarinum, Honorium de la Corte, & Sanlovinum, Francif. Mennenium: sed hic fol. 65. non affirmat fuisse sub hoc tit. Conceptionis; de lilio autem dicit esse signum pulchritudinis, candoris & puritatis.

GARCILASUS de la Vega, Inga Peruanus: Quid Virgo MARIA fuit preservata à peccato Adami, & quid fuit purissima, & Immaculata, ac absque peccato originali in sua Conceptione in Dedicatoria suæ Historiæ Generalis Peruanæ. Lib. impress. Cordubæ, anno 1617. in fol. cum imagine Immaculate Conceptionis.

GARNERUS vel Guarnerius, Canonicus Regularis & Superior S. Victoris, in libro dicto: Gregorianum, hoc est: Allegoricæ omnium penè rerum in Bibliis contentarum explanationes, lib. 5. cap. 52. de Lumbis, folio 307. inquit: Lumborum nomine propago mortalitatis designatur, &c. Quid enim lumborum nomine, nisi propago mortalitatis exprimitur? Propter quod etiam & Levi dicitur, quia adhuc in lumbis patris erat, cum Melchisedech occurrit Abraham: de lumbis verò Abrahæ Virgo MARIA exiit, in cujus utero Unigenitus Patris per Spiritum Sanctum incarnari dignatus est, &c. Lib. impress. Parisiis 1608. in 8. regali. Cum Auctor hic vixerit ante annum 1200. ut ait Joannes Picardis, id est, ante exortam controversiam Conceptionis Virginis MARIE, nolui verba hæc relinquere, licet à longè videantur tangere hoc mysterium; sed mihi videtur, quòd ad sui declarationem, non parum conducant: si enim esse in lumbis Abrahæ signat & dicit mortalitatis propagationem, primò & per se; igitur hæc consequentia erit legitima:

Virgo MARIA fuit in lumbis Abrahæ, igitur fuit à propagatione mortalitatis, ideoque mortua, licet à propagatione peccati originalis preservata; & sic facillimo negotio responderetur ad debitum, & argumentum Adversariorum desumptum à morte Virginis. Dicunt enim: MARIA fuit mortua; igitur peccavit in Adam, vel habuit debitum contrahendi. Vel sic: fuit in lumbis Adæ, vel Abrahæ; igitur peccavit in primo parente. Responderetur, quòd fuit ibi secundum propagationem mortalitatis; sed non secundum propagationem iniquitatis vel peccati. Levi verò fuit secundum utramque propagationem. Nota, quòd liber iste fuit etiam impress. Parisiis in 4. opera & studio Joannis de Monte, Ordinis Minorum.

GASPAR Ancaranus de Bassano, Doctor Italus, in libro: Novo Rosario de la gloriosa Vergine MARIA, &c. Præterquam quòd passim vocet Deiparam puram ac Immaculatam, gratiâ & bonitate plenam, mysterio 1. folio 5. inquit:

*Imperatrice intatta è tiempio pieno
Di santità è de honor, candida, è giusta
All oro antico, che ogni uno incorona
Antidoto, ch' al buon salute dona.*

Item, in diversis Cansionibus ad B. Virginem, folio 71. inquit:

*Ave radice santa onde già nasce
La luce al mundo, che à mortui dà vita,
El serpe vinto, è calpestrato giacque, &c.*

Lib. impress. Venetiis 1588. in 4.

GASPAR Astete, Societatis Jesu Hispanus, in libro de Modo recitandi Rosarium & Coronam Virginis MARIE, in Litanijis, folio 59. inquit: Per Immaculatam Conceptionem tuam: libera nos Domina. Lib. impress. Salmanticæ 1578. in 12.

GASPAR de Benemerin, Infans Regni Fecis, fecit extrahi testimonium ex lampadibus existentibus in Ecclesia Sanctæ MARIE Majoris de Urbe, in quibus dicitur: Quid Virgo MARIA fuit gratiâ plena, concepta sine macula, &c. Vide verb. Franciscus Perez Garcia.

GASPAR Berillorius, Doctor secularis, suffinit sententiam de Immaculata Virginis Conceptione. Eum inter alios Doctores seculares adducit Franciscus Maria Pistoja, in sua MARIA Triumphante, corona 2. cap. 5. num. 50. folio 152.

GASPAR à Borgia Hispanus, ac S.R. E. Cardinalis, multum laboravit apud Paulum V. Pontif. Max. circa Decretum editum in favorem purissimæ Conceptionis. De quo Wadding, in Legatione. Item, ardenti affectu apud Gregorium XV. Pont. Max. egit pro ultima decisione mysterij Immaculate Conceptionis, & Decreto ab ipso edito; de quibus suis locis. Vide Marrac. in Purpura Mariana, folio 177.

GASPAR Casalius, Episcopus Leyriensis Hispanus, in libro de quadripartita Justitia, contra Lutherum, Calvinum, &c. 1. par. cap. 43. agens de peccato originali, & quomodo amissa justitiâ originali, quæ hominem faciebat immortalem, omnes facti sumus mortales, sic dicit: Ignoratio autem rerum agendarum, concupiscentiæ noxiarum, & hujusmodi mala alia, non sic sunt particularia aliquorum, sed sunt multo communia cunctorum hominum, quia de lege communi omnes hæc mala contrahimus, nisi quis speciali diplomate & privilegio excipiatur, sicut Christiferus semper Virginem, Dominamque nostram sanctissimam
Hh 3 exceptam

exceptam credimus ex privilegio. Lib. impress. Venetijs 1563. in folio.

GASP AR Cantalanus, Ordinis Prædicatorum designatus Episcopus Illerdensis Hispanus, scripsit quandam Epistolam ad Dominum Michaëlem de Lanuza, Equitem Ordinis D. Jacobi, anno 1651. quæ sic incipit: Me percunctatur tua Dominatio, an S. Thomas in aliqua parte sui Operis docuit Beatissimam *MARIAM* semper *Virginem Dei Genitricem*, ac *Advocatam nostram*, fuisse præservatam à peccato originali? Respondeo, quod sic, ac i. libro Sent. dist. 44. quæst. unica, art. 3. Deinde refert verba, & argumentum Sancti Doctoris, & concludit: Talis fuit solutio Doctoris Angelici, in qua expressè ac evidenter affirmat *Beatam Virginem fuisse præservatam à peccato originali*, his verbis: *A peccato originali, ac actuali immunis fuit; nam vox immunis, illam fuisse exceptam ac præservatam ex speciali privilegio significat, &c.* Deinde adducit alias tres auctoritates desumptas ex doctrina & scriptis S. Thomæ, ex quibus hoc idem probat, videlicet ex eodem i. Sent. distinct. 17. quæst. 2. art. 4. & ex eodem i. Sentent. dist. 44. quæst. unica, art. 2. ad 2. Tandem ex Opusculo 61. in tractatu de decem gradibus charitatis, ex quibus omnibus deducit eruditè Sanctum Thomam sustinuisse *Virginem MARIAM* fuisse conceptam absque originali peccato. Hanc Epistolam integram adducit R. P. Joannes Eusebius Nieremberg. in libro Except. capite 24. à folio 574. usque 583.

GASP AR Escolanus, Historiographus Hispanus, in Historia Civitatis Valentiniæ, agit de Fundatione Conventus *Immaculatae Conceptionis* Civitatis Valentiniæ, lib. 5. cap. 9. folio 943. Impress. Valentiniæ 1610. in folio.

GASP AR à Fonte, Ordinis Minorum Hispanus & Episcopus Bejeben: electus, elaboravit cum alijs *Armamentarium Seraphicum pro tuendo titulo Immaculatae Conceptionis*. Impress. Matriti 1648. in folio.

Item, in Relat. de Capitulo Generali celebrato Toleti à Seraphica Familia 1633. de *Conceptione Virginis MARIE* ac ejus præservatione à peccato originali agit folio 4. à tergo, & folio 9. & 16. Lib. impress. Toleti, anno 1633. in 4.

GASP AR à Sancto Francisco, Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Hispanus, scripsit Sermone de *pira ac Immaculata Conceptione Virginis Domine nostræ*. Impress. Granatæ 1618. in 4.

GASP AR Garcia de la Cruz, Ordinis Minorum Hispanus, in libro: *Patria del hijo de Dios, y dicha de sus gloriosos lugares Belem, y Gerusalén, &c.* lib. 2. cap. 7. De domo, & Ecclesia Sanctorum Joachim & Annæ, ubi concepta fuit *Beatissima Virgo MARIA* absque peccato originali, &c. latè à folio 67. Matriti 1642. in 4.

GASP AR de Guzman, Comes Dux de Olivares, scripsit ad Gregorium XV. & Urbanum VIII. Romanos Pontifices, nec non ad Ludovicum Ludovisium, & Franciscum Barberinum S. R. E. Cardinales, aliosque quàm plures, pro decisione *controverse purissime Conceptionis ejusdem Augustissime Virginis* Epistolas plures; quæ manuscriptæ erant apud Bernardum de Toro Hispanensem. Vide Waddingum in Legatione, pagina 439. & 455. & Marraccium in Principibus Marianis, folio 181.

Item, juravit ac vovit se semper immunitatem

B. Virginis à peccato originali defensurum, ad invocationem *Beate Virginis sub mystico purissime Conceptionis veneratione*, aliquando validè recuperare meruit.

Item, in oppido suo de Loeches juxta Matritim ædificavit *Monasterium Immaculatae Conceptionis* minicana, sub tali titulo, ubi Moniales ejusdem Ordinis habitant.

GASP AR Hurtadus Mondèjarenfis, Societatis Jesu Hispanus, in Tractatu, seu libro de *Locutione Verbi*, disput. 11. diff. 13. numero 68. fol. 36. *Quomodo Virgo MARIA fuit præservata à peccato originali, &c.* Ubi de debito objectivo & subiectivo Et disp. 17. diff. 2. fol. 436. Quod Adamus in sua innocentia, & *Virgo in primo instanti sue Conceptionis*, & Angeli à primo sua creationis fuerunt proprie filij adoptivi Dei, &c. Lib. impress. Compluti 1628. in 4.

Item, in libro de *Beatitudine, actibus, bonis & malitia, habitibus, virtutibus & peccatis*, &c. disp. 7. diff. 13. Quibus penis puniatur peccatum originale in hac vita folio 119. inquit: *Peccatum originale, in unoquoque contractum dignum est, ut relinquatur obnoxij nostre naturali necessitati moriendi, & egrotandi: Beate autem Virginis, quæ peccato originali carnis, condirigit merito peccati actualis Adæ, &c.* Lib. impr. Matriti 1630. in 4. Optimus est modus dicendi.

GASP AR Legionensis, Ordinis Minorum, prædit Sermones & Homilias in 4. tom. quorum primus fuit excusus Salmanticiæ, anno 1554. in 4. in quo fol. 1. affirmat, quod in secundo agulo Salvatoris nostri & *Immaculatae Virginis MARIE* fuisse virginitatis. Et ex hoc titulo constat ipsam in hoc secundo tomo fuisse pro immunitate Virginis *MARIE* illum tamen non vidi, ne scio quod fuerit excusus.

GASP AR de Loarte, Societatis Jesu Hispanus, in libro de *Consolatione afflictorum*, parte 4. fol. 343. vocat *Virginem MARIAM purissimam, peccati omni gratia*, atque benedictam supra omnes mulieres, &c. Impress. Venetijs 1574. in 12.

Item, in libr. *Instructioni per meditare i mistero del' Rosario della Santissima Vergine*, fol. 17. inquit: *Como Iddio benedetto vuole, che l'anima di questa Signora fusse aliena d'ogni peccato, non ancora vuole, che il suo corpo santissimo fusse alieno da ogni corruptione, &c.* Impress. Romæ, anno 1610. in 24.

GASP AR Lopez Serranus, Doctor Hispanus, scripsit *Discursus singulariter directos ad Immaculatam Conceptionem semper Virginis MARIE*, & c. *Discursus duo*, à folio 64. usque 84. Lib. impress. Cordubæ 1620. in folio.

GASP AR Lozanus & Regalatus, Canonici Legionensis Hispanus, in libro: *Loores de los Santos*, ad diem 8. Decemb. de *Immaculata Virgine Conceptione* Canticiones octo; & extant à folio 26. usque 265. Lib. impress. Vallisoleti, 1619. in 8.

GASP AR, Mediolanensis Archiepiscopus, cognovit & edi curavit *Missale Ambrosianum* in quo folio 159. est *Missæ*: *Lætemur omnes in Domino diem festum celebrantes, ob honorem Beate MARIE Virginis, de cujus Immaculata Conceptione gaudent Angeli, &c.* Extat in Biblioth. D. D. Carolinæ Barberinæ.

GASP AR à Mello, Ordinis S. Augustini Hispanus, in *Commentarijs in Apocalypsin* D. Joannis

Evangelista, cap. 12. folio 449. ad illa verba: Et in capite eius corona stellarum duodecim: Quod prima stella hujus coronæ rutilat in *MARIÆ* Virginis Conceptione, &c. Lib. impress. Pintia 1589. in folio. Et folio 17. inquit: Quid de septem Spiritus Sancti muneribus, quibus repleta fuit? Quid de innumeris alijs donis à Deo collatis, aut de singularibus ejus prærogativis, quibus peculiariter fuit decorata? Nam amicta fuit Sole, coronata Stellis, ac pedibus ejus Luna supposita; nullo peccato maculata, summa animi puritate prædita, Mater & Virgo effecta, &c. Lib. impress. Pintia, anno 1584. in folio.

Item, in Expositione Evangelij secundum Lucam, cap. 1. ad illud: Gratia plena, inquit: *An ab instanti & momento, quo Virgo Sanctissima concepta fuit, habuerit gratia plenitudinem*, ad quam & stabilivit illam Deus pervenire, incerta res est, &c. Lib. impress. Vallisoleti 1597. in folio.

GASPAR de Monterubio, Ordinis Minorum Hispanus, scripsit Canticum pro *Immaculata Conceptione Virginis MARIÆ*. Impress. cum alijs Granatæ 1651. à fol. 223. & aliam habet fol. 236.

GASPAR Nuñez Hispanensis, Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, in lib. Rosarii Virginei asserit *Virginem MARIAM conceptam fuisse absque originali peccato*; ut refert Sylvester de Saavedra in libro de Sacra Deipara, disp. 16. sect. 14. folio 350.

GASPAR de Ovando, Poëta Hispanus, edidit Canticum contra Luciferum pro *Immaculata Conceptione Virginis MARIÆ*. Impress. cum alijs apud Ferriol, folio 48. & alteram folio 60. & aliam fol. 65.

GASPAR Pachecus, Poëta Hispanus, in quadam Canticone de B. Virgine MARIA, ut explicaret ejus nativam puritatem, semel & iterum dicit: *Defiende el candor intacto, &c.*
La que en todo excede à todas
Del candor immaculado.

Extat cum alijs in lib. Sacrarj Toletani, fol. 79.

GASPAR Palarellus Monopolitanus, Ordinis Minorum S. Francisci de Paula Italus, in libro Regulæ, Constitutionum, ac Ceremoniarum sui Ordinis, cap. 12. par. 2. id est, Actorum, ac Constitutionum general. fol. 64. agit de modo recitandi officium divinum in festo Conceptionis Virginis MARIÆ. Lib. impress. Venetijs 1595. in 4. Item, adducit Decretum Pij V. pro Conceptione Virginis MARIÆ, in lib. Privilegiorum sui Ordinis. Impress. Neapoli 1543. in 8.

GASPAR de Payueta, Societatis Jesu Hispanus, in suo Collegio Murceano defendit *Virginem Dei Matrem non solum non contraxisse originale peccatum in prima sue animationis instanti, sed neque illius habuisse contrahendi debitum proximum*. Ita in Thesibus impress. ann. 1657. in charta expansa.

GASPAR Prietus, Ordinis B. MARIÆ de Mercede Hispanus, & Episcopus Alguerensis, scripsit pro *Immaculata Virginis MARIÆ* Conceptione; ut videre est apud R. P. Francisc. Mariam Pistoia, in *MARIA* triumphante, corona 2. capite 5. folio 162. & Marrac. in Antist. Marian. folio 588.

GASPAR de Quiroga, Archiepiscopus Toletanus, edidit Breviarium Toletanum, in quo fol. 595. est officium de Conceptione Beatæ MARIÆ duplex majus. Impress. Antuerpiæ 1616. in 8. regali, & Matriti 1595. in 4. fol. 117.

GASPAR de los Reyes, Ordinis Sancti Augustini Hispanus, in lib. Theforo de conceptos divinos, fol. 133. de *Immaculata Conceptione Virginis Domine nostræ* Canticum; & ibidem in Canticone de vita Virginis MARIÆ agit etiam de Conceptione. Hispali 1613. in 8.

GASPAR de Ribadeneyra Toletanus, Societatis Jesu, & Doctor Complutensis, in Tractatu de Voluntate Dei, disp. 14. cap. 6. numero 54. fol. 400. quarit: Utrum supposita præstantissima dignitate Matris Dei, maneat indifferens Deus physica, vel moraliter sanctificandi ipsam, id est, in primo sue animationis instanti? & concludit sic: Ergo tametsi dignitas, v. g. Maternitatis Deiparæ, sit aliquid creatum, poterit Deum moraliter determinare, ut tanta Matris peccatum excludat; eò quod ea dignitas tantam habeat proportionem cum exclusione peccati, ut non sit prudenter credibile, componi cum peccato, &c. Lib. impress. Compluti 1655. in 4.

Item, sæpissime in publicis Conclusionibus defendit *Virginem MARIAM fuisse præservatam à peccato originali, imò & à debito fuisse liberam*. Extant e jusdem Theses impressæ in charta expansa, anno 1646. & in reliquis annis.

GASPAR Sanchez, Granatensis Hispanus, scripsit Canticum de *Immaculata Virginis MARIÆ* Conceptione. Impress. Moguntia, ut refert Hippolyt. Marrac. in Catalogo ad annum 1602.

GASPAR Sanctius Centumputolanus, Societatis Jesu Hispanus, in Cantica Canticorum: *Quod nihil ex Adami culpa sordidum adhxerit Virgini in Conceptione sua* atque de particula reservata à contagione, ut purissima coagularetur & formaretur Immaculata materia pro Virginis animatione, capite 1. numero 78. Item: *Quod à peccato originali fuit immunis*, cap. 2. num. 25. ut in indice, verb. Conceptio. Item: *Quod B. Virgo fuit columba sine ulla originali culpa maculata concepta*; eodem cap. 2. num. 58. Item: *Quod Beata Virgo MARIA fuit pulchra, & sine ulla macula, vel prima illa originali culpa labe*, cap. 4. num. 62. Vide ibi plura, & pulchra. Item: *Quod Virgo MARIA fuit hortus conclusus, utpote à primo, communique contagio immunis*, eodem capite 4. num. 83. Item: *Quod fuit Aurora consurgens, quia nunquam Virgo processit sine luce: neque tunc quidem, quando Auroræ munus in terris obiit, id est, quando primum concepta & in materno utero conclusa, proximum ostendit signum appropinquantis Solis*, cap. 6. num. 34. Item: *Quod ab omni macula, etiam originali immunis extitit B. Virgo*, cap. 7. n. 40. Item: *Quod sub arbore malo tota natura hominum extracta videbatur, solumq; servavit Deus à communi labe feminam, de cujus visceribus sumpturus erat carnem; sicq; Virginem præservavit*, &c. cap. 8. num. 32. Lib. impress. Lugduni, anno 1619. in 4. regali.

Item: *Quod B. Virgo MARIA ascendens ex mari amaro sine ulla macula orta & concepta est*, lib. 3. Regum, cap. 19. num. 41. Impress. Lugduni, anno 1623. in fol.

GASPAR Sciopius, natione Germanus, edidit brevem Relationem ad Imperatorem, Reges, Principes, & Populos Catholicos de statu controversiæ circa *Immaculatam B. Virginis MARIÆ* Conceptionem. Ita Marrac. in Bibliotheca, fol. 464. Pistoia, fol. 228.

GASPAR Seguiran Aquifextensis, Societatis

- Jesu Gallus, edidit Sermones *pro Immaculata Virginitate MARIE Conceptione*. Impress. Parisiis ad annum 1643. Vide Hippol. Marrac. in Biblioth. & in Catalogo & Alegambe, fol. 153.
- GASP AR Sghemna, Ordinis Minorum Italus, in die *Conceptionis Domine nostrae* Sermonem, folio 280. in lib. impress. Panormi 1630. in 4. in quo ejus immunitatem à peccato originali adstruit. De hoc Auctore sub cognomine Sghemna agit Hippol. Marrac. in Catalogo Mariano.
- GASP AR Sillingardus, Episcopus Mutinensis Italus, in libro inscripto Italicè: *Discurso sopra l' parole di Giobbe, nel quale si trata della perfezione della vita Regolare*, cap. 241. fol. 310. in discursu de *Conceptione & Nativitate Virginis MARIE: Quod Conceptio Virginis MARIE fuit immaculata, & ipsa concepta absq. peccato originali*. Quod latè per integrum tractat discursum, ubi etiam affirmat hanc sententiam esse communem, & propriam Fratrum Minorum. Lib. impress. Mutinæ 1605. in fol.
- GASP AR de Sinconibus, natione Italus, Innocentio X. à secretis, edidit *pro concepta Deipara Orationem, & incipit: Sapienter naturæ monitio, &c.* ubi latè agit de præservatione Virginis à peccato originali. Lib. impress. Romæ 1635. in 4.
- GASP AR de Strunica & Avellaneda, Archiepiscopus Compostellanus Hispanus, approbavit, e-dique præcepit Breviarium illius Ecclesiæ; in quo est officium de *Immaculata Virginis Conceptione*. Salmanticæ 1599. in 4.
- GASP AR Tauch, Societatis Jesu Germanus (alibi vocatur Bohemus) scripsit de Sanctissima Matre MARIA Libros tres, in quibus sæpe agit, præcipuè lib. 3. praxi 19. de *Immaculata Conceptione Virginis MARIE*. Lib. impress. Colonia 1645. in 8. Sic Marrac. in Bibliotheca, & in Catalogo Mariano.
- GASP AR Vellofiso, quem Salazar vocat Episcopus Segoviensem, piam sententiam de *immunitate Virginis à peccato originali tuetur* in suis *Advertentijs*. Vide prædictum Salazarium & Leonem, class. 10.
- GASP AR de Vergara, Ordinis Minorum Hispanus, edidit Tractatum sub hoc titulo: *Discursos predicables de la Reyna esclarecida MARIA Madre de Dios, y Señora nuestra, acerca del ser concebida sin mancha de culpa original*. Lib. impress. Cordubæ 1624. in 4. cum imagine Immaculatae Conceptionis.
- GASP AR de Vigachoaga, Ordinis Minorum Hispanus, edidit Librum, in quo recollegit Doctorum virorum Conciones habitas de *Immaculata Conceptione B. Virginis MARIE*. Impress. Salmanticæ 1619. in 4. cum imagine Immaculatae Conceptionis, & sunt Sermones 14.
- GASP AR de Villaroel, Ordinis Sancti Augustini Hispanus, & Episcopus Ariquepensis in Regno Peruano, in *sesto Conceptionis B. Virginis MARIE* indicem concionatorium, in Expositione libri Judicium. Matrini 1636. in folio.
- GASP AR de Uzeda, Ordinis Minorum Hispanus, in Expositione Epistolæ B. Pauli ad Hebræos cap. 7. fol. 234. agit latè, quomodo B. Virgo MARIA, licet decimata fuerit in Abraham, *non tamen contraxerit peccatum originale*. Vide lib. manus. in Biblioth. Matrilen. S. Francisci in 4. Item, ibidem in eodem libro, in indice pro Concio-

natoribus, adducit Elenchum *pro seculo Immaculatae Conceptionis, &c.*

GASP AR Ybáñez de Segovia & Peralta, Titularis Alcantarensis, Dominus oppidi de Corpa, & Segovitanus Marehio Hispanus, scripsit Tractatum sub hoc titulo: *Discurso familiar sobre la pureza de MARIA santissima en su animacion sacrosanta* quando editus; cujus Prologus, seu introductio habet, loquens cum hujus operis Auctore, quod tantos vinculos miro empenada la obligacion mi zelo, en defensa de MARIA Santissima en la Conception Immaculada, que no puedo negar à V.P. la expresion de mi concepto, quando me voy go gravado en el coraçon con indelebles caracteres el piadoso y seguro sentir de su presencion mysteriosa, como hereditario, y justificado en mi familia, que como dicho vinculo obligo muchos siglos antes esta devocion: Della fuesse Gerardo Gutierrez de Segovia, que 300. años ha de 1360. fundò, y dotò un Universal, para que se celebrasse en la Iglesia Cathedral de nuestra Ciudad con solemnidad, y pompa, la Conception santa de la Virgen Madre, que hasta entonces no tuvo culto, por mas que despues dello indiscreto de algun piadoso, quando se edificò la nueva fábrica, que oy permanece, y tuvo principio despues del año de 1520. cuidò se celebrasse, que venia sucesiva la veneracion desta festividad, desde los tiempos de San Hieronymo Maestro de San Dionysio Arcopagita (en tiempo de muchos, primer Obispo de Segovia) para lo contrario consta del instrumento, que de la institucion desta solemnidad, y licencia para celebrarla, mando despachar Don Juan Luzero, Obispo, entonces de la Ciudad, junto con el Cálculo de la mesma Iglesia; y original en pergamino con sus sellos pendientes permanece en mi poder, como mostrè à V.P. por donde se verá que el Auctor desta devocion Gerardo Gutierrez de Segovia, y que omitieron esta circunstancia, no estimable para mi familia, Diego de Colmenares y Don Juan Tamayo de Salazar, aunque fueron memoria entrambos de la institucion, y del instrumento. Tambien es constante, que Juan de Segovia, Canonigo de Toledo, Arcediano de Villaviciosa, en la Iglesia de Oviedo, creado Cardenal del Antipapa Felix Amadeo, y ultimamente renunciando el Capelo, Obispo titular de Cæsarea, (à quien sin razon hizo Colmenares de la familia de Contreras, equivoado con un Cavalero de aquel linaje que en su tiempo siguió las letras: pero que de muchos instrumentos para que vivia en su mesma Ciudad, quando Juan de Segovia asistia en la de Basilea, de que con toda evidencia consta, no puede ser el mismo, como en otra parte demuestro) fue uno de los mas celebrados varones de su tiempo, e mbiado, como entre los demas Embaxadores al Concilio de Basilea, por el Rey Don Juan el Segundo de Castilla, donde obtuvo la primera estimacion, como pareçe de la historia que computo de lo sucedido en el Eneas Sylvio, que despues ocupò la Cathedra de San Pedro, con titulo de Pio II. fuera de otras gravissimas questiones, y embaxadas, fue à quien mandò el Concilio, estando canonicamente congregado el año de 1436. por un consta del Defensorio, que escriviò el mencionado Juan de Segovia, y se conserva original en la biblioteca

brezera de la Cathedral de Sevilla; respondiessse a la alegacion del P. Fray Juan de Montenegro, Provincial de Lombardia, del Orden de Santo Domingo, contra la Concepcion Immaculada de la Virgen Santissima, satisfaziendo en Congregacion publica à sus instancias, y escribiendo en su Defensorio, lo conferido el dia antecedente en sus disputas, por lo qual despues se decreto aquel tan celebrado Canon, que define, que la Virgen Madre de Dios fue concebida sin mancha de pecado original; de cuya inmunidad fue Juan de Segovia defensor unico, como todos conueñian. Aunque no se puede passar en silencio la injusta calumnia con que procuran enflaquecer la autoridad deste Decreto (aunque no Canonico à lo menos de gran veneracion, por el concurso de tantos Pralados, y varones doctos de toda la Europa, que le subscriuieron) los que defienden la menos piadosa opinion deste mysterio, pues pretenden se huuiesse pronunciado en tiempo, que por aver passado à conciliabulo, faltaron del sus Religiosos; por lo qual quieren dar à entender quedò indefenso su partido: siendo constante, no solo que asistieron en las revoluciones todas, sino que tambien fueron los principales motores della Fr. Nicolas Gallico, y Fr. Juan, à quien el nuevo Antipapa Felix criò Cardenal, (comò parece de Eneas Sylvio, y san Antonino de Florencia) à quien sin razon notò el Señor de Aubery en su historia Francesa de los Cardenales persuadiendo se equiuoco, que el ultimo era Juan de Segovia, siendo distintissimas las señas que del nos dà el santo; pues añade no gozò del Capelo. Y lo que mas es, el primer acto de Jurisdiccion que coronado ya gozò el Antipapa, fue en el Conuento de Santo Domingo de Basilea; bolviendo el dia siguiente à celebrar la Missa, y festejar con banquetes à los que le asistieron en ella. Uno, y otro parece de la carta, que escriuivò Eneas Sylvio, dando por menor noticia de lo sucedido en este acto à Juan de Segovia, que asistia entonces, como Embaxador del recien electo, en la Congregacion que celebravan los Prelados de Francia en Belsiers. Y aunque siempre creerè que la oportunidad en que se hallavan las materias entonces, escusa bastantemente todas las circunstantias de nota, que los poco afectos inducen desta reverencia; toda via es preciso referirla, para restituir a su autoridad este Decreto de la pureza de la santissima Virgen, y conservar en la estimacion grande que tuvieron las letras de Juan de Segovia, pues por medio de sus instancias, y Defensorio, se pronunciò; gloria singularissima, no solo para España, de donde era natural, para Segovia, donde era hijo, sino tambien para los que conseruamos su mesmo apellido, y que nos vincula como precioso este piadosissimo zelo de venerar, y defender la intacta pureza de la gracia original, que conseruò MARIA Santissima desde el instante mismo de su animacion sacrosanta, &c. Huc usque Prologus, seu introductio; Opus verò incipit: Esta nueva obligacion, &c. Manusc. lucem expectat.

GASPARINUS Borro Venetus, Ordinis Servitarum B. MARIE Virginis, Doctor Theologus Italus, in libro dicto: Triumphi soneti, canzon, & laude de la gloriosa Madre de Dio, Vergine MARIA: cap. 2. triumph. 2. de Nativitate Virgi-

nis MARIE, in margine ponit: *De Conceptione; & habet hæc Carmina:*

*Virtù del ciel essa cadendo accolse,
Per gratia preservola dagli erranti,
Peccato original mai questa avolse, &c.*

Et hoc profequitur late per multa Carmina, ubi de ejus Immaculata Conceptione, præsertione, &c. Lib. impress. Brixie per Magistrum Angelum Britannicum da Pallazo, anno Domini 1498. in 4.

Item, ad ultimum, in Soneto ad Virinem:

*Salve MARIA da peccato pu a,
Ab eterno pressa, è decorata
Dal Creator che in te puose sua cura.*

Et sparsim per totum librum.

GAUCHERIUS Vapiniensis Episcopus, natione Gallus, cum alijs subscriptis Decreto, edito in Concilio Provinciali Avinionensi an. 1457. circa festivitatem Conceptionis B. Virginis MARIE. Vide Purpuram Marianam, fol. 369.

GAUDENTIUS de Perusio, Ordinis Minorum Italus, in Provincia Reformata S. Francisci Assisinatens. inquit: Extat unica tantummodò Capella Immaculatae Conceptioni Deiparæ dicata, in Conventu S. Martini Episcopi, terræ Trebij. Et infra: Altaria Conceptionis Virginis MARIE, sunt in Conventu S. Bartholomæi Cibottullæ, Montis Sancti propè Tartum, Sancti Joannis Baptistæ terræ Coleni, Sanctissimæ Annuntiatæ terræ Nursiæ, Ecclesiæ novæ intra Assisium, & Sanctæ MARIE Jesu terræ Jovij. Ex relatione manusc.

GAUDIOSUS Floridus Perusinus, Ordinis Servorum Beatæ MARIE Virginis, edidit in lucem Librum Feliciani Capitonii Narniensis Servitæ, & Archiepiscopi Avinionensis, sub titulo: Explicationes Catholicæ locorum ferè omnium veteris & novi Testamenti, &c. in quo parte 2. explicatione 62. ad illa verba: Vocatus est autem Jesus, & Discipuli ejus ad nuptias, Joan. 2. agit de preservatione Virginis MARIE à peccato originali. Lib. impress. in 8. tribus tomis. Item, Venetiis in fol. 1579. & Colonia: 1581. in 8.

GAUFREDUS, Cœnobita Monasterii Lemovicentis D. Martialis, ac Prior Vacensis Cœnobii, in Chronica à Roberto Francorum Rege usque ad ann. 1184. cap. 12. de Guilielmo Rege Anglorum, agit de Miraculo Elphini Abbatis circa Conceptionem Virginis MARIE. Extat apud Phil. Labbei in 2. tom. novæ Bibl. manuscr. fol. 284.

GAUFRIDUS de Altatumba, super Cantica Cantorum, ad illa verba: Vadam ad montem myrrhæ & collem thuris, ait: *Tota pulchra es amica mea, &c.* Et infra in margine: De Beata Virgine. Et in corpore libri: *Tota pulchra es carne & mente, Virgo humilis, & macula non est, nisi sublimata humilitas & virginitas fecundata, ut Virgo pariat Dei Filium, humilis habeat sponsum Dominum. Nec modo immunis ab omni macula, sed plena bono, favus distillans, &c.* Extat in Monasterio Tornacens. S. Martini manuscr. in pergameno cum Fratre Hugone super Cantica; & est profectio ejus à cap. 4. in folio magno.

G. Ayora, Hispanus Cordubensis (aliqui ex prima littera legunt diversimodè) traduxit in linguam Latinam Librum de Conceptione Immaculata Petri Montis, quem dicavit Oliverio Episcopo Sabiniensi, Cardinali Neapolitano, & incipit: Jam diù est, præstantissime Præsul, &c. Extat in 4. absque

- anno & loco impressiois; & Mediolani 1492. in fol. Et idem transtulit Opusculum prædictum in linguam Italicam, dicatum D. D. Beatrici Barri Ducissæ, & incipit: Stata universale Sententia, &c. Extat cum antecedenti in Biblioth. S. Ildephonsi Universitatis Complutensis. An iste vocatus fuerit Gundinsalvus, vel alio nomine, nescio.
- G. Champcheuryeux, Doctor Theologus, & Prior Conventus Carmelitarum Parisien. in libro: De l'origine, antiquités, graces, privileges, & indulgences de l'Ordre & Confraternité de N. Dame de Mont Carmel, folio 325. adducit indulgentiam plenariam pro die Conceptionis Domine nostræ. Lib. impress. Parisijs 1624. in 24.
- G. Clapius, Secretarius interpres Regis Galliarum linguæ Hispanicæ Gallus, traduxit Gallico idiomate Paradisum gloriæ Sanctorum P. Didaci de la Vega Hispani, revidit, correxit & noviter augmentavit, ubi adducit duos Sermones de purissima Conceptione Virginis MARIÆ, & folio 94. in margine habet: *IESVS-CHRISTVS & MARIÆ exemptis de la culpa originelle, & quod CHRISTUS fuit exemptus à culpa per naturam, MARIA per gratiam, &c.* Lib. impress. Parisijs 1614. & Cameraci 1610. in 8.
- GELBUINUS Trecentis, Doctor antiquus Gallus, inter Sermones suos habet Sermonem de Purificatione, ubi inquit: O Virgo decus Virginum & gloria, vix audeo semel & coram paucis dicere quod Evangelista toti mundo præsumpsit scribere: Quomodo enim locum habuerit purgatio, in qua sordes nullatenus invenio? Tu es enim cella aromatica, tu arca cæli rore compluta; sunt enim simul in B. Virgine, quibus nullum consortium habet immunditia, &c. In Bibliothec. S. Victoris Parisien. num. 795. cum Mauritio & Petro Manducatore.
- GENADIUS Scholarius, Constantinopolitanus Episcopus, sive Gregorius ab aliis dictus, Dialogo 1. inter Genadium & Mahumetum de Filio Dei, ait: Descendit Filius aut Verbum Dei & ingressus est puram & Immaculatam Virgineam, & suscepit carnem, & homo factus est, & postea ex utero Virginis egressus conversatus est in mundo, &c. Extat in Biblioth. VV. PP. Colonien. tomo 14. fol. 378. ad finem Dialogi. Vide Euseb. Nieremberg. in Sacro Sylab. 5. 7.
- GENCIANUS Herbetus vel Hervet, ex textu Græco Latine reddidit Constitutiones sive Canones ab Emmanuele Comeno Græcorum Imperatore editas, relatas verò à Phocæo Constantino-politano Patriarcha, & Commentariis illustratas à Theodoro Balsamone Antiocheno Patriarcha, quarum una ad diem 9. Decembris est: Quod sit ab actione immunis, ut potè quod in eo peragatur Conceptio castissima Mariæ Dei nostræ; ut videre est in lib. impress. Lutetiæ 1620. in folio, fol. 80.
- Item, de Sacrosancto universali & generali Concilio Tridentino, adducit Gallicè Decretum Concilii circa exemptionem Virginis MARIÆ à peccato originali. Lib. impress. Parisijs 1584. in 8.
- GENESIUS à Ponte, Societatis Jesu Hispanus, cum Theologiæ operam daret Compluti, sub præsidio R. P. Galparis de Ribadeneyra defendit B. Virginis immunitatem à culpa & debito, in Assertionibus impress. in charta expansa 1646.
- GEORGIUS Ambianensis, Ordinis Minorum Gallus, in libro: Tertullianus redivivus, &c. tomo 2. in observationibus in librum de Anima, folio 898. inquit: O femina non solum inter mulieres benedicta, sed & malitiosæ rationis omnis expiativa, &c. Imo quis non sciam illum veneretur, in quo femina est, quæ deo per firmitatis trophæo, caput serpentis contrivit? &c. Lib. impress. Parisijs 1548. in folio.
- GEORGIUS Antonius Vespucius Italus, de festo Conceptionis gloriose Virginis MARIÆ in Martyrologio. Impress. Floren. 1486. in 4.
- GEORGIUS Antonius Riojano, Ordinis Minorum Hispanus: Quod radicem primæ peccati originalis, quæ perdita fuit in Adam, Deus iterum renovaverit in MARIA, sicut, concepta absque peccato originali, atque de Immaculata ejus Conceptione, in sermone de Vineæ. Lib. impress. Martii 1642. in 4.
- Item, in sermone sub hoc titulo: Panegyricus in nebre, en las honras de los Almirantes de Castilla: Celebrolas la Provincia de la Concepcion, en el Capitulo Provincial en la noble Ciudad de Escocoseco. Impress. in 4.
- Item, in libro dicto: Gerarquia Seraphica fol. 51. de Immaculata Conceptione purissima, ac semper Virginis MARIÆ Domine nostræ Sermonem cum imagine Immaculatæ Conceptionis. Lib. impress. Valisoleti 1633. in 4.
- GEORGIUS Bartholdus Pontanus, à Wittemberg Germanus, in Bibliotheca Concionum, tom. 1. à folio 42. de Conceptione B. Virginis MARIÆ Concionem unam, quæ incipit: Sicut in creatione folis. Ubi probat Beatam Virginem Mariam præservatam fuisse ab originali peccato, scripturæ rationibus. Et infra, folio 46. adducit aliam Concionem pro eadem Conceptione, quæ incipit: Clemens Rex David. Lib. impress. Coloniae, anno 1608. in fol.
- Item, edidit pulcherrimam imaginem sub hæc inscriptione: *Glorificatio Beatissime Virginis Mariæ, cum peccato originali ad pedes ejusdem.* in charta expansa, ad Cælaem Mathiam, de qua uxorem Annam. Fuit impress. anno 1613.
- GEORGIUS Centellas Valentinus, & Hippolitus Poëta, Carminibus celebravit Immaculatam Conceptionem Deiparæ Virginis MARIÆ ad annum 1486. Extat impress. apud Ferrand. Diaz.
- GEORGIUS Colvenerius, Doctor Duacensis, ad diem 8. Decembris, de Conceptione Sacrosanctæ Domine nostræ Virginis MARIÆ Genitricis Dei, à Domini nostri Kalendarium, à folio 375. usque 398. in tom. 2. Kalendarij sacre Virginis Mariæ. Lib. impress. Duaci 1638. in 8.
- GEORGIUS Estiensis Rousset, Societatis Jesu Gallus, in libro: Du Lys sacré justifiant le bon-heur de la piété, par divers Parangons de Lys, avec les vertus & les miracles du Roy Saint Louys, &c. Parang. 3. pag. 516. adducit illud: Sicut Rosa genuit Iudæa MARIAM, ex quibus verbis quamplures deducunt fuisse Virginem conceptam absque ulla spina peccati. Lib. impress. Lugduni 1631. in 4.
- GEORGIUS Franciscus Plachy, Societatis Jesu Bohemus Buduiciensis, edidit Opus prænotatum: Rosa Penrappylashoc est, quinque Sermones Panegyrici in præcipuas festivitates B. MARIÆ Virginis, id est, Conceptionis, Nativitatis, Assumptionis, Purificationis, & Assumptionis. Lib. impress. Pragæ 1648. in 12. Ita Marrac. in Biblioth. fol. 479. & in Catalogo Mariano.
- GEORGIUS Hemelman Malacitanus, Socie-

tatis Jesu Hispanus, in Disputationibus Theologicis in 1. partem D. Thomæ, Deiparæ Monferatensis ex voto dicatis, tom. 1. titulo 4. cap. 10. folio 277. num. 13. vocat *Virginem MARIAM purissimam & limpidissimam*, &c. Lib. impress. Granatæ 1637. in folio.

GEORGIUS Kaldi, Tymaviensis Hungarus, Societatis Jesu, scripsit Tomum unum Concionum de laudibus Virginis MARIÆ; & in eo defendit ac tuetur *mysterium Immaculatae Conceptionis Deiparæ*. Lib. impress. Posenij 1631. in folio. De quo Martac. in Biblioth. Alegambe, fol. 136.

GEORGIUS Macropedius Germanus, scripsit Sermones pro *Immaculata Virginis MARIÆ Conceptione*. Impress. circa annum 1558. ut dicit Marrac. in Catalogo Mariano.

GEORGIUS Metropolita, Carthophylacijs Doctor Græcus, Archiepiscopus Nicomedientis, de *Conceptione sanctæ Annæ Parentis Sanctissimæ Deiparæ* Laudationem. Item, in *Conceptionem ac Nativitatem sanctissimæ Domini nostri Dei Genitricis*, semperque Virginis MARIÆ Orationem. Quæ omnia reperies in Auctario Bibliothecæ Patrum, tom. 1. columna 995. uique 1069. Lib. impress. Parisijs 1648. in folio. Vide Joannem Euleb. de perpetuo objecto Concept. folio 260.

Item, in Mæneis Græcis, seu Rituali Hierosolymitano, ad diem 24. Martij pro festo Annuntiationis, sic MARIAM Virginem alloquitur: *Esto parata, & divide munditiam liber*. Quippe tibi Sancti Spiritus digito inscribitur Sapientia divina; sed incarnata, quâ insipientiæ meæ prævaricationem à medio tollat, &c. Quomodo autem ex verbis illis: *divine munditia liber*, inferatur Virginis MARIÆ immunitas à peccato originali, vide Joannem Antonium Velazquez, libro 4. de MARIA Immaculatè concepta, dissert. 5. adnot. 2. fol. 344.

Item, scripsit Sermonem de *Conceptione Virginis MARIÆ*, qui est manuscr. in Biblioth. Sfortiana, num. 65. secundum Gibbonum & Baronium.

Item, scripsit Orationem in *Conceptionem & generationem MARIÆ*. Ex Conrado Gesnerio, & Leone, classe 7. An hæc sit distincta à præcedenti, non explicant. Hunc etiam citat Salazarus, sæculo 10. cap. 42. in Oratione de Virginis Conceptione.

Item, in eisdem Mæneis Græcorum, die 21. Novembris, inquit: *Venite populi omnes & laudemus, celebremus solam Immaculatam, solam Virginem & Immaculatam*. Chores ducant Joachim & Anna; quoniam ex eis processit fetus sanctus, MARIA lucifera, divina lampas. Ad te omnino Immaculatam missus est Gabriel, & sic macula, non coinquinata Dei Mater, in cælo & in terra glorificata! Vide hoc testimonium apud Eusebium Nieremberg. lib. Except. capite 26. fol. 468.

GEORGIUS de Montemayor Hispanus, edidit Libellum de Beatissima Virgine MARIA, sub hoc titulo: *Exposicion moral sobre el Psalm. 86. del Real Propheta David*, &c. Est prosa & carmine, & in primo folio habet imaginem pulcherram Immaculatae Conceptionis, circumdatam illis verbis: *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te; & incipit sic:*

*Higo Dios nra ciudad
Sobre santo fundamento
Siendo efecto el pensamiento*

Y obra la voluntad

Del divino entendimiento.

El pensar Dios de hacella

No es pensar, sino saber,

Y la voluntad hacer,

Y para morar en ella

Ved que tal fue menester.

Impress. Compluti 1548. in 4.

GEORGIUS Paulus Stravius, Episcopus Joppenensis, Suffraganeus Colonienensis, & in spiritualibus Vicarius Generalis ejusdem civitatis, die 8. Martij anni 1653. publicavit Indulgentiam perpetuam concessam à Summo Pontifice Innocentio X. Romæ apud Sanctam MARIAM Majorem pro *Confraternitate Conceptionis B. Virginis MARIÆ* in Sacello, quod Conventui ad Olivas adheret ad Occidentem, &c. Sic Jacobus Polius in Relatione Provinciæ Colonien. verb. Confratriæ CC. num. 101.

GEORGIUS Scherrer Suesfensis, scripsit in Moravia Sermones de *Immaculata Virginis MARIÆ Conceptione*, ut refert Hippol. Marrac. in Catalogo Mariano ad an. 1599.

GEORGIUS Sennecentis Episcopus, natione Gallus, ad annum 1457. subscripsit & approbavit Decretum editum in Concilio Provinciali Avinionen. de *festivitate Conceptionis Beatissime Virginis MARIÆ*, ut refert Marrac. in Purpura Mariana, fol. 364.

GEORGIUS Valentinus, in Discursibus spiritualibus & moralibus R. P. Christophori de Fonseca, Italicè à se translatis, in libro: *Vita Christi de Conceptione Virginis sanctissime*. Caput unum, in ordine 6. folio 75. Impress. Venetijs 1608. in 4.

GEORGIUS Wicelius, Doctor Germanus, in lib. de *Vitis Patrum*, ex fide dignissimorum Scriptorum monumentis, summâ diligentia congestis, fol. 44. de *Conceptione Virginis MARIÆ* Carmina ex Baptista Mantuano, quæ incipiunt: *Sed quia longævam fecit discordia litem, Conceptusne sacer fuerit, vel sorde paterna illius, &c.*

Lib. impress. Moguntia 1546. in fol.

Item, in libro: *Postilla, hoc est, Enarratio Epistolarum & Evangeliorum de Sanctis*, fol. 19. in festo *Conceptionis B. MARIÆ*, Epistolar. Lect. Ecclesiastici 24. & Evangel. Matthæi 1. Lib. impress. in 8. Vide etiam Postillam seu Enarrationem super Evangelia & Epistolas de tempore, & de Sanctis per totum annum, interprete Gerardo Lorchio Hadamario, tomo 2. fol. 8. Lib. impress. Colonia 1545. in fol. Et ibidem, fol. 190. de *sacra Conceptione Beatæ MARIÆ* Sectionem. Vide eundem Gerhardum Lorchium.

Item, in Catechismo majori, in expositione Salutationis Angelicæ, ad illud: *Dominus tecum*, inquit: *Ergo ipsa adversus omnem sathane vim, adversus omnem impuritatem & peccatum, adversus omnem exercitum infernalem plena gratiâ mansit, &c.* Lib. impress. Colonia 1554. in 8.

GERARDUS Adamus, Archiepiscopus Antibarientis, edidit officium *sanctificationis sive Conceptionis Beatæ MARIÆ*, ex Poslevin. & Anton. Leon. class. 8. An verò officium hoc agat de sanctificatione Virginis MARIÆ ante culpam vel post contractam maculam; potest in dubium verti. Sed, cum istum Doctorem non citent pro sua opinione Turrecremata, Bandellus & Petrus de Vincentia

centia, credendum est, quod officium fuerit de preservatione Virginis.

GERARDUS Bononiensis, Ordinis Carmelitarum, obtinuit à Sede Apostolica circa annum 1317. ut in suo Ordine recitaretur officium de Immaculata Conceptione Virginis. Vide Pistoiam, corona 2. cap. 7. fol. 187. & alios ab ipso citatos.

GERARDUS Bossius Barenolius Germanus, in Notis ad Orationem de Sanctissima Dei Genitrice S. Ephrem Syri, tom. 3. fol. 212. littera B. inquit: Et ne celebritates Dei Genitricis, auctoresque, qui de illis conscripserunt hic præteream; celebratur inter alias *Conceptio Beatæ Mariæ Virginis*, de qua inter alios Scriptores, Sermonem encomiasticum fecit Leo Imperator, qui Græcè reperitur in Bibliotheca Vaticana, & in manuscrip. codice Sfortiano, num. 65. ubi & alius in eandem Conceptionem extat Georgij Episcopi Nicomedie Græci Sermo. De qua & Sanctus Anselmus in suo Commentario egregio de Conceptu Virginali, &c. Lib. impress. Romæ 1598. in fol.

Item, in Notis ad Sermonem primum de Annuntiatione Sanctæ Virginis Mariæ, Sancti Gregorij Neocæsariensis Episcopi, cognomento Thaumaturgi, fol. 110. ad illa verba: Ex omnibus enim generationibus hæc sola Virgo sancta corpore & spiritu extitit, &c. inquit: His & consequentibus postea verbis clarè & disertè Immaculatam Conceptionem Beatæ Mariæ Virginis antiquissimus hic noster Auctor ostendit, eamque absque peccato originali indubitanter conceptam fuisse. *Nam si sola Virgo fuit (ut hic loquitur) sancta & spiritu & corpore, ergo secundum eam sola nunquam fuit in peccato originali: etenim si aliquando in eo fuisset, non jam sola sancta corpore & spiritu fuisset: quoniam Apostolus 1. Corinth. 7. commune id omnium virginum vult, dum ait: Et mulier in-nupta, & virgo cogitat quæ Dei sunt, ut sit sancta corpore & spiritu. Quare si sola Virgo Mater fuit sancta corpore & spiritu, ejus solius & singularis, secundum nostrum Auctorem, semper fuerit, non ut alijs virginibus, quæ prius fuerant omnes peccato pollutæ, & postea sanctificatæ. Rursus paulò post hic adducens atque exponens id, quod Angelus ad Virginem dixit: Dominus tecum, inquit: Non terrenus sponsus; sed ipse sanctificationis Dominus, pater castitatis, incorruptionis auctor, & libertatis dator, salutis procurator, & veræ pacis conservator atque largitor, qui ex terra virgine creavit hominem, & ex illius latere ac costa Evam, hic Dominus tecum, ex te. Ubi satis apertè magnus hic Auctor significat & ostendit, ut fuerunt Adam & Eva creati omnis maculæ expertes; ita sanctam hanc Virginem ab omni peccato liberam conceptam, ac generatam esse. Nam nisi sic sensisset, quorsum hic ad-jecisset, atque dixisset: Qui fecit ex terra virgine hominem, & ex costa Evam, hic Dominus tecum? Videtur siquidem manifestè ibidem comparasse creationem Adæ ex terra virgine, & Evæ ex latere ac costa, cum Immaculata ac purissima Conceptione B. Mariæ Virginis. Et rursus: Ex te tecum; cum ancilla Rex gloriæ, cum speciosa speciosus formâ præ filijs hominum, cum impolluta qui sanctificat omnia. Tecum Deus, ex te Deus, ac perfectus homo, &c. Quibus quid clarius? Impollutam ergo eam vocat, eò quod nunquam*

fuisset immunda, aut non sancta. Cum impolluta (inquit) qui sanctificat omnia. Fuisset autem aliquando immunda, si in peccato originali conceptionis mundata, non jam sola ex omnibus generationibus sancta corpore & spiritu fuisset, sed sanè eam fuisse hic noster antiquissimus & gravissimus Auctor sentit, docet & confirmat. Quæcum & noster sanctus Pater Ephrem Syrus (opus ejus Opera tribus tomis distincta Romæ nuper editimus) sentit ac loquitur, tibi in Sermonibus laudibus Beatæ Mariæ Virginis sic exorditur: Inviolata, integra, planeque pura, ac casta Virgo Dei Genitrix Maria, &c. Ac in Sermonibus sequenti eandem dicit Immaculatam & intactam, atque ab omni sordè ac labe peccati omnissimam, &c. Habetur utraque Oratio in 3. Operum S. Ephrem; ubi & plures alios in eandem sententiam antiquissimos Auctores in multis scholijs adduximus, &c. Lib. impress. Parisiæ 1621. in fol. magno.

GERARDUS Brivetè, Doctòr antiquus, etiam atque famosus, de quo nullam aliam mentionem invenire potui, edidit Sermonem Magistratum Assumptione Virginis, cujus principium est: Patres ac Fratres in dulcissimo Jesu Virginis Filio celeberrimi, necnon, &c. Et circa principium inquit: Secundò infertur, quòd licet Virgo in hoc pœnalitatis humano generi communi ex parte Adæ exortis, fuerit singulariter privilegiata; tamen Virgo sanctissima à lege quæ constituta est hominibus semel mori, non fuit exempta. Extat manus. cum alijs apud PP. Benedictinos S. Martini Coloniae in 4. num. 12.

GERARDUS Gutierrez, Canonicus Segovien-sis Hispanus, circa annum 1360. fundavit in Ecclesia Cathedrali solemne Anniversarium in festivitate Immaculatae Conceptionis, quod post aliquos annos dotavit Joannes Gutierrez illius Ecclesie Decanus. Ita Didacus de Colmenar in sua Historia, & Antonius de Lupian in Epitome, & alii el año. Est apud D. Gasparem de Segovia.

GERARDUS Habbius Lucrentis, in libro Theologiæ communis & usitate compendioso, &c. folio 102. ad hanc interrogationem: *Utrum igitur ejus Mater ab omni proflus labe immutata & integra?* Respondet Pastor sic: Omnino hoc est figura, rationes, atque Patrum Sanctorum Orthodoxorumque testimonia demonstrant. Sic enim primus Adam ex terra virgine & nunquam maledicta fuit formatus; ita decuit in secundo Adam fieri: ut nasceretur nimirum ex Virgine immunitis maledictionis tam origins, quam actionis. Item, sicut arca veteris Testamenti ex ligno bitum, quæ putrefactionis detrimentum non capiunt, facta est; sic novi Testamenti arca, in qua panis cælestis requievit, ex materia ab omni corruptione vitii hereditarii, atque actionis immunita est formata. Hæc fuit liliū inter spinas, in quo profectò nullus odor aut etiam color vitiosus Deo Patri displicens fuit inventus. Hæc fuit ergo illa Jesse, in qua sanè nulla curvitas, nullaque omnino pravitas, sed perfecta & absoluta honestas & relictudo naturæ atque virtutis est reperita. Præterea maximè probabile est hanc D. Virginem Mariam Deo semper placuisse; ergo etiam in labe caruit: nam si maculam infelicis hereditatis traxisset, aliquando Deo non placuisset. De-

cuit quoque divinam Sapientiam, & per quam procreare lucem æternam vellet, ab impuritatis tenebris eandem conservare: domum enim Dei delectantissimam. Verissimè igitur est, quod de hac electa sanctissimaque Virgine MARIA dictum invenitur 4. Cant. Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. Quocirca præclarissimus D. Augustinus inquit: Excepta S. Virgine MARIA, de qua propter honorem Domini, nullam prorsus eum de peccatis agitur, haberi volo quaestionem. Item, S. Ambrosius: Hæc est virga, in qua nec nodus originalis, nec cortex venialis culpæ fuit. Et B. Cyprianus de hac eadem: O Virgo iusta, atque omni iustitiâ plenissima, cuius Conceptio singularis: Item, Origenes testatur, quod hæc neque terpentis, per lusionem decepta, nec ejus venenosis afflatibus infecta fuit. Postremò Ecclesia tota hanc prærogativam prædicitæ Virgini MARIE adscribit, quod nullam maculam, nullamque culpam habuerit, &c. Impress. Coloniae 1573. in 8.

GERARDUS Svan Herdegom, Canonicus Norbertinus in Tungerlood, in lib. Diva Virgo candida, candidi Ordinis Præmonstratensis Mater tutelaris & Domina, tribus libris distincto, lib. 3. cap. 2. sub hoc titulo: De Immaculata D. Virginis Conceptione; ubi probat Virginem semper fuisse immunem ab originali peccato, quod illustrat sacre Scripturæ figuris & exemplis, ubi etiam agit de festivitate Conceptionis à fol. 362. usque 373. Principium autem illius Capituli sic se habet: Sententia hæc usque adeo per universam Ecclesiam hodie recepta est, ut nequidem ipse S. Bernardus, neque S. Thomas, si modo viverent, ei amplius (uti existimo) contradicerent. Testimonia enim pro ea tam ex sacra Scriptura, quam ex Sanctis Patribus delumpta, credibilia facta sunt nimis: ut non nisi inimicus D. Virginis, vel saltem parum ei addictus, contrarium sustinere posse mihi videatur. Scio quidem à Sede Apostolica eam hæcenus non esse canonizatam, aut tanquam de fide definitam; sed scio etiam contrarie opinioni ab eadem Sede silentium esse indicatum: adeo ut si nondum illa contraria sit mortua, saltem propediem moritura credatur, &c. Et concludit sic: Sicut & in primo hujus nostri Operis libro, ubi ex diversis Auctoribus & Ordinis nostri traditione retulimus S. P. N. Norbertum vestem suam candidam à B. Virgine à cælo accepisse, in testimonium Immaculatae Conceptionis, quod & in Theibus Theologicis Lovanii in Hallis Scholasticis publicè à nostris propositis, legi. Atque etiam infra, c. 381. inquit: Anno igitur à creatione mundi, quando in principio creavit Deus cælum & terram, secundum computum Martyrologii Romani 5184. à diluvio verò 2942. à natiuitate Abrahamæ 2000. à Moysè & egressu populi de Ægypto, anno 1495. ab unctione David in Regem, anno 1017. ab Urbe Romanâ conditâ 737. anno Imperii Octaviani Augusti 27. nascitur ex sterili Matre Sanctissima Virgo MARIA, omnis macule originalis expertis, tota pulchra, & repleta Spiritu Sancto, &c. Lib. impress. Bruxellis 1650. in 4.

GERARDUS Lorchius Adamarius, in lib. Postillarum, sive enarrationum Evangeliorum & Epistolarum D. Georgij Vicelli, fecit Sectiones tripartitas, litterales, mysticâs & morales, in quibus fol. 190. habet de sacra Conceptione V. MARIE Sectionem unam. Impress. Coloniae 1545.

GERARDUS Montannius Mennennius, Societatis Jesu, natione Belgæ, & in Matritensi Collegio Rhetoricæ Lector, pro Immaculata Virginis Conceptione edidit sequentia: In festo Conceptionis, super illud: Rubus ardens incombustus. Item, de Conceptione Deiparæ. Item, de eadem Conceptione Masligus. Item, ad Plattacum Matritensem Immaculatam Deiparæ Conceptionem modulantem. Item, in Bernardinum de Bultis acerrimum Immaculatae Conceptionis Hyperaspitem. Item, de eadem Conceptione quinque Epigrammata. Ultimum tamen Opusculum sic incipit: Dum riget omnis ager, canisque hirsuta pruinis, &c. Et est Poësis ceterum, & pluribus distychis constans. Hæc omnia extant in Opere de Virginibus, manuscripto; ut refert Antonius de Leon in Bibliotheca, classe 8.

GERARDUS Mosanus, Ordinis Prædicatorum Germanus, in solemnitate Conceptionis B. MARIE Virginis Evangelium cum sua expositione, ut in festo Natiuitatis. In Bibliotheca Homiliarum Laur. Cundi. Impress. Lugduni 1588. in 4.

GERARDUS Odonis, Patriarcha Antiochenus, Ordinis Minorum, scripsit pro Immaculata Virginis MARIE Conceptione, ut refert Joannes Vitalis contemporaneus Auctor, ac Ordinis Minorum in suo Defensorio, lib. 4. ancilla 7. dicens: Consequenter in tertia Decade alios decem habuit, quorum primus erat Gerardus Odonis Patriarcha Antiochenus, qui 3. dist. 3. ostendit sacram Virginem fuisse sine originali conceptam. Hæc Vitalis: quo autem fundamento Adversarij pro se citent Odonem, ostendimus in Sole Veritatis secundæ & primæ impressionis. Hunc etiam citat Daniel Agricola, in Corona, fol. 175. Daza, tract. de Conceptione, cap. 6. fol. 46. Pistoia, fol. 158.

GERARDUS Scheidan Flander, Ordinis Carthusiensis, fecit Sermonarium de præcipuis anni festiuitatibus, & incipit cum Sermone de Natiuitate Christi: Puer natus est nobis; venite adoremus. Verba sunt Ecclesiæ militantis de Natiuitate, &c. Et de Annuntiatione habet Sermones duos, quorum secundus incipit: Benedicta tu in mulieribus, &c. In his verbis duo proponuntur, ubi latissimè probat Virginem MARIAM fuisse conceptam absque peccato originali ob septem rationes, & ita late agit de hoc, ut ferè totus Sermo sit de Conceptione. Extat manusc. in Monasterio Carthusien. Ruremundæ, num. 56. in 4.

GERARDUS de Valentia, Ordinis Minorum, in Tractatu de Salutatione Angelica agit de Conceptione Virginis MARIE. Ita Antonius Daza de Conceptione, cap. 6. fol. 49. De hoc Auctore nulla sit ab Waddingo mentio in Catalogo.

GERARDUS Zetelme, in Mari magno compilato, an. 1549. fol. 75. adducit Bullam Alexandri VI. quæ incipit: Illius, qui se pro, de Conceptione Virginis MARIE; & extat in Monumentis Fratrum Minorum, folio 155. Vide Velazquez.

GERMANUS, Constantinopolitanus Patriarcha, ac Sanctus, natione Græcus, in Oratione de summo ac venerando Dei Matris Natali, inquit: Vidisti, quot partus Annæ contineat mysteria? Ut quæ suæ fetationis excellentissimo miraculo, eas, quæ olim steriles fuerunt, superavit; & qua dignitate concepta fuerit puella hæc Dei Virgo, divinitus nomen sortita, omni puritate fulgens MARIA, &c. Quod excellentissimum miracu-

lum potuit esse in foetatione **MARIAE**? Vel qua dignitate concepta potuit esse puella hæc, si in foetatione & Conceptu fuit maculata peccato originali? Vel quomodo puritate fulgens in foetatione & Conceptu, si à peccato originali fuit coinquinata? Item, ibidem inquit Germanus: Hæc est Dei Mater **MARIA**, commune Christianorum omnium perfugium, *prima primi lapsus primorum parentum revocatio, lapsi generis in rectum statum restitutio, &c.* Quomodo potuit revocare lapsum primorum parentum, si ipsa in ipso primo lapsu lapsa fuit? Primus lapsus primorum parentum fuit ille, à quo primæva culpa peccati originalis: hanc revocavit Virgo, & ad rectum statum reduxit prima: ergo absque originali peccato concepta: Probat hanc consequentia ex illo verbo *prima*. Quare Virgo dicitur prima, nisi respectu Verbi incarnati, quod tempore fuit secundum? Revocatur primus lapsus generis humani; igitur si secundus revocator primi lapsus generis nostri fuit absque originali peccato conceptus; ergo & prima revocatrix.

Item, in Oratione 1. in Præsentationem Beatissimæ Dei Matris, inquit: Videamus puellam euntem in velamentum secundum, *MARIAM omnino puram* Dei que Matrem, quæ solvit infecunditatis sterilitatem, & legalis umbram litteræ sui partus gratiâ depulit; siquidem hodie trimula prodit dicanda in legali templo, *quæ una sunt templum immaculatum, &c.* Hodie recentissimus, purissimus & nulla sordè inquinatus codex non manucriptionem accepturus, sed spiritus inaurandus, benedictionibus sanctificatus legalibus, ad gratiarum actiones munus offertur, &c. Ex præcedentibus signatis tribus verbis Germani constat Virginem **MARIAM** fuisse conceptam absque originali peccato; alias quomodo vocari poterat omnino pura & immaculata, sicut ipsum templum, & nulla sordè inquinata? Si enim originale peccatum contraxisset, nec esset omnino pura; quia jam sordè inquinata. Prosequitur idem Germanus, dicens infra: Accede tu quoque ad me puella cælis sublimior; accede, quæ fons conspiceris, officina Dei intelligeris; accede, & Sanctuarij limina tu potius sanctifica. *Næque enim tu (ut populi sermone dicitur) purgata sanctificaris, sed magis sanctificas, &c.* Igitur si Virgo non fuit purgata à culpa, ut sanctificaretur, fuit præventa & præservata. Certissimum est atque indubitatum, quod **MARIA** fuit sanctificata; sed hac sanctificatione, inquit Germanus, non fuit purgata, sed purificans: igitur præventa & præservata. Deinde nota illud: Ut populi sermone dicitur; quibus verbis videtur significari, quod antiquitus fuerit opinio rudis populi Virginem ad suam sanctificationem fuisse purgatam à culpa; contra quam arguit Germanus.

Item, Oratione secunda in Præsentationem omni sanctitate superioris Dei Matris, ait Germanus, loquens in persona Annæ: Hæc ego sub dio manens in viridario meo, sublatis in cælum oculis, pectusque manibus tundens ad cœlestem Deum proclamabam; meus verò conjux solus in monte, dierum quadraginta jejuniis se affligens, pates ad Deum preces effundebat. Ita precibus amborum annuens facilis ad impendendam misericordiam Dominus, misit Angelum suum meæ Filiz Conceptum nobis prænuntiantem. *Statim*

igitur natura à Deo jussa factum accepit: non tamen ante gratiam ausa est accipere, sed præveniente illa. Uterque clausa erat vulva, suas fores aperuit, & accipit tum detinuit depositum, donec volente Deo pro feminatus foetus in lucem est editus, &c. Quomodo elarius, aut expressius loqui poterat Germanus pro Immaculata Virginis Conceptione? Non dissentiit translatio Petri Plantini Tilitani, in libro dicto: Conciones Græcorum Patrum, tempore Antuerpiæ 1609. in 8. in quo adducens præteritam Orationem, à folio 387. usque 427. sic præteritam clausulam transtulit: Nostri utriusque precibus flexus Angelum suum misit nobis Filiz Conceptum naturam à Deo jussa factum accepit, sicque ex tempore natura à Deo jussa fermen admittit: nec enim ante hoc à Deo beneficium concessum esse facere fuerat ausa; sed eo Dei munere simul concurrente, matrix ante velut irata portas suas aperuit, divinumque hoc pignus in utero concepit donec divina voluntate, quod in ipso jam generatum erat, tandem in lucem exiit, &c. Ita in versione Plantini. Ex quibus clarè & evidenter constat mens & sententia nostri Germani. Reliqua quod in eadem Oratione seu encomio vocæ Virginem **MARIAM** irreprehensam, purissimam, & omni reprehensione vacantem.

Item, in Oratione de Sanctissima Dei Genitrice, inquit: Sicut enim ratione suæ puritatis, & sanctitatis eminentissimæ, modumque omnem superantis naturæ, præles est constituta & præcepta supra omnia posita delabentem è cælo divinum imbrem prima suscepit. Descendit enim tanquam pluvia in vellus *in super intemeratam, & super Immaculatam omni ex parte MARIAM*, dicit **MARIA** secundum Germanum fuit ex omni parte non solum intemerata & Immaculata; sed super intemerata, & super Immaculata; igitur absque originali peccato. Quod etiam deducitur ex verbis ejusdem Germani infra dicentis: Verbum Patris purissimo Virginis utero continentem, secundum hypostasium massæ unitum Adamæ, quæ ex hac terra sancta & Immaculata emittitur, &c. En quomodo respectu massæ Adamæ hæc **MARIA** terra sancta & Immaculata. Et inferius ait: Quæ supra creata omnia, omnique ex parte immaculata es, &c. Tandem infra in ipsa Oratione prosequitur Germanus sic: Descendit (id est Deus) in tabernaculum illud vetricile, quod olim architectus Bezeleel construxit, fundamentum quidem non habens, sed verè dumtaxat à viventis arcæ figuram in se continens, de quo locutur Pfalter: Deus in medio ejus non commovebitur, verè scilicet arcæ sanctificationis. Hic quoque ut absolutam vidit arcam, voluit ut sanctificaretur, ac encania celebrarentur ab Israëlitis. Tanti apud Dominum fuit singularis illud & maximum hodierna die perfectum mysterium, sub varijs figuris longè ante prænotatum. Sapiencia divina domum nunc absque fundamento ædificat, si natura spectes ordinem, humanamque collatam opem; hic enim singulari quodam modo posita domus fundamenta invenies, domumque mirabiliter & supra humanam intelligentiam stabilitam, eademque est Verbi divini domus, quæ istius hypostasis, &c. Hæc perquam eruditè Germanus, ex quibus sic inferitur: Vel per arcam istam sanctificationis, super quam fundata est domus sive hypostasis

divini, est ipsa Virgo MARIA intelligenda, vel ipsa formalis humanitas Verbi. Si primum, igitur Virgo MARIA nullum habuit fundamentum in terra, quia absque fundamento terreno edificata, si naturæ species ordinem, id est, absque peccato originali. Si verò per illam arcam intelligas Christi humanitatem (quod indicare videtur Germanus) vide quomodo dicit, quod absoluta arca illam sanctificavit: igitur ex verbo sanctificationis, non colligitur contractio peccati originalis: siquidem Christus dicitur sanctificatus, & tamen nullum habuit, nec potuit habere peccatum.

Item, in Encomio venerandæ Zonæ sanctissimæ Deiparæ, & in depositione sanctarum fasciarum Domini, & Dei Salvatoris nostri JESU CHRISTI, nec non encœnia templi, in quo illa deposita fuerant, in principio, inquit: Sed divinarum & sublimium virtutum magnitudine & puritate omnium antecellentem MARIAM, nulli penitus culpæ affinis, & castissimam Deiparam, &c. Quid dixerit quispiam de laudatissima & gloriosissima Virgine, quæ est omni ex parte intemerata, & nulli culpæ obnoxia, &c. Illis enim delectatur Virgo ab omni penitus macula aliena, &c. Si in sententia Germani MARIA nulli penitus culpæ fuit affinis, nec obnoxia, ab omni macula aliena; igitur absque peccato originali: hoc enim ferè evidenter ex se patet. Vide tamen (si placet) nostrum Seranum, lib. 2. cap. 21. num. 1.

Item, apud Surium, die 21. Novembris, pag. 479. loquens de Beata MARIA, ait: Ecce rursus dies factus, & celebris Matris Domini. Ecce progressus sponsæ, in quam non cadit ulla reprehensio. Ecce primus processus futuræ ejus gloriæ. Ecce aperitum proœmium Divinæ, quæ eam erat adumbratura gratiæ. Ecce clarum indicium ejus eximie puritatis, &c. De hac auctoritate consulte Viotam in suo voto de Conceptione, fol. 39. Item, fragmento 15. sic inquit: Hodie in visceribus castæ Anne concipitur MARIA Dei filia, præparata in habitaculum universalis Regis seculorum, & in reformationem generis nostri, &c. Si, quando in visceribus Annæ concipiebatur MARIA, præparabatur ut Dei filia, & ut habitaculum Regis æterni; igitur à peccato immunis, nec aliqua culpâ coinquinata, quia Deus non poterat præparare filiam & habitaculum suum, nisi cum omni puritate ac decore. Hæc omnia reperies in lib. Operum Sancti Germani. Impressi. Romæ 1650. in 8.

Item, composuit officium Conceptionis Virginis Dei Mariæ MARIE, quod ad litteram adducunt Joannes Antonius Velazquez, lib. 2. de MARIA Immaculata concepta, dissert. 3. adnot. 5. fol. 177. & lib. 4. dist. 4. adnot. 1. fol. 333. & P. Simon Wagnhereckius, & ab ipsomet habuimus manuscriptum Romæ. Sed de hoc vide Solem Veritatis in secunda impressione, quia etiam adducitur à P. Dominico de Gravina Ordinis Prædicatorum, tomo 4. Præscriptionum, de Summo Pontifice, ad finem.

Item, in Theoria rerum Ecclesiasticarum, loquens allegoricè de stola Summi Pontificis, sic inquit: Deinde etiam ostendente Pontifice per stolam suam carnis Christi stolam rubram & sanguineam, quam gestavit immaterialis ille & Deus, ut purpuram tinctam ex immaculato sanguine Deiparæ, &c. Observa, non dicere carnem im-

maculatam, quod ad virginitatem aliquis retorquere posset, sed sanguinem immaculatum; quod non nisi ad Immaculatam Conceptionem MARIE refert Velazquez, fol. 143. Vide ibi.

Item, pro mysterio Immaculatae Conceptionis Virginis MARIE citatur ab aliquibus in Epistola ad Joannem Syunadon, & in Epistola ad Thomam Episcopum, quas non vidi; sed pro ipsis legendus est Salazar, sæculo 8. & Antonius de Leon, classe 9. GERTRUDIS Germana, vel Gertruda Monialis S. Benedicti Congregationis Hirfangiensis, Reformationis Cluniacensis Abbatissa, ac sanctissima femina, in lib. suarum Revelationum, sive insinuationum divinæ pietatis, lib. 4. cap. 49. vocat Virginem MARIAM intemeratam, puram, &c. Sed præcipue folio 235. inquit: Exhibuit se Dominus Jesus Matri suæ beatissimæ in tanta, tamque inestimabili blanditate ac amicitate, quasi eâ horâ renovaret ei multipliciter omnia gaudia, quæ habuerat in ejus sanctissima Conceptione, Nativitate, aliisque gaudijs suæ humanitatis, &c. Hæc sunt verba Gertrudis; sed illud de Sanctissima Conceptione, videtur æquivocum; potest enim respicere Conceptionem passivam Virginis, vel activam, vel fortè utramque denotat; nam oracula revelationum sic enigmatice loquuntur, ut in uno verbo claudant duplicem sententiam; sed quidquid sit de hac, infra, fol. 238. sic dicit: Post hæc in laudem Virginis Matris omnis Chorus Angelorum prorupit, altè intonans: Sexaginta sunt Reginae, denotans quòd supra virgines, ipsorum Virgo MARIA esset elevata. Hinc Chorus Sanctorum subiunxit: Et octoginta concubinae, etiam supra se Virginem Matrem privilegatam proclamans, &c. Tunc Filius Dei addidit: Perfecta mea; quasi diceret: Omne quod tam in divinitate, quàm in humanitate in homine invenire optarem, in ista inveni perfectissimè, &c. Vide Lector, si aliquid amplius dici, vel excogitari potest, ut privilegatam puritatem Virginis Matris exaggeret; sed ad alia pergo. Et infra loquens de Virgine MARIA, tamquam de horto amoenissimo, odorifero, & omnibus floribus confito, inquit: Quæ amabilissimi vultus sui serenitate, ac gestûs amicitate omni se gratiâ plenam demonstrabat. Apparebant quidem in ipso horto rose pulcherrimæ sine spinis, lilia candidissima, viole fragrantissima, cæteri que flores omnigeni sine herbis, &c. Igitur si MARIA fuit hortus sine herba, rosa sine spinâ; fuit femina sine culpa, Virgo sine labe & peccato; hoc enim spinæ & herbæ denotant. Et infra, folio 240. ait: Ipsum verò primum responsum videbat ipse Deus Pater omnipotens suavissima modulatione depromere, dicens: Vidi speciosam, &c. quasi per illa cœlicolis notificans, qualem ipse eam cognoverit in terris; scilicet columbam sine macula per innocentiam, ascendentem desuper rivos aquarum, &c. Hæc auctoritas clara & expressa est, nec indiget explanatione, vel expositione. Lib. impressi Matriti per R. P. Joannem de Castañiza, anno 1559. in 4. Nota tamen, quòd R. P. Leandrus de Granada librum istum Hispanico dedit idioma, & supra relata adducit, parte 2. capite 43. à folio 298. usque 338. Lib. impressi Vallisoleti 1607. in 4. Cujus verba Hispanica invenies in dicto Leandro.

GERVASIUS Boterel Armoricus, Præfide M. Domino Joanne Michel Doctore Theologo, & Re-

& Religioso S. Martini à Campis, in Sorbona pro tentativa, die 2. mensis Martij, anno 1658. Iustituit, quod peccatum originale omnes Adæ posteros, una excepta B. Virgine, vitavit. Impressæ sunt in charta expansa eodem anno.

GIANNOTUS de Montagnana, Episcopus Forliensis, in Constitutionibus Synodalibus præcepit observationem festivitatis Conceptionis Virginis *MARIÆ*, cum alijs ejusdem Deiparæ festis. Impress. Bononiæ 1565. in 4.

GIENNENSIS Civitas, in festivitate Conceptionis publicari fecit hæc Carmina: Glos. de diferentes Autores, a la Immaculada Concepcion de la Madre de Dios, sobre aquellos versos que dicen: Todo el mundo en general: y una Chançoneta muy curiosa à el mismo intento, juntamente con un bayle pastoril muy gracioso, y lleva al cabo un Soneto: cuyas coplas se pusieron en la fiesta que se hizo en la Iglesia de San Elifonso de Jaen, à la fiesta de la limpia Concepcion de nuestra Señora. Recogidas por Alonso Perez vezino de Jaen: y con licencia impressas en Malaga en casa de Juan Regne, en este presente año de mil y seyscientos y quinze años. Alabada sea la Immaculada Concepcion de la Virgen nuestra Señora, concebida sin mancha de pecado original.

TODO EL MUNDO EN GENERAL

A VOZES REYNA ESCOGIDA

DIGA QUE SOYS CONCEBIDA

SIN PECADO ORIGINAL.

GLOSSA.

Virgen Dios os preservò
De la culpa y su desgracia
Porque sola en vos se vio
A la que à dado mas gracia
Y la que mas merecio.
Pues aquel Rey celestial
Os dio de gracia el caudal
Con muy singular alteza
Confiese vuestra limpieza
Todo el mundo en general.
Ya privilegio preciso
Os dio el Eterno Increado
Porque como pudo quiso
Que no marchite el pecado
La flor de su Parayso.
Soys flor de gracia vestida
Que os dio el Autor de la vida
De ab initio a questo don
Y os cantan este blason
A vozès Reyna escogida.

Calçada estays de la Luna
Con lumbrè divina y rara
Para que sin duda alguna
Crea el que os viere tan clara
Que estays sin mancha ninguna.
Pues estays esclarecida
Con la gracia guarnecida
El devoto aficionado,
Sin macula de pecado
Diga que soys concebida.

De aquella primera ofensa
Os preservò el alto Padre,
Y el sacro Verbo dispensa
Que como os nombrò por Madre
El salto à vuestra defensa.
Asi el cetro Imperial
De aquel Reyno celestial

Os dio aquel Dios de Syon,
Y fue vuestra Concepcion
Sin pecado original.

Hizo os vuestro Esposo caro
Libre de leyes, y fueros,
Y dio con que defenderos
Un privilegio de amparo:
Fue privilegio especial
El ser de Dios defendida,
Con que fuistes concebida
Sin pecado original.

Si mandò Dios verdadero
Al padre, y la madre honrar,
Lo que nos mandò guardar
El lo quiso obrar primero:
Y así esta ley celestial
En vos la dexò cumplida,
Pues os hizo concebida
Sin pecado original.

El Señor con su poder
Tanto de gracia os llenò,
Que la culpa no hallò
En que pudiese caer:
Y así sin hazeros mal
La culpa, se fue corrida,
Porque os hallò concebida
Sin pecado original.

Toda vos resplandereys
Con soberano arrebol,
Que vuestra casa en el Sol
Dice David que teney: s
De resplandor celestial
Os cercò el Rey de la vida,
Para hazeros concebida
Sin pecado original.

Alabado sea el Santissimo Sacramento, y la immaculada Concepcion de la Virgen nuestra Señora, sin mancha de pecado original.

CHANÇONETA.

EMPERATRIZ CELESTIAL

VOS OS LLEVAYS EL PENDON

QUE FUE VUESTRA CONCEPCION

SIN PECADO ORIGINAL.

COPLAS.

Aunque el pecado es verdugo
Que à todos prende el cabello
En vuestro divino cuello
No pudo poner su yugo:
Que este dote principal
Gozays con gran perfeccion
Que fue vuestra Concepcion
Sin pecado original.

La Trinidad os corona
Con la gracia y su renombre
Pues en vos à de ser hombre
De las tres una Persona:
Y así os hizo sin yqual
Y triunfays con este don,
Que fue vuestra Concepcion
Sin pecado original.

El alto y divino Padre
Os dio su gracia cumplida
Pues siempre os tuvo escogida
Para ser del Hijo Madre:
Y a la Reyna Angelical
Le conviene a questo don,
Que fue vuestra Concepcion
Sin pecado original.

La gracia se hallo en vos
Porque sayistes preservada
Como custodia labrada
Para ser Madre de Dios
Que este titulo esencial
Se os dio con pura aficion
Que fue vuestra Concepcion
Sin pecado original.

TODO EL MUNDO EN GENERAL
A VOZES REYNA ESCOGIDA
DIGA QUE SOIS CONCEBIDA
SIN PECADO ORIGINAL.

GLOSSA.

No era conveniente cosa
Virgo donde el bien se emplea
Que la culpa maliciosa
Os pudiese ante Dios fea
Querendolos el por hermoja
La deymosura principal
Gozays por ser tan leal
Que en vuestros limpios despojos
Regala siempre sus ojos
Todo el mundo en general.

Siempre en vos se remirava
El que en Trono eterno Reyna,
Y no avia de yr la que amava
En caro triunfal de Reyna
Vestida en traxe de esclava
Que siendo vos preferida
A Dios Madre querida,
La limpieza es bien que os valga,
Para que os llamen hidalga
A voz de Reyna escogida.

Vuestro Hijo soberano
Eternamente os previno
Por salir de vos galano
Y qual al Padre en divino
Y de vos bello en lo humano
Y el inmenso y sin medida
A todo el orbe combida
Que con mucha reverencia
Que sin la culpada herencia
Diga que soys concebida.

De Adan el pecado injusto
A vos no os tuvo sujeta,
Ni jamas os dio disgusto
Que Dios, os hizo perfecta,
Labrada en todo a su gusto
En pido sayistes cavada
Sin macula desleal,
Limpia, pura, y para Dios,
Y sola os venios a vos
Sin pecado original.

OTRA GLOSSA.

Toda gracia en vos se encierra
Virgen que os hizo capaz
Dios, que la culpa deslierra
Porque enrase de paz
Quero era fin de la guerra
Asi que el antiguo mal
Dios que es Rey universal
No quiso que os ofendiese,
Porque pura os confiese
Todo el mundo en general.

En vos su gracia atesora
Dios con sus modos alivos,
Porque un punto ni una ora
El suero de los captivos
No hable con la Señora.

Y asi fuyistes prevenida
Para no dar la cayda
Que dan todos los vivientes,
Y a questo digan las gentes
A voz de Reyna escogida
Y fue un aquerol benigno
El averos preservado,
Porque aquel Angel indigno
No vea el borron del pecado
En vuestro rostro divino.

Y assi estays enriquecida
Con la empresa a vos devida
De la gracia y su victoria
Porque con su executoria
Diga que soys concebida.
De toda la humana grey
Fuyistes vos la Immaculada,
Que ante el soberano Rey
Soys vos la Ester consagrada
Con quien no hablo la ley.
Que aunque el mandato Real
En todos fue general
Del vando libre estubistes,
Y assi concebida fuyistes
Sin pecado original.

BAYLA BRAS Y HOLGUEMONOS
CANTA EL BIEN DE MUESA VIDA
QUE SIN CULPA ES CONCEBIDA
LA NIÑA MADRE DE DIOS.
Olivra de paz se llama,
Pimpollo del arbol bronco,
Que aunque quebro por el tronco,
No quebro esta Virgen rama.
Porque antes, juri-años,
La turvo el Señor guarida
Pues sin culpa es concebida
La Niña Madre de Dios.

Antes que cayo el villano
Que fue nuestro padre Adan
Tubo esta niña galan
Que le dio al caer la mano
Y aun an dicho mas de dos
Que del amante es querida,
Pues sin culpa es concebida
La Niña Madre de Dios.
Niña que antes de criar
Supo amar a su Criador
Con grande fuerza de amor
Estremada por amar.
Cantad Bras conmigo vos
Que es de gracia guarnecida
Pues sin culpa es concebida
La Niña Madre de Dios.

Ya de oy mas tendra buen fin
Por esta Niña perfecta
Pues que Dios la tuno electa
Para Madre en su magin
Mil gracias de dos en dos
Tiene la Niña sabida
Pues sin culpa es concebida
La Niña Madre de Dios.

Bever desta buente quiero
Concebida sin pecado
A donde beve el ganado
En su limpio abrevadero.
Limpia agua renemos nos
Sin turbia de la avenida
Pues sin culpa es concebida
La Niña Madre de Dios.

Kk

Toca

Toca Bras el tamborino
Dexa la melancolia
Que esta graciosa MARIA
Para darnos gozo vino.
Baylemos ambos a dos
Y alcemos la voz erguida
Pues sin culpa es concebida
La Niña Madre de Dios.

SONETO.

Antes que el grano en leche, contrastado
Fuese, de aquel Solano riguroso,
En su alta idea el Sembrador glorioso
Su virginal harina a levantado;
Al vello y blanco limo no a tocado
El ayre de la culpa severoso,
Al grano toca y dexa infructuoso,
Sin medula de gracia y albeñado:
Y aunque sue padre el grano, el mismo dueño
Su limo virginal en si a escondido
Porque queda sepura la harina;
Y viendo de amasar su pan seceño
En vtro sugo de su amor coxido
Della hizo su masa Christalina.

Impress. anno & loco, ut supra in 4.

GILBERTUS Episcopus, in insigni Concione de laudibus Virginis, inquit: Ipsa quoque benedicta Virgo à Filio suo *præservata*, potest dicere illud Judith 13. Non permisit Dominus me ancillam suam coinquinari, &c. Ita Bartholomæus Guerrero, in Tractatu de Concept. folio 3. à tergo. An verò hic fuerit Gilbertus Episcopus, quem in Sermone de stirpe Virginis *MARIÆ* adducit Daniel Meyer in sua Corona *pro mysterio Immaculatae Conceptionis*, folio 175. res dubia est. Scio tamen, quòd fuerint multi Auctores hujus nominis. Vide hanc auctoritatem infra in Gilberto Porretano.

GILBERTUS Genebrardus Gallus, ad diem 8. Decemb. in Calendario Romano, & ad diem 9. in Calendario Græcorum adducit *festum Conceptionis Virginis MARIÆ* in libro super Psalmos. Impress. Venerijs 1606. in 4.

Item, quomodo in Concilio Basileensi *festum Conceptionis, & Visitationis* confirmata fuere, in Chronographia, lib. 4. ad annum mundi 5535. fol. 71. Impress. Parisijs 1600. in fol.

Item, ex Liturgia, seu Menologio Græcorum, advenit verba illa pro Immaculata Virginis Conceptione: *Qui consecuti sumus gaudium in tuo Conceptu, ô planè Immaculata, salutamus te cum Angelo clamantes: Salve Mater Emmanuelis &c.* Videntur Joan. Anton. Velazquez, lib. 4. de *MARIA Immaculatè concepta*, dissert. 1. adnot. 2. num. 2.

Item, in Cantica Canticorum, ad illa verba, cap. 4. Tota pulchra es, sic inquit: Respicitur in hoc loco per Synecdochen, ad præcipua & nobiliora Ecclesie membra. v. g. ad *Virginitatem ab omni peccato, etiam originario, Dei gratiâ, liberam.* Velazquez, libro 5. dissertatione 3. adnot. 1. Item, in eadem Cantica, in interpretatione Drammatica, f. 46. Tota tu pulchra, sensus est: *Quæcûque agis, grata sunt meis oculis, nec aliqua est in te labe, &c.* Parisijs 1570. in 4.

GILBERTUS Glevacensis, seu Gerablacensis, qui scripsit Chronicon, citatur *pro Immaculata Virginis Conceptione* à Joanne Sylveira, lib. 1. super Evang. cap. 3. fol. 73. num. 5.

GILBERTUS Hoyllandia, Ordinis Cisterci-

ensis Anglus, de *Conceptione & Assumptione Virginis MARIÆ* Sermonem unum. Sic Martia. in Bibliotheca, folio 948.

Item, in Sermonibus in Cantica Canticorum additis ad S. Bernardi expositionem, serm. 37. c. 1. na mihi 1881. ait: *An MARIAM quasi puram aquæ purissimæ inficiaberis, quæ conservabat omnia verba de Christo conferens in corde suo; &c.* in quibus verbis videtur significare *MARIAM esse quam purissimam, nunquam infectam, utpote quæ est puteus, & fons signatus & conclusus.*

Item, Sermon. 39. ad illud: Tota pulchra es ait: *Quomodo non tota pulchra, in quam libet æternæ candor immensus emanat? Bene tota pulchra, & super pulchra, in quam ubere illa transfundit omnis pulchritudo Domini, &c.* sicut nubes lucida & levis, tota interim pulchra, &c. maculâ carens: Non habentem maculam vel rugam, &c. dans illam non tam in sanguine, quam in humore suo, &c. Hæc videntur allusionem facere ad *Virginem*, & si de ea loquitur Gilbertus, proculdubio ipsam eximit ab omni peccati macula. Est autem Sermones isti impressi cum Operibus Bernardi Parisijs 1632. in fol. magno.

GILBERTUS Nicolaj, sive de Ave Maria, Ordinis Minorum Cismontanum Commissarius, edidit Diploma *pro Confraternitate Immaculatae Conceptionis*, datum Antuerpiæ 1514. quod habet manuscriptum, missum à R. Patre Jacobo Polio. In ejus vita imaginibus depicta, etiam dicitur quàm devotus fuerit circa hoc mysterium.

GILBERTUS Porretanus, Pictaviensis Episcopus, in Sermone de Virgine *MARIA*, sic inquit: De Regali nempe Tribu & Sacerdotali origine duxit, quæ summum Regem atque Pontificem erat paritura, cujus anima & caro, quam elegit & fecit habitaculum sibi Sapiencia Patris, ab omni malitia, & immunditia purissima fuit; affirmat Scriptura, quòd in malevolam animam non introibit Sapiencia. Item, infra inquit: *Ipsi enim Virgo benedicta à Filio suo præservata*, potest dicere illud Judith: Non permisit Dominus me ancillam suam coinquinari, &c. Ita apud Eusebium Noremberg. cap. 29. fol. 449. Serran. libro 2. cap. num. 14. Leon. clas. 9. Sed de hoc Sermonis verbis variæ sunt opiniones; nam reperitur apud Fulbertum Carnotensem. Vide in Sole, à supra Gilbertum Episcopum.

GILIUS Chailly, Ordinis Minorum Avinionensis Gallus, in libro: *Economie de l'Église triomphante*, exposée sur le chapitre 21. de l'Apocalypse de S. Jean, folio 938. pour le son de l'Immaculée Conception de la Vierge Sermon 22. in quo agit latè, doctè & eruditè de ejusdem Virginitate ab originali peccato præservatione. Lib. impress. Parisijs 1624. in 8.

GILIUS Gonzalez de Avila, Chronologus Hispanus, in Theatro Ecclesiastico, tom. 3. loco de Ecclesia Burgensi, agit de Ecclesia *Conceptionis Dominae nostræ*, & Sanctæ Annæ, fundata à Domino Ludovico Offorio Episcopo, fol. 8. Deinceps numerat varias fundaciones, quas hic summum referam ad solam notitiam. De Monasterio *Conceptionis Dominae nostræ*, cujus fundator fuerunt Antonius de Salazar, & Catharina de Aludillo, folio 23. Et de Monasterio *Conceptionis Hospitalis de la Latina Matriten.* fundato à Beatrix Gonzalez, folio 216. Et de Monasterio

Conceptionis Dominæ nostræ Salmantin. folio 222. Lib. impress. Matriti, anno 1650. in folio.

Item, tom. 1. de Conventu Conceptionis in villa de Ayllon, Diœcesis Seguntin. agit fol. 137. Et de Conventu Conceptionis in villa de Berlanga e-
jusdem Diœcesis, fol. 138. Et de Conventu Conceptionis villæ de Ariza, folio 143. Et de Monasterio Conceptionis Ordinis Sancti Dominici Giennen. folio 221. Et de quadam Capella Conceptionis in Ecclesia Giennen. agit folio 28. Et de Monasterio Conceptionis Discalceatarû, Ordinis S. P. N. Francisci, ibidem. Et de Monasterio Carmelitarum Discalceatarum de Ubeda, sub hoc titulo Conceptionis, fol. 227. Et de *Monasterio purissime Conceptionis* de Baëza, fundato à Domino D. Gundisalvo Mexia, & Elvira Brabo, fol. 228. Ac de Monasterio Religiosarum Sanctissimæ Trinitatis, sub titulo Conceptionis Civitatis de Andujar, ibidem. Atque de Monasterio Conceptionis Civitatis Lucrunen. fol. 363. De Monasterio Conceptionis, fundato à Domina Eleonora de Quinones, folio 368. & fol. 376. Et etiam de indulgentia pro die Conceptionis, in Capella S. Michaelis Ecclesiæ Legionensis, fol. 395. Et de Monasterijs Conceptionis Franciscanæ, & Conceptionis Angelicæ Civitatis Conchen. fol. 432. De Conventu Franciscano Conceptionis, fundato ab Alvaro Perez de Montemayor, Canonico Ecclesiæ Toletanæ. Et de Monasterio Conceptionis, fundato à Constantino del Castillo, folio 435. Similiter de Conventu Conceptionis, fundato à Marchione de Cañete in villa de la Parrilla, fol. 445. De Monasterio Conceptionis in Civitate Segovien. fundato à Didaco Arias, & Antonia de Villafaynez, folio 516. Et de Conventu Conceptionis Vallisoletan. fol. 650. Extat liber impress. Matriti 1645. in folio.

Item, in Theatro Ecclesiastico Salmanticens. fol. 14. & fol. 39. & fol. 98. & 99. agit de Conventibus ac Monasterijs fundatis sub titulo Conceptionis, ac de *Immaculata Conceptione*, & Fratre Francisco de Soffa, &c. Lib. impress. Salmant. 1618. in folio.

Item, in Historia antiquitatum Civitatis Salmanticensis, lib. 3. cap. 2. fol. 543. affirmat: Quòd anno 1600. fuit fundatum Collegium pauperum puellarum, sub titulo *Conceptionis Dominæ nostræ*, ubi aliquæ nutriuntur. Lib. impress. Salmanticensis, anno 1606. in 4.

Item, in Historia Matritensi, fol. 281. agit de fundatione Monasterij Conceptionis Ordinis S. Hieronymi, atque etiam de fundatione Monasterij Conceptionis Franciscanæ, folio 283. Lib. impress. Matriti 1623. in fol. Poterat etiam agere de *Monasterio Conceptionis* communiter dicto: El Cavallero de Gracia, quod etiam extat erectum sub titulo Conceptionis, sicut etiam & Monasterium S. Dominici, in via S. Bernardi.

Item, edidit Memoriale pro *Immaculata Virginis Conceptione*, ad Philippum IV. Hispaniarum Regem, ut refert Hipp. Marrac. in lib. Cæsares Marian. fol. 33. quod tamen videre haud potui, quia forè manuè. perijt.

GILIUS Hernandez, Ord. B. MARIE de Monte Carmelo Hispanus, in Sermone funerali D. D. Joannis Arias de Moscoso Episcopi Malacitani, in principio ait: *En la ley del pecado original dispensó con su Madre, y no en la del morir*, porque

quanto mas bueno, y santo es el que muere, mas preciosa es su muerte en los ojos de Dios, &c. Sermo impress. Malacæ 1616. in 4.

GISBERTUS Voetius, Theologiæ Professor Ultrajectinus Germanus, in libro: *Specimen assertionum, partim ambiguarum aut lubricarum, &c.* 4. classe, folio 370. sic inquit: *Secundo, MARIE Conceptionem Immaculatam.* Vide hujus dicti & symboli applicationem ad dogmatis istius professionem, apud Delrio Florid. Mariana panegy. primo in *festo Immaculatae Conceptionis, &c.* Lib. impress. Ultrajecti 1643. in 12.

GISILBERTUS Westmonasteriensis, vel Gisbertus, alijs Gisbertus, Præpositus Monasterij West. in Anglia, Ordinis S. Benedicti, & S. Anselmi auditor, in disput. contra Judæos, sive in lib. de Altercatione Ecclesiæ, & Synagogæ, inquit: *Vellus illud* (Gedeonis scilicet) *sacratissima Virginis corpus est sine omni carnis macula: cum enim vellus sit in corpore, corporis nescit passionem; sic rore Spiritus Sancti, vellus, id est, corpus virginalis completum, nullum carnalis vitij sensit contactum.* Vide Euseb. Nierem. in lib. Except. cap. 13. fol. 240. Ferd. n. de Vargas in Allegat. ad finem. Lezanam in Apolog. cap. 10. Serranum, lib. 2. cap. 25. num. 5. Leon, classe. 9. & infra verb. Quidam perantiquus.

GLARCANTUS, Germanus Poëta, loquens de Sanctissima Virgine MARIA, ipsam vocat *Immaculatam*, dum dicit:

Quæ renuit nullas Immaculata preces, &c.

Ita ex Joanne Ravasio in libro Epithetorum, verb. Virgo MARIA, fol. 905.

GLOSSA ordinaria, in cap. 5. Epist. ad Rom. ex tribus editionibus ultimis latè probat *Virginem fuisse conceptam absque peccato originali, &c.* Impress. anno 1559. De duabus Glossis Decreti, quæ pro *Immaculata Virginis Conceptione* aperte & clare militans vide in Sole Veritatis, præcipue secunda impress. ne actum agamus.

GODEFRIDUS Candelarius, Ordinis B. MARIE de Carmelo Germanus, seu Theutonicus, de *Conceptione B. Virginis MARIE* Librum unum, circa annum 1499. Ita Marrac. in Bibliotheca, & in Catalogo. Leon, clas. 6. & 9. Poslevin. semel & iterum de hoc mentionem facit in Apparatu, fol. 644. & infra; quem semper vocat Godefridum. Pistoia, fol. 155.

GODEFRIDUS Henschenius, Societas. Jesu, in Actis Sanctorum quotquot toto orbe coluntur R. P. Joan. Bolandi, die 10. Januarij, tom. 1. col. 24. fol. 625. de visione exhibita è cælis in *die Immaculatae Conceptionis* Oringæ Christianæ, &c. Vide verb. Oringa.

GODEFRIDUS Tilmannus, Ordinis Carthusianorum Parisiensis, in libro dicto: *Allegoriæ simul & Tropologiæ in loca utriusque Testamenti, &c.* Ex diversis Doctoribus antiquis, scilicet Galfriðo, Adamo, Werrico, Bernardo, & alijs, fol. 111. & 279. & 452. vocat *Virginem MARIAM immaculatam, totam pulchram intus & foris, atque factam ante culpam, &c.* Vide verba in citatis Aucto-ribus. Lib. impress. Parisijs 1574. in 4.

GODESGALCUS Norbertinus, Episcopus Atrebatensis, fecit ut in sua Ecclesia celebraretur officium, & festivitas *Conceptionis Virginis MARIE.* Vide Franciscum Pistoiam, corona 2. cap. 7. fol. 193. Marrac. in Antist. Marian. fol. 234.

K k 2

GO-

GODESCALCUS Rosemundus Endoviensis, in Confessionali, sive libello de Modo confitendi, &c. fol. 339. in tract. de Doloribus Virginis **MARIE**, inquit: Si Virgo **MARIA**, quæ tota pulchra fuit, nec labe originalis, mortalis, vel venialis unquam maculata, tam patienter sustulit, &c. Lovanii 1554. in 8.

GOFFRIDUS Vindocinensis, alijs Gadfridus, Abbas, & S. R. E. Cardinalis tituli Sanctæ Priscæ, in Sermonem de Nativitate Domini, qui est in ordine 3. inquit: Carnem ipsam, quam assumpsit Filius sanctificavit in **MARIA**. Spiritus Sanctus supervenit in eam, quia corpus ejus & animam ab omni peccato mundificavit; Altissimi virtus ei obumbravit, quia beatam ejus virginitatem illibatam servavit, & quæ ante partum erat Virgo sancta, in partu facta est Virgo sanctior, & post partum Virgo sanctissima. Christus itaque de Virgine carnem in Virgine, non quidem de Adam peccatore, sed unde Adam iustus animam suscepit, igitur unde Adam longè ante susceperat animam, & qualem susceperat, & Christus suscepit, non talem, qualem Adam eam peccando postea fecit: ceteri liquidem homines tantum nascuntur lege hominum in peccato, scilicet cum dolore & corruptione matrum; Filius autem Dei, qui Deus erat & homo, lege quidem hominis natus est de femina, natus est lege hominis, sed amplius lege Dei natus est, quia sine peccato, & sine dolore, & corruptione Matris, &c. Hæc est ceptè illa bona mulier, imò Beatissima Dei Mater, cujus mentionem Dominus faciebat, quando in paradiso diabolo comminabatur, qui in specie serpentis latebat. Ponam, inquit, inimicitias inter te & mulierem, & semen tuum & semen illius: ipsa conteret tibi caput. Verè Beata **MARIA** diaboli caput contrivit; quæ in se principalem ejus suggestionem pœnitens extinxit. Suggestio diaboli principalis est concupiscentia mentis & corporis. Per concupiscentiam mentis quamlibet perversam cogitationem intelligimus, & per concupiscentiam carnis omnem pravam operationem; bona verò Domini Mater Virgo **MARIA** horum neutrum habuit, quæ Spiritu Sancto repleta, mente & corpore pariter sancta fuit, &c. Verbum caro factum, nihil est aliud quàm Dei Filius, factus homo. Habitavit in nobis, id est, in carne nostra nostram dico secundum carnis proprietatem, non secundum peccati originem; ipse enim sanctam in sancta, & immaculatam in immaculata Matre animam suscepit, & carnem, &c. Hæc ultima auctoritatis pars clarè & expressè videtur Virginis **MARIE** intemeratam puritatem, atque omnimodam adstruere sanctitatem. Item, in Sermonem 5. qui est de Resurrectione Domini, sic inquit: Spiritus Sanctus, quam ante sanctificare cœperat, longè amplius Virginem sanctificavit, quia totam sanctissimam & animam & corpore fecit; Filius verò in illa sanctissima Virgine totum hominem, id est, animam & carnem suscepit; non enim aliqua ex parte sanctissima esse poterat, in qua plenitudo Divinitatis corporaliter habitavit. Christus Dei Filius animam nostram suscepit, adeò dilexit eam, quod se ab illa deinceps minimè separavit; sicut enim carnem nostram ita & animam nostram in B. & gloriosa Virgine **MARIA** suscepit; sed talem, qualem habuit Adam ante peccatum, non qualem Adam peccando fecit, &c. Si ergo in **MARIA** nulla ex parte defuit sanctitudo: ergo nec ex parte Conceptionis, ex

parte animationis, aut ex qualibet parte tota suæ vitæ. Item, Sermonem 8. qui est de festivitate **MARIE**, sic inquit: Ad hanc Beatissimam Virginem Deus Pater ex se genitum Filium suum, ipse Dei Filius, Virginis etiam Filius fieret, & sponsus. Hoc Pater disposuit charitate, Filius voluntate complexit, Spiritus Sanctus paravit mundum & ornavit, id est, ab omni corruptione purificavit. Extat Auctor iste in Bibliotheca Veterum Patrum, tom. 12. parte 1. à fol. 279. Impr. Coloniae seorsim etiam Parisijs, anno 1610.

GOMEZIUS Tellus, dum esset Administratus Generalis auctoritate Apostolica, & Præles in Synodo Diocesana Toletana, præcepit, quod ipsæ Conceptionis Virginis **MARIE** observantia in prædicta Ecclesia & Regno, ut dicitur in lib. impresso, leti 1568. in folio.

GOSVVINUS Herius, Ordinis Beate Marie de Monte Carmelo Brabantus, qui clarebat in anno 1473. scripsit Sermones pro Invocatione Conceptionis **MARIE**, ut refert Hippolyt. Martini in Catalogo Mariano, & in Biblioth. fol. 100.

GOTARDUS à Ponte Italus, in libro annuarum variarum compositionum ait: Il Papa Leo X. in petitione del suo Confessore, il quale è fratre Minore d' Osservantia à concessio nonnente, cioe del 1519. à cada una persona confessa, contrita dei suoi peccati, che dirà la infra scripta devotione, à reverenza del nome di Giesu, & della Madonna, an. 10. di vera indulgenza per ciasche una volta: Benedictum sit nomen Beati nostri Iesu **CHRISTI**, & sua Passio benedicta, & Beata Virgo **MARIA**, & tota celestis Curia, Amen. *Tota pulchra es **MARIA** Mater Dei, & macula originalis non est in te.* Alleluja. Mediolani 1522. in 8.

GOTSCHALCUS Hohen Osnaburgensis, Ordinis Eremitarum S. Augustini, in lib. Sermonum, par. 1. serm. 10. sub hoc titulo: De Conceptione Virginis gloriosa, Sermo decimus: Quia Virgo **MARIA** concepta fuit absque labe originali peccati, ad illa verba: Necdum erant abyssi, quod probat quinque testibus, quinque Doctoribus, quinque rationibus, quinque exemplis naturalibus, quinque signis mirabilibus.

Item, parte 2. Dominica 2. post Pascha Sermonem 13. sic inquit: Sic legitur in Speculo historiarum Ildephonso Toletano Episcopo, quod corpus insignis volumen de perpetua Virginitate Mariæ, in quo declaravit & probavit, quod nunquam concepta in peccato originali, quod ita Sanctæ Dicitur: mitrici complacuit, ut ei ipsum librum manu tenens appareret, & pro tali opere gratias retulerat. Et rursus: Et apparuit, & attulit ei Albam sacerdotalem, dicens ei: Hoc vestimentum de paradiso Filij mei attuli, quo inde in mea solemnitatem v. steris, &c. Lib. impress. Hagenaw 1520. in folio, quod etiam refert in Sermonem de Conceptione.

Item, in libro: Præceptorium divinæ legis, præcept. 4. cap. de honore B. **MARIE** Virginis, fol. 124. inquit: Verumtamen hæc duæ mulieres Evadammatrix & **MARIA** Salvatrix, in multis conveniunt; nam ambæ fuerunt miraculose productæ: illa de viri costa, ista de sterili Anna; ambæque animam susceperunt vitam, susceperunt & gratiam; illa se paradiso, hæc in Matris utero, &c. Vide alia ibidem in loco, quomodo **MARIA** contrivit caput serpentis antiqui. Lib. impress. Nurembergiæ 1497. in 4.

GOZADINUS Archiepiscopus Naxien. & Parien. Italus, in Constitutionibus Synodalibus, inter festivitates ex præcepto, devotione, aut statuto observandas, præcepit *Conceptionem B. Virginis MARIE* observandam esse ex devotione. Vide verb. Castellana Ecclesia.

GRATIA Maria Gratij Italus, traduxit Italicè Tractatum de *Conceptione Domine nostræ* ab Alphonso de Villegas Hispano editum. Impress. Venetijs, an. 1603. & 1604. in 4.

Item, Legendam de *Immaculata Conceptione Virginis MARIE* Petri de Ribadencia traduxit Italo idiomate. Venetijs 1604. in 4.

GRATIÆ ac Sanitates factæ & receptæ in Regno Sicilia ob devotionem ad Immaculatam Conceptionem, aut ex voto, vel per imagines ipsius Conceptionis, præcipuè verò mediante chartula seu brevi, in quo scripta erat Commemoratio, seu sequens Antiphona Conceptionis, ut ipsas refert in suis libris R. P. Frater Thomasius Gagliardus de Geraze Capucinus, impressas & approbatas Mellanz. Antiphon. Quàm pulchri sunt gressus tui Filia Principis! collum tuum sicut turris eburnea, oculi tui divini & comæ capitis tui sicut purpura Regis, quàm pulchra es, & quàm decora charissima Alleluja. V. In Conceptione tua Virgo Immaculata fuisti. R. Ora pro nobis Patrem cujus Filium peperisti. Oratio: Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum preparasti; quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filij tui prævita eam ab omni labe preservasti, nos quoque mundos eius intercessionem ad te pervenire concedas. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Immaculata MARIE Virginis Conceptio

Sit nobis semper salus & protectio.

Gratiæ ergo, & sanitates obtentæ ob meritum Conceptionis Virginis, ut à supradictis adducuntur, sunt sequentes; quas brevissimè narrabimus, non quod sint indubitanter approbatæ & receptæ; sed piè & probabiliter: nam illarum approbatio ad Sedem pertinet Romanam.

Ex cap. 1. Frater Franciscus de Pernocare, liberatur ab spiritu maligno ipsum in nocte molestante ad ultimum Octobris 1628. Comitissa Luca de Bruzano, ab spiritu maligno obsessa liberatur ad annum 1638. die 22. Februarii. Sopiana, femina in Diocesi de Mileto, fuit ab spiritu energumeno liberata ad medium Julij 1630. Domus Alexandri Cannata à familiaribus, seu aëribus infesta per tres annos continuos, mundatur circa 20. Octobris 1634. Alia domus in Monte Leone ab spiritibus malignis inhabitata, mundatur circa diem 20. Octobris 1635. Homo quidam in Squillace civitate Calabria præcipitatus ab arbore, non læditur in mense Maii eodem anno.

Ex cap. 2. Dominicus Zabaglia Clericus, cadens à summitate arboris, nullum recepit damnum ad 15. Januarii 1642. Joannes Franciscus Macri, cadens in flumen, exiit incolumis ad medium Septembris 1629. Homo quidam ex Cassali de Taberna submersus in flumine Neto, liberatur in mense Novembris 1644.

Ex cap. 3. Tempestas grandinis magna in terra Luri cessat in instanti ad diem 21. Augusti 1629. Joanna Græca ex Tirolis, Diocesis Nicastræ, à vertigine & dorsi infirmitate per triennium, sanatur die 14. Februarii 1644. Aquæ tempestas

magna repente cessat in eodem territorio Tirolis, die 15. Februarii eodem anno.

Ex cap. 4. Magdalena Passarella terræ Groteriz, liberatur à suffocatione uteri, & à morte imminenti in mense Maii 1631. Eadem juvenis Magdalena, ab humore mordaci & calidissimo hepatis sanatur in mense Maii 1630. Crescentia Lombardo, à suffocatione pectoris, & oculorum morbo liberatur in eodem mense & anno; Mathæus de Purfura, liberatur à ventris dolore gravi & diurno, in eodem mense & anno. Franciscus Passarellus, à vulnere magno & periculoso sanatur ad diem 23. Decembris eodem anno.

Ex cap. 5. Marcellus Ammira, liberatur à quadam febris continua ad finem mensis Octobris 1629. Victoria Sgoraze, à carne tumida & punctura vehementi liberatur in mense Septemb. 1646. Petrus Challa, à punctura vehementi, & jam morti proximus sanatur ad diem 8. Novembris 1629. Mirandula Catalano, à quotidiana febris per tres menses continuos liberatur ad diem 8. Novemb. eodem anno. Josephus de Angelis, à doloribus in brachio dextro sanatur in mense Decembris eodem anno.

Ex cap. 6. Incendium magnum in terra Calimeræ extinguitur in mense Septembris 1631. Alterum incendium in terra Mammolæ Diocesis de Geraze etiam extinguitur in eodem mense & an. Ignis magnus accensus in terra Laureana Diocesis Militen. extinguitur die 26. Augusti 1640. Quædam femina Castri veteris Diocesis de Geraze, liberatur à magno corporis dolore, an. 1641. In civitate Sancti Augustini, vorax & inextinguibilis ignis extinguitur ad eundem annum. Ad Vesperam Conceptionis, in Conventu Capucinatorum de S. Severino, quasi miraculosè fuit ignis accensus pro nutriendis lampadibus, anno 1643.

Ex cap. 7. Cabricius Ferratus, Nobilis civitatis Giota, ab infirmitate podagræ sanatur ad mensem Novembris 1629. Frater Antonius de Panagia, ab antiqua infirmitate podagræ liberatur ad annum 1634. Ipsemet Pater à quodam dolore pedis liberatur die 7. Januarii 1643. Gregorius Genoëse, Sacerdos terræ Pozonen. à dolore actuali podagræ liberatur ad ultimum Febr. 1634. Antonius de Puccio terræ Tirolensis, à podagra & oculorum morbo sanatur ad ultimum Februarii 1644. Quidam nauta Sorrentinus, à vehementissimo dolore podagræ curatur in mense Maii 1638.

Ex cap. 8. Laodomia Carnobale, recepit lac ut posset mammillis suis lactare filios in mense Novembris 1629. Praxedes femina Syderhim, recepit sanitatem mammillæ ad ultimum Februarii 1632. Infans dictus Dominicus, civitatis Gioteriz suxit lac, quod ante minimè poterat 12. die Februarii 1635. Lac liquidum quasi miraculosè condensatur die 21. Maii 1645. in civitate Regii. In Conventu Sanctæ Helix de Gualastro condensatur etiam lac, quod antea minimè potuit, die 21. Maii 1646.

Ex cap. 9. Cornelia Longo femina de Mammola, sanatur ab infirmitate novem mensium in mense Decembri 1629. Ipsamet femina, cum esset in periculo vitæ in partu per septem horas, liberatur in mense Maii 1631. Angela Aurifce terræ Nicostrati, cum esset in magno periculo abortus, liberatur in mense Martii eodem anno.

Portia de Augustino, à dolore capitis & infirmitate caduca liberatur in mense Februarii, eodem anno. Hortensia Aysello, post viginti octo annos à dolore capitis vehementissimo semel & iterum liberatur ad diem 1. Martij 1635. Prudentia Macera, à suffocatione uteri post sex annos liberatur die 17. Aprilis 1630. Ludovicus Cannatellus jam ut mortuus deploratus, reviviscit in mense Septembris, eodem anno.

Ex cap. 11. Tempestas magna aëris sedatur in territorio de Castello veteri, die 21. Junij 1630. Pater Athanasius de Geraze, sacerdos Capucinus liberatur ab Apostemate in collo, ad an. 1632. Felix Contestabilis infans, liberatur à febre pestilenti ad medium Januarij anni 1630. Carolus Bennalus, etiam infans, à febre cum dysenteria liberatur ad ultimum Augusti, eodem anno. Praxedes Teotina, à fluxu sanguinis per tres menses liberatur ad ultimum diem Aprilis, eodem anno. Eadem femina liberatur ab Apostemate magno per novem menses in utero, ad diem 6. Decembris 1637. Catharina Lucifero, contracta gravissima infirmitate, post quatuor annos liberatur mense Novembris 1629.

Ex cap. 13. Martia Candoiori, à partu periculoso liberatur ad diem 13. Octobris 1630. Eadem femina à continuo dolore capitis etiam liberatur ad mensem Octobris, eodem anno. Catharinella Pisichianera, ab acutissimo dolore capitis sanatur in ætate 1630. Gaspar Fiorenza, prædictæ feminae maritus, quartanarius, sanus fit in mense Novemb. 1643. Diamante Fongare ex Burgo, Dioc. Geraze à continuo & vehementi dolore capitis liberatur in mense Nov. 1630. & à partu periculoso die 6. Augusti 1632. Torrens aquæ inundans quasi diluviu, siltit in Burgo de Geraze, in mense Octob. 1644. Mulaquædam præcipitata, incolumis evadit in eodem Burgo de Geraze, in mense Julij 1645. Antonia Pischionere, liberatur à continuo dolore capitis, ad diem 12. Maij 1648.

Ex c. 14. In quodam juvene de Mammola, dum apud se habuisset prædictam chartam vel Commemoratione, fuit extinctus ignis libidinis circa diem 20. Martij 1631. Quidam sacerdos Apuliæ liberatur à quadam conversatione inhonestæ, ad an. 1589. Ipse sacerdos liberatur ab incurfione & insidijs latronum in mense Januarij.

Ex cap. 15. Non offenditur papyrus ubi scripta erat Commemoratio Immaculatæ Conceptionis V. MARIE in terra Gerazen, in mense Aprilis 1631. Altera charta in Casali, Diocesis de Mileto, ubi erat scripta prædicta Commemoratio, liberatur ab ictu Bombardarum, in mense Septembris 1634. Franciscus Cappa juvenis, transfixus à pectore ad dorsum glandine, fit sanus ad diem 15. Augusti 1640. Scipio Lemmo, inscutus à latronibus, & bombardis percussus, nullum recepit damnum, die 27. Martij 1643. Bonifacius Mastriglius, percussus glandine, nullum recepit nocumentum, ad annum 1641. die 7. Novembris.

Ex cap. 16. Franciscus Plei de Galatro, liberatur à vertigine 10. annorum, die 29. Julij 1639. Beatrix Cabatina, liberatur à vertigine septem mensium, die 9. Junij 1631. Antonia Neapoli de Cantanzaro, liberatur ab Epilepsia & convulsione canina, in mense Augusti, eodem anno. Hieronyma Candelli de Panagio, liberatur ab emierania & vertigine, die 30. Martij 1642. Portia Canzia-

to, liberatur à dolore capitis cum vertigine, ad diem primum Martij 1634.

Ex cap. 17. Elisabetha Grimaldis de Castanzaro, ab scrupulis habitis per sex annos liberatur ad mensem Junij 1631. Ipsa Elisabetha, etiam liberatur à dolore corporis tolerato per quindecim dies, & brachij per tres, in mense Augusti, eodem anno. Catharina Mazza, post 25. annos infirmitatis podagræ, sanatur ad ultimum Aprilis 1643. Discreta Bresci de Badolato, Diocesis de Schilace, post 25. annos à dolore capitis & uteri liberatur, in mense Junij 1631. Faustina de Paula, doloribus renum laborans per sex annos, fit sana die 25. Julij, eodem anno. Portia Varone, ab infirmitate capitis per annum integrum tolerata liberatur ad diem 1. Julij, eodem anno.

Ex cap. 18. Margarita Scalfaro, è deliquio magno per integrâ horam redijt ad se die 27. Julij, eodem anno. Laura Passarella, quasi mortua hinc inde ferè per integram horam ex fluxu sanguinis incolumis redijt die 3. Augusti, eodem anno. Frater Gregorius de Monte Leone, ab infirmitate medicata per tres annos, & non sanata curata die 21. Januarij 1641. Frater Petrus de Regio Capucinus, qui altera simili infirmitate laboravit per decem annos, sanatur die 19. Maij 1639. Antonius Escala de Martone, à magna læsione intestinorum, & morti proximus sanatur, in mense Januarij 1634. Joannes Fonte, à magno dolore intestinorum semel & iterum post annos 4. ultimò convalescit, ad mensem Martij 1641. Joannes de Anna ex Burgo Gerazen. à rotura magna intestinorum liberatur die 13. Augusti 1648. Idem Joannes à dolore capitis vehementi liberatur ad annum 1647.

Ex cap. 20. Stephanus ex civitate Januensi, cum esset in carcere, quasi miraculosè propter devotionem ad Immaculatam Conceptionem Beatæ Virginis liberatur ad ann. 1631. Quidam Theologus carceratus ob suspicionem magni criminis à carcere liberatur die 29. Novembris, ann. 1639. In Castello de Simari, liberantur novem incarcerati ob prædictam devotionem, die 10. Decembris 1644.

Ex cap. 21. Joanna Figliomene, quæ dolorem capitis passa est per viginti annos, sanatur ad diem ultim. Februarii 1632. Antonia Macri, à dolore capitis per decem annos, & stomachi per octo sanata fuit ad ultimum Martij, eodem anno. Laura Frederica, dolorem capitis per quinque annos passa, statim sanatur ad diem ultimam Februarii eodem anno. Portia Carcarano de Sicler, quæ dolore capitis laboravit per decem annos, liberatur ad ultimam Februarii, eodem anno. Sapientia Cupido de Siderno, quæ etiam laborabat dolore capitis per multos annos, sana facta est ad diem ultim. Febru. eodem anno. Catharina Firmognare de Siderno, quæ continuo per quindecim annos dolorem capitis passa est, sanatur circa finem Martij, eodem anno. Perna Germonice de Siderno, per annos sex dolorem continuum capitis passa, liberatur ad ultimam Martij, eodem anno. Antonia Piccido, à primis annis suæ vitæ per annos 26. dolorem capitis passa, sanatur in eodem anno & mense. Catharinella Ciecica, à dolore stomachi habito per viginti quinque annos, sanatur circa medium Martij, eodem anno. Catharina Marzano de Silerno, à dolore capitis post quin-

quingenta annos liberatur in mense Februarii eodem anno.

Ex cap. 22. Charta, in qua erat scripta Commemoratio Immaculatae Conceptionis, remanet illaesa in medio ignis, in eodem anno & mense. Alia scriptura ejusdem Commemorationis remanet etiam illaesa in igne, in Quadragesima anni 1632. Altera chartula ejusdem Commemorationis nuper plures vices missa in ignem, resiliit integra in mense Maii 1633. Eadem Commemoratio scripta in alia charta, extat per tres horas super prunas accensas, & immaculata exiit in mense Februarii 1634. Altera charta, in qua erat scripta praedicta Commemoratio, post longum tempus exiit ab igne solum cum signo flammatur, in eodem anno & mense. Alia charta ejusdem Commemorationis in medio ignis non est adusta, in mense Julii 1642.

Ex cap. 23. Martia Spano, continuo afflicta per triginta duos annos dolore uteri, sanatur ad ultimum Februarii 1632. Angelica de Monteleone, a dolore uteri per viginti duos annos, & capitis per duodecim, sanatur in mense Maii 1634. Fabia Gagliardo, sanatur a dolore uteri habito ab ipsa pueritia per plures annos, ad diem 14. Aprilis 1632. Elisabetha Rubino de Monteleone, quae per annos quinque passa est dolores uteri, liberatur in mense Januarii 1636. Soregheria Vangeli, ab infirmitate viscerum & cordis & vertigine per plures annos liberatur die 12. Aprilis 1633.

Ex cap. 24. Octavianus Pompeius sacerdos, a magno dolore dentium liberatur ad diem primam 1632. Franciscus Fiumara, a dolore dentium & capitis quasi per annos duodecim liberatur in mense Julii 1631. Francisca Spilinga, a dolore dentium terribili post tres annos liberatur in mense Maii 1632. Catharina Pisano, ab infirmitate capitis & dolore dentium per quinque annos liberatur ad diem primam Februarii 1636. Archila Fusca de Uzzano, a dolore dentium & cordis per annos decem & octo liberatur circa diem 16. Aprilis 1634. Fabia Spano de Brazano, a dolore dentium cum magna sanguinis effusione liberatur ad diem 20. Martii 1638.

Ex cap. 25. Chartula, in qua erat scripta Commemoratio Immaculatae Conceptionis, in aquam missa non madesit ad diem ultimum Martii 1632. Altera chartula cum eadem Commemoratione, postquam per multos dies fuit in aqua, exiit absque ullo signo humiditatis, circa ultimum Dominicam Octobris 1633. Altera chartula ejusdem Commemorationis, postquam pluit super ipsam per tres dies continuos, non fuit laesa nec humida ad diem 9. Maii 1636. Tres chartae ejusdem Commemorationis, postquam fuerunt submersae in aqua, post duos dies remanserunt absque aliqua lesione, die 1. Martii 1648. Lucretia Sofia de Galatro, sanatur ab acutissimo dolore capitis in mense Aprilis 1649. In velo capitis ejusdem foeminae, fuit in chartula quadam Commemoratio Immaculatae Conceptionis, missaque in aqua per plures dies, chartula fuit inventa sana & intacta, die 15. Maii eodem anno.

Ex cap. 26. Hortensia Figrito Barleta, a diuturno stomachi dolore per tres menses liberatur in Quadragesima anni 1632. Eadem foemina peperit foetum mortuum post horas 27. sine aliquo dolo-

re die 27. Octobris 1630. Elisabetha Falzare de Polistina, parturit filium mortuum post tres dies ad diem 25. Aprilis 1632. Isabella Commorata etiam de Polistina, post duos dies mortuum filiolum parturit ad diem 17. Octobris 1633. Francheseela de Mellina, habitans in Monteleone etiam post duos dies mortuum filium incolumis in lucem emittit ad diem 22. Maii 1636. Aureana de Sancta Cruce, mortuum filium in utero post dies octo salva parturit in mense Augusti 1636. Anna Romeo de Regio, mortuum foetum (ut credebatur a diebus undecim) licet cum magno dolore, salva peperit in die Annuntiationis, anno 1648.

Ex cap. 27. Joannes Dominicus de Pendula, quartanarius post septem menses statim sanatur ad diem 19. Decembris 1638. Lucretia Gallipi de Panagia, a quartana per quinque annos afflicta, liberatur verno tempore anni 1631. Paulus de Marcha de Geraze, post tres menses a tertiana vehementi & continua liberatur ad medium Octobris anni 1632. Gundilalyus Carcaramo, a duplicata tertiana, & quasi moribundus liberatur in mense Augusti 1633. Antonius Protozoi, Doctor & Abbas, cum esset ad extremum vitae ex febre maligna, sanitatem recepit in mense Novembris eodem anno.

Ex cap. 28. In domo Francisci de Filandare in Cassali de Mileto, reperitur vas plenum vino, ubi antea non erat, in mense Octobris 1633. In Civitate Cantazari, vas plenum aceto dat optimum vinum in mense Octobris 1636. In Augusta Civitate Siciliae, vas aceto plenum convertitur in vinum optimum in Quadragesima anni 1650. In terra Gimilliani juxta Catanzarum, quaedam chartula ubi erat scripta Commemoratio Immaculatae Conceptionis in flumen proiecta, post tres dies invenitur supra saxum immaculata, in Quadragesima 1636. Referunt aliqui PP. Capucini probatae vitae, quod in Regno Siciliae in diversis annis, fuerunt circa mille febricitantes liberati propter Commemorationem Immaculatae Conceptionis suprapositam, quorum fecerunt declarationem ad diem 18. Februarii 1650. In Burgo de Geraze, vas ex aceto convertitur in vinum optimum ad mensem Septembris 1632. In terra Monteleonis, aliud vas aceto plenum convertitur etiam in vinum ad mensem Februarii 1634. Vasa, in quibus Victoria de Messano habebat vinum, non sunt alterata propter praedictam Commemorationem, quando in tota Provincia Monteleonis fuerunt omnia conversa in acetum, ut ipsamet declaravit die 9. Maii 1636. Alia vasa Marinae de Vangeli, ex aceto in vinum transmutatur in mense Aprilis anni 1635. In terra Vivongi, vas aceti convertitur in vinum missa intra vas chartulae Commemorationis, quae chartula post duos annos inventa est illaesa ad aetatem 1638. Claudiae Pulionae ex Groteria, similis alius contigit casus in principio Quadragesimae anni 1630.

Ex cap. 29. Francisca Pyrra de Geraze, ex gravissimo dolore ad sinistram partem capitis per annos viginti liberatur in mense Junij 1632. Gratia Canicare, ex gravissimo periculo in partu felicissime, & instantaneè liberatur die 7. Sept. eodem anno. Eadem foemina, in alio partu etiam a periculo partus, & fluxu sanguinis liberatur ad diem 5. Decembris 1634. Gratia Miglione Neapolitana

politana in ultimo vite periculo constituta, ex improviso sana fit in mense Julij eodem anno. Eadem femina à dolore capitis per novem annos liberatur die 18. Februarij 1638.

Ex cap. 30. Innocens Rastus, habitator Corduladae Diocesis de Mileto, à magno vulnere in pede sanatur ad diem 1. Martij 1633. Marcus Antonius Cara, supra genu vulneratus, à dolore & vulnere fit liber, in mense Februarij eodem anni. Antonius Zipari de Brazzano, à magno vulnere in manu sinistra sanatur ad diem 25. Februarij eodem anno. Joannes Chirico, sacerdos de Maida, à vulnere magno in crure, & dolore liberatur die 23. Martij 1634.

Ex cap. 31. Dominicus Cerabolus à dolore magno, & acuto in pede sinistro sanus efficitur in mense Februarij, anno 1633. Antonia de Malfi, à continuo & vehementi dolore capitis cum febre etiam continua liberatur die 12. Aprilis eodem anno. Hieronymus de Callana, Diocesis de Regio, à vulnere tumefacto in indice dextre manus sanatur in mense Julij eodem anno. Idem Hieronymus, cum esset Novitius Capucinus, à tentatione & diabolicis insidijs fuit liberatus, ut ipsemet deposuit die 15. Maij 1641. Hieronymus Naso Spilinga, à quadam infirmitate in brachijs & crure liberatur ad diem 10. Aprilis 1633.

Ex cap. 32. Antonius Stringili, fulmine percussus, nullum recepit damnum ad diem 13. Aprilis eodem anno. Idem Antonius, à febre tertiana per tres menses & continua etiam liberatur ad diem ultimam Octobris eodem anno. Horatius de Marzo de Monteleone, cum alijs à fulmine horribili liberatur ad diem 25. Maij anno 1636. Anna Maria Merlino, à fulmine & ultimo periculo vite liberatur die 9. Aprilis 1645.

Ex cap. 33. Indicta Lacedonia Neapolitana, per plures annos à malo caduco oppressa, liberatur ad diem 17. Decembris 1647. Catharina de Oto Calimera, à quartana duorum annorum, & dolore capitis per annos decem sanatur ad medium Aprilis 1633. Hieronyma Geraze, à febre continua aliquando per duos menses absque ullo intervallo liberatur in vere eodem anno. Eadem Hieronyma ab alia infirmitate etiam liberata fuit ad principium Novembris ejusdem anni. Beatrice Romeo, à febre continua quatuor mensium liberatur in die prima Aprilis eodem anno. Scipio Perugino, à dolore puncturæ cum febre maligna liberatur die 1. Decembris eodem anno. Joannes Angiolius, in pueritia sua à febre continua liberatur in estate anni 1631. Dominicus Riccius ex Burgo de Geraze, à febre continua per integrum annum liberatur in mense Julij 1633.

Ex cap. 34. Adriana Vanni de Filocastro, à defectu visus per duodecim annos liberatur ad diem 1. Januarij 1634. Maria Pitarello de Francia, à dolore aurium acutissimo & stomachi liberatur ad mensem Februarij 1645. Antonius Brandus de Regio, surdus post tres menses sanatur die 1. Aprilis 1636. Cornelia Risti, à dolore capitis habito per annos decem liberatur die prima Januarij 1634. Catharina Baroni, à continuo dolore ventris liberatur ad diem 1. Januarij eodem anno. Adrianus Bascoglià ex cassali de Monteleone, à dolore lateris per decem & octo annos liberatur ad diem 8. Januarij 1634.

Ex cap. 35. Ad Laudomia Conelli columba-

riam in Monteleone redeunt columbae eodem anno & mense. Columba, qua recessit à domo Nuntie Carte, redijt quasi miraculose ad eandem 1634. In domo Lybia de Aprile, columbae recurrentur perfecte in estate 1634. Avis quondam Beatrieis de Mantiam notibunda, reviviscit ad diem 21. Octobris 1646. Fulvia Chiavi de Monteleone, à dolore cruris post annum infirmitatis liberatur ad ultimum diem Januarij 1634. Eadem Fulvia, à dolore in parte interiori genu liberatur ad ultimum Septembris eodem anno. Eadem femina à febre continua quinque dierum liberatur in mense Julij 1636. Catharina Pesa, quartana per novem menses statim fit sana die 12. Januarij eodem anno. Hieronyma Galleta in Capistrano, à dolore capitis per annos sexdecim liberatur die 13. Aprilis 1634. Julia Jumaina de Monteleone, à doloribus partus per tres dies liberatur in mense Februarij eodem anno. Laura Soriano, etiam à dolore partus per tres dies continuos liberatur 12. Augusti eodem anno. Catharina Geraze de Polistina, etiam à dolore partus per alteros tres dies liberatur in mense Septembris 1636. Bernardina Græca, post tredecim dies à dolore partus oppressa, liberatur in mense Januarij 1641. Catharina Sergi, juvenicula de Regio, à dolore partus 3. dierum liberatur in 1. septimana Martij 1647.

Ex cap. 37. Joseph Adillardus de Filocastro, morti proximus reviviscit & sanatur in mense Februarij 1634. Antonius de Meo Clericus de Monte Leone, à quartana per decem menses continuos habita liberatur die 1. Aprilis, eodem anno. Philippus Silvester de Monte Leone, à dolore continuo stomachi cum vomitu liberatur in mense Maij, eodem anno. Carolus Nymphon, à gravi & molesta infirmitate per tres annos continuos habita sanatur in mense Februarij, eodem anno. Didacus de Sùllo, cum ex dolore stomachi esset penè à salutem & vita deslitutus, sanatur in mense Junij 1634. Franciscus Tegani Confessor & Theologus, cum esset per quartana à gravi stomachi dolore afflictus liberatur, ut ipsemet declaravit die 9. Feb. 1637. Elisa Merlino, à magno dolore totius corporis fuit libera ad diem ultimum Februarij 1634.

Ex cap. 38. Thomas Valente de Pizone, quartanarius post sex menses sanatur ad ultimum Feb. eodem anno. Placidus Sergi, quartanarius post quinque menses sanatur ad diem primam Martij, eodem anno. Joannes Gregorius de Aversa, etiam post quinque menses à quartana liberatur ad primam Martij, eodem anno. Dominicus Mandarano, à malo caduco, seu hunc post decem annos, & à dolore pedum per 5. annos liberatur die 1. Aprilis, eodem anno. Franciscus Conditus, post periculosam puncturam à dolore capitis vehementi liberatur die 1. Martij, eodem anno. Stephanus Pasone, remanens post acutissimam febrem omnimode impeditus lingua, statim sanatur die 1. Martij, eodem anno. Julius de Anara, à dolore genutum, & oculorum sanatur die prima Martij, eodem anno. Joannes Dominicus Patara, à dolore brachij retento per annos decem, semel & iterum liberatur ad diem primam Martij, eodem anno. Dominicus Canciaro, à dolore magno capitis per duos annos & diem liberatur ad diem 1. Martij, eodem anno. Nicolaus Joannes, patiebatur in somnijs hunc

lia, & timores nocturnos ferè per annos sex, sed etiam ad diem primam Martij sanus effectus est eodem anno. Julia Corneatore de Pizzone à diu versimalis & impedimentis sanatur ad diem primam Martij, eodem anno. Catharina Bosio, à febre duorum mensium sanatur ad diem primam Februarij eiusdem anni. Smeralda Colona, à dolore capitis & stomachi per annos quinque liberatur die prima Martij, eodem anno. Anna Croco, à dolore etiam stomachi, & capitis post annos septem liberatur ad diem primam Martij, eodem anno. Superna de Melle, à dolore continuo stomachi, & capitis post annos octo sana fit ad diem 1. Martij, eodem anno. Faustina Bardaro, à dolore renium per septemdecim annos, & matricis per septem sana efficitur eodem die & anno. Angiola Ruffo, à dolore continuo capitis per decem annos liberatur ad diem 1. Martij, eodem anno. Catharina Zoli, à dolore capitis cum vertigine liberatur ad diem 2. Januarij 1636. Joanna de Aulteri, à dolore uteri, seu matricis post octo annos liberatur ad diem 1. Martij 1634.

Ex cap. 39. Julius Signarellus, afflictus quartana per viginti tres menses, liberatur in prima septimana mensis Martij, eodem anno. Carolus Borélarus, à febre diurna per duos annos, & ab apostemate per octo menses sanatur ad diem 15. Martij, eodem anno. Porphyrius Tori, à febre aliquando interrupta, aliquando continuata per 4. menses liberatur die 1. Martij, eodem anno. Massentius Avena, à febre quotidiana per sex menses liberatur die prima Martij, eodem anno. Joseph Averta, à dolore pedis continuo per quatuor annos sanatur die prima Martij, eodem anno. Cornelia Sanctoro, à quadam infirmitate lupina per annos octo sanatur die 1. Martij, eodem anno. Quædam femina de Pizzone, à dolore renium, & matricis post annos 14. sanatur die 1. Martij, eodem anno. Dominica Fratca, à dolore stomachi continuo per 8. annos liberatur die 1. Martij, eodem anno. Londarissima Bono, à dolore ventris continuo per octo annos sanatur ad medium Martij, eodem anno. Antonia de Candia, à dolore in brachio dextro per integrum annum sanatur ad diem 20. Martij, eodem anno. Anna Conatore, ex fluxu sanguinis penè jam moribunda, liberatur die 9. Martij, eodem anno. Beatrix Filocano, à crudelissimo dolore dentium atque capitis sanatur ad diem 15. Martij, eodem anno. Prædicta femina per intercessionem Immaculatae Conceptionis habuit nova à quodam fratre suo, de quo nulla habuerat per quinque annos, die 20. Martij eodem anno. Alphontina Averta, à dolore continuo, & gravissimo dentium per octo dies liberatur die 15. Martij eodem anno. Composita Cantore, à dolore stomachi habito ferè per 30. annos sanatur eodem mense & anno.

Ex capite 40. Isabella Ruffo à dolore stomachi ferè per annos quadraginta, atque cordis per sex menses, nec non à quadam tentatione habita per tres annos fuit libera die 1. Martij, eodem anno. Isabella Bardaro, ab spirituali afflictione, & gravissima tentatione habita liberatur ad diem 1. Martij, eodem anno. Quædam femina, quæ per duos annos habebat in pede dextro dolorem continuum, liberata est ad diem 8. Aprilis, eodem anno. Colona Carnelevare, à gravissima tentatione spirituali per tres menses continuos

habita fuit libera die 24. Junij, eodem anno.

Ex cap. 41. Franciscus Cutelle de Penaggio, ab infirmitate statuum per annos quindecim liberatur die 15. Martij, eodem anno Hippolyta Provezzano, à dolore capitis per multos annos, & dentium per tres menses sanatur in secunda septimana Aprilis, eodem anno. Catharina Ginovese de Vazzano, à gravissimo dolore in sinistra parte capitis per annos duodecim liberatur ad diem 16. Aprilis, eodem anno. Franciscus Virgatus, in ultimo periculo vitæ constitutus brevissimè salutem recuperat, cujus declaratio fuit facta die 3. Maij, anno 1643. Andreas Paschini, dolore renium oppressus & sciatica, liberatur in mense Maij, anno 1636.

Ex cap. 42. Bos Catharinæ Acri de Pizzone, qui per tres dies nullum sumpserat cibum, commendatus Virgini, melioratus ad 1. Martij 1634. Bos alter Laurentij Todeschi, qui male se habebat, recuperat sanitatem ad diem 1. Junij 1636. Bos Antonij Zipari, jam morti proximus reviviscit ad diem 29. Martij 1638. Gloria Alizane de Monteleone, à magno dolore capitis per tres annos liberatur ad medium mensis Martij 1634. Quidam bos in terra Monteleonis, postquam fuerat mortuus, reviviscit & elevatur ad mensem Junij eodem anno. Alter bos in civitate Reggij, postquam fuerat mortuus per integram horam, reviviscit in mense Novemb. 1647. Taurus Francisci Barbari de Siderno, manufactus à terra levatur, & arat in mense Octobris 1637. Vacca cujusdam Petri de Fonte nolens lactare vitulum alterius vacca, tandem illum lactat ad diem 7. Aprilis 1641.

Ex cap. 43. Quædam gallina in terra de Pizzone fovet ova, & licet moribunda, ex omnibus pullos procreavit ad diem 1. Martij 1634. Altera gallina in terra de Stilo, cum esset moribunda fovens ova, tamen omnes pullos edidit ad diem primam Junij 1637. Quædam femina à dolore capitis per annos decem & novem fuit liberata ad 1. Maij, eodem anno. Gallina quædam Catharinæ de Sirlito, postquam fuerat mortua, reviviscit ad finem Maij 1648.

Ex cap. 44. Philippus Ciacevis de Monteleone, ab infirmitate lunatica per annos tres, & à quartana per novem menses liberatur ad diem 1. Maij 1634. Portia Cannata de Monteleone, à dolore capitis per octo annos habito statim liberatur in eodem mense & anno. Maria Sinopoli de Monteleone, à dolore in dorso & brachio dextro liberatur in eodem mense & anno. Lucretia Seudase, à quartana habita per novem menses liberatur ad diem 1. Maij eodem anno. Cornelia Caceiatore de Monteleone, à febre continua per annum integrum sanatur ad diem 1. Maij eodem anno. Argentina Maglicane, à dolore capitis per decem annos, & inflammatione faciei liberatur die 1. Maij eodem anno. Dominica Fasuli de Monteleone, à dolore capitis cum vertigine sanatur ad diem 1. Maij eodem anno. Soror Prudentia de Chiavi de Monteleone, à dolore capitis ferè per quadraginta quinque annos habito sanatur die 1. Junij eodem anno. Laura Mufa de Monteleone, à dolore capitis per annos ferè 45. liberatur ad diem 1. Maij eodem anno. Florafama de Monteleone, etiam à dolore capitis per annos triginta liberatur eodem anno & mense.

menſe: Eliſabetha Piſora de Monteſeone, à dolore capitis per 14. annos cum aliquibus circumſtantis liberatur ad principium Maii eodem anno. Catharina de Aleſſi, à nativitate ſua à quadam graviffima infirmitate oppreſſa, ſanatur ad menſem Auguſti eodem anno.

Ex cap. 45. Don Gundifalvus de Palma Oſſorio, à vulnere in coxa habito per ſex menſes ſanatur in principio Maii eodem anno. Prudentia Genoveſe de Monteſeone, quæ pedibus ſtare non poterat per tres annos, ſanatur die 1. Maii eodem anno. Fabius Guerra infans, qui propter magnum impedimentum deambulare non poterat, à prædicto malo liberatur ad diem 1. Maii eodem anno. Petrus Felletti de Martone infans quatuor annorum, ſtare non poterat neque ambulare, ſanaturq; ad diem 22. Februarii 1635. Marcellus Spanno, à magna inflammatione ſeu tumore in pedibus liberatur ad ultimum Aprilis 1645.

Ex cap. 46. Antonius Fava Sacerdos, à quodam fluxu ſanguinis liberatur in menſe Auguſti 1642. Mare in canali Meſſanæ, & in Neapolitano territorio ſedatur, magna exorta tempeſtate, ad diem 12. Octob. 1643. Catharina Tornachello de Monteſeone, à morbo & deſcenſu ſanguinis liberatur in æſtate anni 1634. Marina Paſcalone, à malo eaduco per 2. annos mirabiliter curatur in menſe Auguſti eodem anno. Eadem ſcemia à periculoſo partu eſt liberata ad diem 8. Martii 1645.

Ex cap. 47. Quoddam jumentum Nuntii Bonelli ſubmerſum in luto, exiit liberum è fovea ad diem 6. Junii 1634. Ejuſdem Bonelli quidam equus cadens in foveam, liberatur ad diem 11. Junij eodem anno. Quædam mula Petri Miſtrico jam moribunda reviviſcit in menſe Septembris 1636. Equus Hieronymi de Vica, cum jam eſſet penè mortuus, reviviſcit in menſe Novembris eodem anno. Equus rigidus atque indomitus, ſtat in via periculofa ad diem 21. Febr. 1639. Alter equus Hyacinthi Batrelle indomitus & inquietus ſubito eſt manſuefactus ad diem 1. Maii eodem anno. Quoddam jumentum moribundum ſtatim ſe levavit ſanum ad finem Junii 1649.

Ex cap. 48. Joannes Berlingere, à fluxu ſanguinis per nares curatur in menſe Januarii 1639. Marcus Antonius Bebelacqua, à fluxu etiam ſanguinis per nares citratur die 18. Aprilis eodem anno. Lucas Joannes Pelegrinus, ab eadem infirmitate (id eſt ſanguinis effuſione) liberatur ad diem 29. Martii eodem anno. Anna Raſſa à Monteſeone, à magna copia ſanguinis per nares ſparſa, liberatur ad diem ultimam Julii 1634. Catharina Caſtelli, ab eodem fluxu ſanguinis narium per 2. horas liberatur in menſe Auguſti 1638. Sanctorus Suppa de Francica, ab eadem ſanguinis effuſione magna liberatur ad diem 7. Martii 1645.

Ex cap. 49. D. Marius de Ajerbe de Aragonia, ex febre maligna in magno periculo & discrimine vitæ conſtitutus, liberatur in menſe Octob. 1634. D. Eleonora de Ajerbe de Aragonia, à febre tertiana & deinde facta quotidiana liberatur in menſe Decembris 1635. Hieronymus Protos Paturus, à febre continua liberatur in menſe Auguſti 1634. Silveſter de Briatico, à febre continua per quatuor menſes liberatur in æſtate eodem anno. Stephanus de Fiumara, cum eſſet morti vicinus, à febre maligna liberatur & ſanus fit in menſe Octobris eodem anno. Joſeph de S. Catharina, à

quadam febre continua per 24. dies liberatur in menſe Decemb. eodem anno. Laurentius Aquila de Arena, à quodam tumore magno in ore liberatur circa ultimum Decemb. eodem anno. Quædam avis in periculo mortis conſtituta, fit ſana à incolumis in menſe Julii 1650.

Ex cap. 50. Navigantes in mari Meſſanen. à tempeſtate & periculo mortis liberatur ad diem 20. Aprilis 1635. Joſeph de Notariis, à magna tempeſtate & fortuna mirabiliter liberatur in menſe Octobris 1641. Navigantes cum Paulo à Medio, ab evidentiffimo mortis periculo in mari Meſſanenſi liberantur in menſe Octobr. 1641. Navigantes etiam cum Joanne Dominico Gentili Sacerdote, à tempeſtate in mari & evidenti mortis periculo ſubito liberantur in menſe Febr. 1641. Alii navigantes cum Fabio del Ala juxta Fiume Meſſanen. à periculo imminenti eripiuntur ad diem 21. Decembr. 1645. Quædam cimba navigans à Catana in Meſſanam, in qua erant 13. Religioſi, à tempeſtate magna liberatur in menſe Martii 1642. Altera navis, cum tranſiſſet à Panormo in Meſſanam, à periculo inimicorum liberatur die 15. Julii 1644. Cum cimba tranſiret à civitate Panormitana ad Trepanam, à tempeſtate maris de ventorum liberatur ad diem 26. Maii 1640. Gubernaculum cujuſdam cimbe vi mari abortivum, iterum ad cimbam rediit in menſe Octobris 1634. Alique naviculæ, quæ à civitate Tropeæ navigabant Romam verſus, mirabiliter factæ liberatæ die 17. Octobris 1644. In terra de Scylla mare factum eſt tranquillum ſubito & interemptivè, cum ante eſſet in maximo tumore, ob meritum & devotionem Immaculatæ Conceptionis ad diem 2. Aprilis 1648.

Ex Tomo 2. cap. 1. Octavius Aiello, ab inflammatione colli, & brachij ſanatur in menſe Januarii 1635. Ipſe Octavius, ab ardentiffima febre à accidente puncturæ liberatur die 24. Auguſti 1649. Bonaventura de Rubino de Monteſeone à febre continua per ſex menſes liberatur circa menſem Januarii 1636. Joanna Pignatella de Boraze, à tumore ſtomachi per quindecim annos liberatur in menſe Januarii 1635. Parvula quædam à cæcitate, & oculorum morbo liberatur ad diem 1647.

Ex cap. 2. Hyacinthus Jannizzi, à dolore capitis vehementi per annum & dimidium liberatur ad diem 20. Februarii 1635. Fridina Zavaglia, à dolore capitis per decem menſes, & quartana per dies ſanatur ad diem 12. Februarii 1635. Angiſtina Fragaſto, à dolore capitis continuo liberatur ad diem 10. Februarii eodem anno. Eliſabetha Benno, à dolore capitis cum vertigine per tres annos liberatur eodem anno & menſe. Auguſtina Angellotta, à dolore capitis vehementi per quatuor annos liberatur eodem anno & menſe. Sara Leſorbardo, à dolore capitis cum vertigine, & vomitu per quinque annos liberatur eodem anno & menſe. Sara Angellotta, à dolore capitis & deſtium per annos quinque ſanatur eodem anno & menſe. Ludomia Papaluca, à continuo dolore capitis per quindecim annos cum vertigine liberatur eodem menſe & anno. Dominica Manca, à dolore capitis ferè per viginti annos ſanatur eodem menſe & anno. Claudia Galluzzo, à dolore capitis ferè per 20. annos etiam cum vomitu liberatur eodem anno & menſe. Julia de Arena, à

ferè per 20. annos dolore capitis cum febris molestata, sanatur eodem anno & mense. Elisabetha Ferraro, à dolore capitis cum febris, & vomitu per 40. annos & amplius, sanatur eodem anno & mense. Nobilis de Maggio, à dolore continuo capitis, ferè per 50. annos & amplius, sanatur eodem mense & anno.

Ex cap. 3. Paula Cavaglia, à magna & crudelissima infirmitate tolerata ferè per annos 40. sanatur eodem mense & anno. Victoria Pasarelli, ab infirmitate magna per 18. menses liberatur eodem anno & mense. Clara Pasarelli, à tumore magno in visceribus per quinque menses sanatur eodem mense & anno. Diana Panetta, à dolore stomachi vehementi & continuo per annos quinque sanatur eodem anno & mense. Eleonora Ferraro, à tumore externo in latere dextro cù magno dolore, & febris liberatur eodem mense & anno. Antonia Romania de Martona, à tumore in visceribus magno per annos 30. sanatur eodem anno.

Ex cap. 4. Joannes Marcus Mancipa, à magno dolore dors & brachii per annos 15. instantaneè, liberatur eodem anno & mense. Julia Panetta, à dolore magno in brachijs per annos 10. statim sana fit eodem anno & mense. Angela Tupò, à dolore acuto in brachio dextro per tres menses liberatur eodem mense & anno. Dominica Catalano, à dolore stomachi magno, & acutissimo per tres annos sanatur eodem anno & mense. Catharina Leccisano, à dolore stomachi per annos 14. & capitis per decem, sanatur eodem mense & anno. Palma Marrone, à gravissimo stomachi dolore cum vertigine per annos 25. liberatur eodem mense & anno. Antonia Luca, à dolore stomachi, capitis, & renum per annos 25. liberatur eodem anno & mense.

Ex capite 5. Fina Joannizzi, à continuo dolore capitis, aliquando cum febris per annos 50. liberatur circa diem 1. Martij eodem anno. Dominica Tabalere, à dolore capitis cum vertigine, febris, inflammatione, atque vomitu per annos decem, sanatur eodem anno & mense. Cassandra Ferrari, ab infirmitate hermocandriæ per annos 25. liberatur eodem mense & anno. Castiglia Carlino, à sudore vehementissimo cum frigore acuto liberatur eodem mense & anno. Elisabetha Fonte, à dolore dentium acutissimo per duos menses liberatur ad medium Februarij eodem anno. Victoria Geraze, à dolore dentium cum inflammatione magna liberatur ad diem 1. Martij eodem anno.

Ex cap. 6. Franciscus Ferrarius, ad flumen Turbulo dictum mirabiliter applicat pontem eodem anno & mense. Antonius Passante, à febris cum magno frigoris stridore liberatur eodem mense & anno. Petrus Sorianus de Monteleone, quartanarius per 8. menses sanatur in mense Junij eodem anno. Eleonora Papa de Monteleone, à quartana vehementi oppressa per novem menses liberatur circa mensem Maii eodem anno. Praxedes Bennato, ab acerbò capitis dolore cum febris, & inflammatione per 8. annos, liberatur in mense Aprilis eodem anno.

Ex cap. 7. Baptista de Malecorca ab infirmitate, quæ ipsum ad extremum vitæ reducerat, sanatur eodem mense & anno. Idem Joannes Baptista, ab infirmitate gravissima liberatur die 28. Decembris eodem anno. Nicolaus Franciscus Laguteta,

ab infirmitate calculi subito, & mirabiliter liberatur die 1. Martij 1638. Victorius Facciola de Bruzzano, ab infirmitate calculi post 20. menses iam quasi moribundus, sanatur die 1. Januarij eodem anno. Joannes Baptista Castellus, per 10. annos ab infirmitate calculi oppressus, semel & iterum liberatur in mense Junii 1643. Antonius de san Biaggio Provincialis Minorum, à dolore lateris & calculi sanatur in Quadragesima 1639.

Ex cap. 8. Isidorus Corioglanus Sacerdos, à febris rigorosa per 15. dies liberatur ad diem 15. Augusti 1635. Joannes Jacobus Pascualis Sacerdos, à febris habitus per 28. dies liberatur ad diem ultimam Octobris eodem anno. Tiberius Verfus de Calimora, à febris habitus per 14. dies, & vomitu diurno sanatur in mense Augusti eodem anno. Theodora Fauduto, à febris habitus per duos menses continuos liberatur in mense Novembris eodem anno. Magnifica Crudo de Calimera, à febris habitus per alios duos menses sanatur die 4. Decembris eodem anno. Dominicus Figlivici de Lauriana, à febris maligna, iam morti proximus, sanatur circa diem 1. Augusti eodem anno. Joannes Carlisanus, à febris tertiana, & in magno periculo constitutus, liberatur die 1. Octobris eodem anno.

Ex cap. 9. In Laureana, vinum conversum in acetum, ad prisinum redijt statim in æstate eodem anno. Vas aceto plenum in terra Flocastris convertitur in vinum optimum in mense Augusti eodem anno. In terra Stilli, vinum factum acetum acerbissimum, in pristinum redijt statim in mense Aprilis 1638. In terra Bruzzani, vas aceto plenum etiam convertitur in vinum optimum in Quadragesima 1645.

Ex cap. 10. Catharina Briga de Monteleone, à dolore lateris per duos annos continuos statim fit libera in mense Augusti 1634. Joannes Dominicus Nuseleo juvenis, per tres annos à maleficio oppressus, liberatur in mense Augusti 1635. Francisca Maria Villari juvenula, etiam à maleficio & spiritu maligno oppressa per annum integrum, liberatur die 2. Junij eodem anno. Rosela Valente, stetit per duos dies ore stricto & clauso sed tandem liberatur in mense Junij 1646. Lucretia Sofra, cum esset ab spiritibus malignis oppressa per septem menses, tandem liberatur die 12. Maii 1649.

Ex cap. 11. Catharina Tocco de Filocastro, à diurno & magno periculo partus liberatur, die 10. Septembris 1635. Dominicus Lachadare infans, per duodecim horas dolore vehementissimo angustatus, liberatur die 5. Decemb. 1653. Soprona Muojulii de Lauriana, à partu periculoso per diem integrum liberatur in mense Octobris 1635. Francisca Lacopo de Geraze, à periculo partus per tres dies liberatur in mense Novembris, eodem anno. Polifena Puncturere, post partum fuit per integrum mensem absque lacte, & tandem mirabiliter adjuvatur, die 29. Novembris eodem anno. Eadem femina, à continua febris per integrum mensem curata ad primum Augusti, eodem anno. Bellia Maccarrone, transactis duobus mensibus a partu, habuit mirabiliter lac ad diem 1. Octobris, eodem anno. Flaminia Mitiga de Geraze, ab apostemate in mamilla habito per duos menses sanatur ad ultimum Novembris 1636.

Ex cap. 12. Stephanus Murmurà de S. Gregorio, afflictus vehementer febrì tertiana, sanatur die 23. Octob. 1635. Franciscus Mastruci, à febrì cum cessione idiurna per septem dies liberatur ad 1. diem Novemb. eodem anno. Carolus Pata juvenis, à febrì per tres menses cum dimidio fuit liberatus, die 28. Novembris, eodem anno. Paulus Mearone infans, à febrì quotidiana liberatur die 29. Novembris, eodem anno. Augustinus de Bruno, à magno stomachi dolore per quatuor dies continuos liberatur die 29. Novembris, eodem anno. Stephanus Pipernus, quartanarius per quatuor menses, liberatur circa diem 20. Novembris, eodem anno. Gloria Politi de Placanica, à quartana unius anni semel & iterum liberatur in mense Septembris 1635. & 1636.

Ex capite 13. Ciaconius de Bona, totaliter cæcus per tres annos, mirabiliter sanatur, & à febrì per quadraginta dies in mense Septembris 1635. Elisena Capulli, à dolore capitis, frontis, & oculorum sanatur ad diem 29. Novembris, eodem anno. Sibila Tripode, à dolore capitis, & frontis per multos annos liberatur die 29. Novembris, eodem anno. Tullia Martino de Gerocastro, ab infirmitate oculorum per septem annos sanatur die 5. Decembris, eodem anno. Livia d'Aprile, ab infirmitate oculorum per integrum mensem sanatur ad diem 1. Decembris 1643. Joannes Petrus Suprannellus, à tali infirmitate oculorum, ut in nocte minimè videre posset, sanatur die 5. Martij 1645. Angiolus Spatarus de Bova, à percussione magna in palpebra absque oculi latione liberatur die 22. Martij 1648. Martia Romana, à dolore brachij, atque dorsi per sex menses sanatur die 29. Novembris 1635. Hippolyta Cinquerana, à magno dolore stomachi continuo per 25. annos liberatur die 29. Novembris, eodem anno. Aurelia Sceni, à dolore stomachi, & capitis per annos 29. sanatur die 29. Novembris, eodem anno. Cæcilia Scondi, à dolore capitis cum vertigine per annos viginti liberatur die 29. Novembris, eodem anno. Elisabètha Papienne, à morbo in capite, etiam cum vertigine liberatur die 29. Novembris, eodem anno. Clara Crabrièli, à febrì & gravi stomachi dolore liberatur die 29. Novembris, eodem anno. Anna Rosso Messanen. à febrì cum fluxu, & vomitu per viginti duos dies liberatur, & à dolore partus in mense Junij 1636. Ninfa Rotulo, à dolore capitis cum febrì, & alijs infirmitatibus sanatur die 2. Decemb. 1635.

Ex cap. 15. Joannes Laurentius Vitalis, à quartana per duos annos habita sanatur ad diem 1. Januarij 1636. Julius Cremenì de Scilo, à febrì quartana trium mensium liberatur ad ultimum Martij, eodem anno. Soror Paula Longo, à quartana per unum annum & dimidium habita sanatur die 4. Februarij, eodem anno. Dominicus à Sancta Cruce, à febrì post sex menses statim liberatur die 1. Februarij, eodem anno. Joannes Baptista Salernus, febrì angustiat, statim liberatur in mense Februarij 1635. Joannes Paulus Rinaldis, ab inflammatione colli per tres annos liberatur in mense Februarij 1636.

Ex cap. 16. Joannes Petrus Milia, à descensu humoris vehementi per 6. annos sanatur ad diem 1. Februarij, eodem anno. Catharina Bova, afflicta per annos undecim dolore lateris, liberatur die 1. Februarij, eodem anno. Paula Pascale

de Panagio, à magno dolore capitis cum febrì per 8. annos liberatur die 1. Febr. eodem anno. Lucretia Antonia Poleti, à magna infirmitate, & jam in ultimis constituta, liberatur ad ultimum Januarij, eodem anno. Aldonza Gagliardo, à dolore partus liberatur, & salva peperit die 5. Septembris 1638.

Ex cap. 17. In Guardavalle terra d'Asillo, in domo Valeriz Salerne bombyces mirabiliter nascuntur, die 18. Januarij 1636. In terra Erani in Calabria, bombyces à formicis devorati reviviscunt in mense Aprilis 1637. In terra Reggij, bombyces mirabiliter à formicis liberantur, die prima Junij 1643. In Geraze etiam bombyces liberantur à magna copia formicarum, die 20. Junij 1644. In eadem terra Geraze, vermes occisi à magna copia formicarum, reviviscunt in mense Junij 1645. In terra Boticaleonis, herba à vermiculis corrosa iterum reviviscunt in mense Maii, eodem anno.

Ex cap. 18. Catharinella Militan. à descensu dolore capitis cum alijs infirmitatibus sanatur die 6. Februarij 1636. Carafina Bombardere, à continuo dolore capitis per annos fere 40. sanatur die 6. Febr. 1636. Angela Michelota, à magno capitis dolore & continuato per annos fere 40. liberatur die 6. Febr. 1636. Maria Michelota etiam à dolore capitis cum vertigine per annos 20. sanatur die 6. Febr. 1636. Catharina Olla, à dolore capitis cum febrì per 20. annos liberatur die 6. Febr. 1636. Catharina Francia, à dolore capitis per annos 15. & amplius liberatur die 6. Febr. 1636. Elisabètha Olla, à quartana & dolore capitis fere per 10. annos sanatur die 6. Febr. 1636. Bernardina Verano, à dolore capitis per 8. fere annos sanatur eodem anno & mense. Cæcilia de Aquino, à dolore capitis per 7. annos cum febrì & vertigine liberatur eodem anno & mense. Hieronyma Tudesco, à dolore capitis per 2. annos & infirmitate cordis per 3. menses liberatur eodem anno & mense. Julia Arcade, à dolore capitis magno liberatur eodem anno & mense. Livia Militano, à dolore capitis per sex menses cum vertigine liberatur eodem anno & mense. Vincentia Chielemmi, à dolore capitis & stomachi post 5. menses sanatur eodem anno & mense.

Ex cap. 19. Elisabètha Sampson de Vivongi, à dolore viscerum post annos 40. sanatur eodem anno & mense. Agatha Tudesca, à descensu vehementi cum acuto dolore sanatur post annos eodem anno & mense. Rosina Calabres, à dolore stomachi continuo afflicta per annos 20. statim liberatur eodem anno & mense. Dominica Gevasi, ab infirmitate cordis per 20. annos & amplius liberatur eodem anno & mense. Lucretia Rossa, ab infirmitate & tumore infra mammillas post tres annos statim liberatur eodem mense & anno. Luna Filano, ab acuta infirmitate stomachi post duos annos liberatur eodem mense & anno. Isabella Catanea, à descensu & infirmitate dorsi post annos octo sanatur eodem mense & anno. Vincentia Rosso, à dolore acuto in collo habito per mensem & dimidium, curatur eodem anno & mense. Dominica Valente, ab inflammatione vultus cum febrì per annum integrum sanatur eodem anno & mense. Catharina Martello, à magno dolore stomachi per tres menses liberatur eodem anno & mense.

Ex cap. 20. Cæsar Bocchino, a vehementi dolore stomachi per annos 10. sanatur circa diem 10. eodem mense & anno. Dominica Rosa, ab infirmitate capitis & dentium post 10. annos liberatur eodem anno & mense. Victoria Rosa, a dolore capitis vehementi per annos 5. sanatur eodem anno & mense. Victoria Sabinis, a dolore dorsi per duos annos, & colli per sex menses sanatur eodem anno & mense. Veronica Calabres, a magno dolore lateris, & aliis infirmitatibus post annos 10. curatur eodem anno & mense. Domachina de Amato, subito morigeratur & conditionem rigidam deponit ad diem 6. Febr. eodem anno. Francisca Rosso, ab infirmitate capitis & dentium dolore sanatur eodem mense & anno. Dominicus Campanella, quartanarius per mensem integrum, sanatur eodem anno & mense. Catharina Perignace, a dolore partus per duos dies liberatur eodem anno & mense. Lucretia Tisano, a tumore in capite per septem menses statim sanatur eodem anno & mense. Cœnobia Gascasi, ab infirmitate stomachi per septem annos mirabiliter liberatur eodem anno & mense. Theodora Mayosano, a magna infirmitate cum inflammatione & febris sanatur eodem mense & anno. Maria Coniglio, a dolore in latere sinistro per integrum annum liberatur eodem mense & anno. Catharina Coniglio, ab infirmitate capitis per annos 15. sanatur eodem ann. & mense. Joannes Baptista Crea, a descensu crudelissimo & mortali per 14. dies liberatur eodem anno & mense.

Ex cap. 21. Joanna Comita a Bivongio, ab infirmitate stomachi cum aliis circumstantiis per 18. annos liberatur eodem anno & mense. Catharina Varone, ab infirmitate repentina, qua ipsam perduxit ad extremum vite, sanatur in mense Maii 1637. Quidam filius ejusdem Catharinæ, a dolore habito per sex horas liberatur die 8. Augusti 1636. Antonella Barbaro, ab infirmitate stomachi vehementi per tres annos liberatur die 21. Februarii eodem anno. Eadem Antonella, ab altera percussione stomachi & repentina liberatur die 6. Aprilis eodem anno. Joannes Alphonfus Comertius, ex percussione glandinis penè mortuus, sanatur die 18. Martii 1645. Eleonora Gamelo de S. Petro, a magna & repentina infirmitate oris liberatur in mense Octobris 1647. Carolus Fiorenza de Nicoftrato, a febris & mortis periculo liberatur die 18. Augusti 1646. Antonius Malaerinus, a febris continua cum magno stomachi dolore liberatur in mense Januar. 1649. Petrus Antonius Rao, præcipitatus & per 8. dies de salute desperatus, sanatur die 1. Julii eodem ann.

Ex cap. 22. Beatrix Migalli de Pizzone, ab infirmitate in dorso dextro, & continuo per integrum mensem sanatur die 9. Aprilis 1636. Catharina Mondarano, a dolore viscerum cum febris per dies 22. sanatur ad medium Julij eodem anno. Vincenzia Vomo de Stillo, ab afflictione & dolore partus per tres horas liberatur eodem mense & anno. Hieronyma Mannella, a magno periculo partus liberatur eodem mense & anno. Gratiola Mondello, ab acutissimo partus dolore per 24. horas liberatur die 9. Maii eodem anno. Abtabella Olimentii de Monte Leone, a periculoso partu post multas horas liberatur die 20. Junij eodem anno.

Ex cap. 23. Joannes Angiolus, a crudelissimo

dolore stomachi, & continuo per annos tres liberatur die 2. Februarii eodem anno. Sanctius Palmere, a dolore renum continuo per annos 17. sanatur die 9. Martij eodem anno. Dominicus Vitalis, a febris continua per 15. dies cum vomitu liberatur eodem mense & anno. Isabella Pupo ab inflammatione linguæ cum evidenti mortis periculo liberatur eodem anno & mense. Sequentia Galati de Bilongi, a descensu crudelissimo ad oculos liberatur circa diem 10. Februarii eodem anno. Dominicus Galati etiam de Bilongi, a descensu magno ad oculum dextrum liberatur die 15. Martij eodem anno. Duæ amphoræ luteæ, & aqua plenæ cadentes in rupem, non franguntur eodem mense & an. Antonia Armene, rupibus cadentibus super ipsam, mirabiliter salvatur tempore hiemis 1644.

Ex c. 24. In terra Bibongi duæ chartæ, in quibus erat scripta Antiphona Conceptionis, postquam fuerant in igne per dimidiam horam, illæse reperiuntur die 25. Februarii 1636. In terra Cantazari altera charta, in qua erat scripta Antiph. Conceptionis, ab igne mirabiliter liberatur die 20. Novembris 1647. In civitate Bovæ Calabria, reposita charta Conceptionis super prunas non comburitur in Quadragesima anni 1648. In eodem loco, alter ex curiositate posuit Commemorationem Conceptionis super ignem accensum, & tamen non fuit combusta, die 25. Martii eodem anno. In civitate Reggii, prædicta Commemoratio scripta cecidit in ignem, & non est combusta, in eodem mense & anno. Isabella Tegani, a dolore stomachi per 7. annos, & capitis dolore per 3. liberatur die 6. Februarii 1636. In domo prædictæ feminæ, Commemoratio Conceptionis, quæ casu ceciderat in ignem, non comburitur, in mense Martii eodem anno.

Ex cap. 25. Antonia Laddando de Monte Leone, a Medico desperata de salute & vita, sanatur circa 1. Julii eodem anno. Dominicus Canata de Monte Leone, Tertiarius S. Dominici, a febris per tres menses liberatur circa diem 20. Julii eodem anno. Julius Cancellere, ex febre maligna jam penè exanimis, sanatur in mense Sept. eodem anno. Andreas Cortese de S. Petro, in extremis constitutus, statim fit sanus die 10. Aprilis 1638.

Ex cap. 26. Julius Tomarchellus, cum esset morti vicinus, liberatur in mense Septemb. 1636. Nicolaus Jacomus de Bonelli, a dolore acutissimo ciaticæ per tres dies sanatur in eodem anno & mense. Paula Facciola de Monte Leone, quartanaria per 22. dies sanatur in eodem anno & mense. Colona Papucio, a magna febris cum punctura per 11. dies sanatur ad ultimum diem Octobris eodem anno. Paulus Lopis de la Giotteria, a febris quotidiana per 5. menses, sanatur in mense Novembris eodem anno. Joannes Nicolaus Prozo, a diversis malis atque doloribus liberatur ad diem 1. Januarii 1637. Quidam infans Felix Bonus, in extremis constitutus, a morte liberatur in mense Februarii eodem anno. Julia Bardaro, a dolore capitis per tres dies, & dentium sanatur die 20. Junii 1638. Dominicus Criniti de Stignano, dolore puncturæ molestatus cum parva spe suæ salutis, liberatur die 26. Aprilis 1637. Romanus Azzara, a febris maligna cum delirio & convulsione sanatur in mense Junij 1647.

Ex cap. 28. In Civitate Reggij, arbor sicca post annum efficitur viridis in mense Junij 1649. Maria à Civitate Reggij, à largo fluxu sanguinis per os & nares liberatur eodem mense & anno. Eleonora ejusdem Civitatis, à febrì cum multis circumstantijs sanatur eodem mense & anno. Maria ex Civitate Reggij, à magna infirmitate statim liberatur die 15. Novembris 1650. Joseph Carridi, à dolore acutissimo jam moribundus, sanatur die 12. Decemb. 1650. Joannes Baptista Gallus de S. Georgio, à quartana habita per duos annos liberatur die 9. Decembris 1637. Joannes Andreas Piazza, à dolore in sinistra coxa per quatuor annos liberatur die 22. Februarij 1643. Ejusdem Andree area sicca ob penuriam aquæ revirescit eodem anno. In terra Groteriae quædam arbor jam pœne arida, iterum reviviscit in mense Augusti anni 1636. In terra Geracen. arbor ficus arida, revirescit in mense Augusti 1644. In Sorbo terra Civitatis Tabernæ, quædam vinea & pomarium, à vermiculis devastata, nullum receperunt damnum in mense Octobris 1647.

Ex cap. 29. Didacus Juratus, à periculo mortis cum aliquibus circumstantijs liberatur die 11. Februarij 1638. Flaminia Pugliese, à punctura vehementi statim liberatur eodem anno & mense. Elisabetha Barbara de Bruzano, ab infirmitate stomachi per annos 13. sanatur die 11. Febr. 1638. Victoria Picciolo, à dolore stomachi & colli sanatur eodem mense & anno. Isabella Bavia, à dolore capitis vehementissimo per annos septem, liberatur eodem mense & anno. Catharinella Morabito, à doloribus per annos sex in manibus, brachijs, & dorso sanatur eodem mense. Franciscella Gagliardo, ab effusione sanguinis, cum maximo dolore, intra parvum tempus liberatur eodem mense & anno. Maria Stigillo de Bruzano, à gravissimo dolore dorsi totaliter liberatur eodem anno & mense.

Ex cap. 30. Marcellus Sicilianus, à febrì continua per sex menses liberatur eodem mense & anno. Salvator Politano, à dolore infra sinistrum dorsum, & à magno periculo vitæ liberatur ad medium Martij eodem anno. Cæsar Glioli, à continuo & acuto dolore brachii dextrì per unum mensem liberatur eodem mense & anno. Joannes Baptista Dianus de Bruzano, à dolore continuo ventris per quatuor dies liberatur eodem mense & anno. Salvator Sicilianus dolore colli afflictus per tres dies, sanatur 1. die Aprilis eodem anno. Agatha Padramiti de Bruzano, à febrì continua per sex menses & dolore ventris per tres dies liberatur circa diem 26. Februarij eodem anno. Paula Zaggeta, à tumore uterij per undecim menses cum alijs infirmitatibus sanatur die 1. Martij eodem anno. Elisabetha Armene, à febrì cum punctura, & dolore capitis post menses quinque, liberatur eodem mense & anno. Eleonora Constantia, à febrì putrida per tres dies liberatur ad ultimum Februarij eodem anno.

Ex cap. 31. In terra Bruzani, ex massa absque fermento fit mirabiliter panis optimus ad finem Quadragesimæ, eodem anno. In Carere Diœcesis Geracen. etiam Angioleta Barbaro fecit optimum panem absque fermento ad annum 1639. Franciscella Botare, ex massa non fermentata fecit panem fermentatum circa eundem ann. An-

toniæ Carbone de S. Agatha Diœcesis de Reggij contigit aliud simile circa massam non fermentatam ad diem 22. Decembris eodem anno.

Ex cap. 32. Civitas Bruzani liberatur à magno terra motu, qui totam Calabriam tremefecit ad diem 20. Martij, eodem anno. In eodem terra motu quædam domus Petri Cavallerij, ab imminenti ruina liberatur, eodem die & mense. Michael Angelus infans a Cantanzaro, ab infirmitate capitis mirabiliter liberatur die 29. Martij, eodem anno. In eadem Civitate Cantanzari ventus vehementis quietatur repente in hieme, anno 1639.

Ex cap. 33. Franciscus Andinus à Geraze infans à periculo magno vitæ liberatur die 8. Aprilis 1638. Antonius Francus de Geraze, à febrì continua per tres menses liberatur in mense Septem. Alexandra Lizino, à febrì cum vomitu per integrum annum liberatur ad finem Maji 1638. Elisabetha Pedula de Siderno, à febrì continua per 6. menses fuit liberata die 8. Decemb. 1638. Andreas Carli de S. Agatha, à quartana continua per 16. menses sanatur circa diem 1. Septemb. eodem anno. Bernardino de Limpidi, ab infirmitate emimicranæ per 20. annos liberatur die 25. Novemb. 1638.

Ex cap. 34. Joannes Thomasius, à febrì continua per decem menses statim fuit liberatus die 13. Martij 1639. Vincentius Buccia de Mili, à febrì cum cessione per viginti menses statim fuit liberatus die 13. Martij, eodem anno. Joannes Dominicus Capello, ab inflammatione, & tumore stomachi & ventris cum febrì per annos quatuor liberatur die 13. Martij, eodem anno. Innocentia Malerba, ab infirmitate colli, & inflammatione per quatuor dies liberatur die 13. Martij, eodem anno. Victoria Prode, à dolore acuto in dorso per septem menses liberatur die 13. Martij, eodem anno. Maria Dragone, à dolore lateris cruralissimo liberatur die 13. Martij, eodem anno. Felice de Ursiglia Capucinus, ab alpide sibilante mirabiliter liberatur in mense Julij 1646.

Ex cap. 35. Eleonora Jani, à dolore in manu dextra post decem annos infirmitatis, die Martij 1639. Eleonora Pelaij, à dolore capitis cum vertigine, & stomachi cum vomitu liberatur die 13. Martij, eodem anno. Angela Donadeo de Mili, ab acuto capitis dolore cum febrì, & inflammatione per annos 10. liberatur die 13. Martij, eodem anno. Eadem foemina ab infirmitate stomachi à dolore vehementi statim liberatur die 14. Aprilis, eodem anno. Cornelia Regio, à dolore capitis per annos circiter viginti statim liberatur die 13. Martij, eodem anno. Cornelia Vota, à dolore capitis per annos triginta cum febrì & vertigine liberatur die 13. Martij, eodem anno. Præsentia Oliva, ab infirmitate & dolore capitis per annos ferè 46. sanatur die 13. Martij, eodem anno. Quædam foemina Neapolitana vocata Fiore, ab infirmitate lunatica per multos annos sanatur Quadragesima, anno 1643. Palma Rossa à febrì maligna, cum desperata esset, sana effecta est in mense Septembris 1647.

Ex cap. 36. Diana Nicotera, ab infirmitate linguæ, & colli cum alijs infirmitatibus per decem annos sanatur die 4. Martij 1639. Leonardo Sottuto, à tumore in superiori parte colli cum magno dolore per annos 2. liberatur die 13. Martij, eodem anno. Dominica de Amato, ab infirmitate dorsi per quatuor annos liberatur die 16. Martij, eodem anno.

541
 eodem anno. Eleonora Nottaro, à tumore in colli cum magno dolore sanatur die 2. Aprilis eodem anno. Bernardina Priaro, ab infirmitate renium, & dorsi per viginti quatuor dies statim liberatur die 1. Aprilis eodem anno. Antonina Smare, in genu sinistro habens magnum dolorem per annum integrum, sanatur die 20. Aprilis eodem anno. Elisabetha Pelegriano, quartanaria per sex menses, statim sanatur in ultima septimana Martij, eodem anno. Dominicus Augustinus de Maida, à febris varia, & postea quotidiana post septem menses liberatur die 26. Martij eodem anno. Scipio Schitto, à febris tertiana continua per dies decem liberatur ad primum Aprilis eodem anno. Joannes Branca, à quartana per octo menses continua, sanatur die 10. Aprilis eodem anno. Dominicus Perriociolus, à febris continua per duos menses sanatur circa diem 10. Aprilis eodem anno. Vincentius Mazza, à continua febris & maligna per 8. dies liberatur die 11. Aprilis 1639.

Ex cap. 37. Isabella Dohato, à periculo abortus, & vitæ liberatur die 21. Martij eodem anno. Catharina Ferraro, ab alio periculo magno in partu liberatur ad medium Februarij 1640. Catharina Palombo, à febris cum punctura magna sanatur die 22. Martij 1639. Nuntia Cananzi, à febris & punctura statim fit libera intra Quadragesimam anni 1640. Hieronymus Fabius, ab ardenti febris cum inflammatione per 15. dies sanatur ad diem 1. Julij 1640. Joannes Sirletus, à tumore magno intra aurem sinistram sanatur ad finem mensis Julij eodem anno.

Ex cap. 38. In Panagia Diocesis de Mileto, salvatur totus grex pecorum à quadam infirmitate ad medium Julij eodem anno. Grex etiam animalium Joannis Ciani liberatur à morbo ad primum diem Martij 1642. Commemoratio Conceptionis egressa est à cacabo, ubi grex animalium manducarat, intacta ad ultimum Junij 1645. In terra Quinquelfrondium vas aceto plenum convertitur in vinum, ad diem 9. Februarij 1646. Quidam canis quasi mortuus per integrum horam, reviviscit in hieme eodem anno.

Ex cap. 39. Margarita Jaconis, à magno tumore in stomacho per annum integrum liberatur ad 1. diem Julij 1641. Joannes Baptista de Reggio, à quartana cum excessivo capitis dolore liberatur die 14. Septemb. eodem anno. Hyacinthus Fodericus, à tumore per integrum annum cum magno dolore liberatur die 8. Martij 1642. Hieronyma Candelli de Pannagio, ab infirmitate hemicrania cum vertigine per sex annos sanatur die 30. Martij eodem anno. Victoria Comercio, ab infirmitate capitis cum vertigine per duos annos liberatur die 12. Martij eodem anno. Victoria Magliolo de Pannagio, ab acutissimo dolore capitis seu temporum cum alijs circumstantijs liberatur die 30. Martij eodem anno. Mathæus Schiavelius à Pannagio, à dolore acutissimo dorsi liberatur die 18. Aprilis eodem anno.

Ex cap. 40. Camilla Monigio, à magna sanguinis effusione cum vomitu, & febris sanatur in mense Julij eodem anno. Isabella Gariano, à magno dolore capitis cum vertigine liberatur die 15. Julij 1632. Placidus Honoratus de Messina, à febris maligna cum effusione sanguinis statim fit liber in mense Augusti 1643. Julia Gazzanita, febris & alijs infirmitatibus per duos annos afflicta,

liberatur die 4. Octobris eodem anno. Camilla Terino de Geraze, à periculoso partu per viginti duas horas fit libera die 26. Octobris, eodem anno. Laurentius de Sarazo, à febris quotidiana per novem menses sanatur die 17. Octobris eodem anno. Lælius Manitus Neapolitanus, ab evidenti periculo vitæ propter venenum liberatur die 12. Octobris eodem anno.

Ex cap. 41. Antonius Trovatus, à febris cum tumore colli liberatur die 18. Feb. 1642. Joseph Dominicus Trovatus, à febris magna per 5. dies sanatur ad 1. Martij eodem anno. Theodora Robere, à dolore totius corporis per annos duodecim liberatur die 22. Februarij eodem anno. Maria Monaco, à dolore capitis cum febris per annos duodecim liberatur die 22. Februarij eodem anno. Maria Lombardo, à partus dolore & periculo per novem horas liberatur in mense Septembris 1639. Antonia Principato, à quartana per quinque menses fit libera ad primum Martij 1643. Antonia Cardillo, à dolore acuto stomachi per tres dies continuos sanatur ad medium Martij eodem anno. Flama Soriano, ab Internis doloribus corporis per quatuor menses sanatur die 20. Martij eodem anno. Franciscus Rocca, à febris quotidiana per multos dies liberatur in secunda septimana Martij eodem anno.

Ex cap. 42. Joannes Dominicus Prati, à vulnere magno in brachio sinistro sanatur die 26. Februarij eodem anno. Dominicus Tetto, à vulnere magno in manu sinistra sanatur die 26. Februarij eodem anno. Joannes Dominicus Stollo, à vulnere in coxa statim sanatur die 6. Martij eodem anno. Isabella Creazo, à magno dolore capitis per annos viginti liberatur die 21. Februarij eodem anno. Marcia Celano, à dolore capitis per tres annos, & stomachi per unum liberatur die 24. Martij eodem anno. Petrus Catenella, à magno dolore lateris per tres dies liberatur in secunda septimana Martij eodem anno. Joannes Catenella, à magno dolore colli & vehementi liberatur die 21. Martij, eodem anno.

Ex cap. 43. Salvator Potamisi, ex febris in ultimo vitæ constitutus, sanatur in mense Martij eodem anno. Franciscus Toscanus, ex febris continua per decem & octo dies moribundus, sanatur in mense Martij eodem anno. Quædam parvula terra Bova, à punctura vehementi cum febris per tres dies liberatur circa medium Martij 1648. Hieronyma Muccio, à doloribus capitis, brachij, & dorsi liberatur die 10. Martij 1643. Isabella Cuppare, ab infirmitate oris cum febris, & inflammatione notabili per dies octo, sanatur in mense Martij 1648. Joannes Baptista Cumbo, quartanarius per sex menses, sanatur ad medium Martij 1648. Franciscus Segliglia, à magno lateris dolore statim fuit liber in secunda septimana Martij eodem anno. Joannes Politus Laurenianus, ob gravem infirmitatem in ultimis constitutus, sanatur ad medium Martij eodem anno. Catharina Manglavita, à magna oppressione capitis per decem annos sanatur ad annum 1648. in Quadragesima. Flavia Scordo de Bova, ab eadem infirmitate capitis etiam per 10. annos sanatur in mense Martij 1643.

Ex cap. 44. Vitavianus Lamanus de Nicastro, à dolore sinistra manus per quatuor menses sanatur die 11. Februarij 1644. Petrizia Lamana, à quadam dolore continuo in sinistro dorso liberatur die

die 14. Februarij eodem anno. Joannes Hieronymus Pavon, à vulnere in pedè sinistro sanatur die 26. Februarij, eodem anno. Joseph Pavon de Tirolio, à vulnere in vola manus sinistra sanatur die 16. Februarij eodem anno. Joannes Petrus Lamanus de Tirolio, à vulnere in fronte sanatur die 3. Martij eodem anno.

Ex cap. 45. Sancta Rossetta, à febrī cum dolore capitis, & inflammatione vultus sanatur ad medium Februarij eodem anno. Nuntia Pauleta, à dolore capitis & oculorum cum vertigine per annos 26. sanatur die 18. Februarij eodem anno. Laurentia Rosso, à descensu ad dorsum cum continuis doloribus per annos 8. sanatur circa diem 16. Februarij, eodem anno. Nuntia Gollia, à viscerum dolore vehementi per 15. dies liberatur die 20. Februarij eodem anno. Christina Bentura de Tirolio, à lateris afflictione, & dolore per septem annos liberatur circa diem 18. Februarij eodem anno. Vincentius Ursanus de Tirolio, à crudelissimo dentium dolore liberatur die 18. Februarij, eodem anno. Petrus Cozzipodi, quartanarius post mentes sex, statim liberatur die 6. Martij, eodem anno.

Ex cap. 46. Marcus Antonius Vitalis, ab infirmitate magna, pro qua nullum humanum erat remedium, liberatur in mense Decem. b. 1648. Paulus Amodius, à Physicis de salute desperatus & in ultimis constitutus, sanatur ad medium Januarij 1649. Multi habitatores Civitatis Bovæ Dicecesis Reggij liberantur à magna aquæ tempestate die 14. Februarij, eodem anno. Joannes Baptista de Maida, à magna tempestate aquæ cum tonitruis, & fulgoribus magnis liberatur in mense Novembris eodem anno. Antonius Morabitus de Atrasi, à magna venti, & aquæ tempestate liberatur cum alijs in mense Novembris 1646. Joannes Michael Francoperta, cum alijs liberatur à magna venti tempestate in mense April. 1649. In terra Castilli de Cosolito, liberantur multi à magna aëris & pluvie tempestate in mense Aprilis, eodem anno. Prædictus Joannes Michael, à magna febrī cum afflictione cordis liberatur die 1. Julij eodem anno. Maria Morra, ab imminente partus periculo feliciter liberatur in mense Septembris eodem anno. In terra Maide, tempore necessitatis facta est pluvia magna die 25. Aprilis 1639.

Ex cap. 47. In terra de Geraze redeunt ad alvearium mirabiliter apes, die 1. Julij. 1644. Alius similis contigit de apibus eventus in ipsa terra de Geraze, die 20. Augusti eodem anno. Fabius Bovæ, à magna febrī, & delirio liberatur in mense Novembris 1649. Livia Sireto, ab infirmitate capitis cum multis alijs circumstantijs liberatur die 17. Junij 1644. Francisca Angeleta, à periculoso partu per horas quindecim liberatur ad ultimum Julij eodem anno. Sylvester Biancus, à febrī tertiana duplicata per novem dies liberatur in mense Augusti eodem an. Franciscus de S. Georgio, à febrī continua per integrum mensem, & in extremis constitutus sanatur in mense Octob. eodem anno.

Ex cap. 48. Catharina Lico, à dolore stomachi, & etiam capitis per annos sexdecim liberatur die 11. Martij eodem anno. Isabella à Lico, à fluxu sanguinis narium per multas horas liberatur die ultima Martij 1635. Angela Currupi, ab infirmitate capitis per quindecim annos continua statim

liberatur die 5. Martij eodem anno. Catharina Flesca, à dolore capitis cum vertigine & continua per annos 18. liberatur die 5. Martij 1645. Matthea Fortuna, à magno capitis dolore, & continuo per quatuor annos liberatur die Martij eodem an. Eleia Boloro, à dolore continua per quinque menses statim fuit liberata die Martij eodem anno. Dominicus Tocco, à febrī continua & dolore capitis per quinque menses sanatur die 3. Aprilis eodem anno. Nicolaus Antonius Lico, à tumore magno in sinistra stomachi liberatur die 5. Aprilis eodem anno.

Ex cap. 49. Agidius de Fiore, in magna infirmitate penè moribundus, statim sanatur ad medium Julij eodem anno. Carolus à Fiore, à febrī & descensu in ultimo vitæ periculo constitutus, sanatur die 16. Augusti 1647. Franciscus Prato, à febrī & vitæ periculo statim fuit liberatus eodem mense 1645. Hieronymus Labocetta, à dolore partus in ultimo discrimine vitæ constitutus, liberatur die 6. Junij 1646. Eadem Hieronyma, à febrī statim fuit libera post aliquos annos ab infirmitate antecedenti. Fabiana Bolera, à dolore lateris magno etiam fuit liberata eodem tempore, quo supra. Leonella Dominicus Carafa, à febrī & magno vitæ periculo fuit liberatus in autumno anni 1645. Franciscus Genoesè, à febrī periculosa fuit liberatus in mense Octobris 1646. Dominicus Pocius, à febrī contagiosa percussus, & morti vicinus, sanatur 1. diem Novembris eodem anno. Beatrix Cap de Monte Leone, ex febrī maligna in extremis constituta, sanatur in Januario 1647. Eadem femina, à multis afflictionibus internis & externis fuit liberata ad annum 1641. Vincentius Purpura Panormitanus, ex Ordine Prædicatorum, à febrī tertiana fuit liberatus in mense Martij 1648. Joseph Cipola, ex Ordine Prædicatorum, quartanarius per annum integrum, fuit liberatus in mense Octobris 1647. Carolus Conti de Reggio, ex febrī continua in extremis constitutus, liberatur die 11. Aprilis 1648. Vincentius Lichiano de Termine, ab infirmitate calidissima acerbissimis doloribus liberatur die 12. Aprilis 1651. Catharina Schaufa, deperditam omnino loquelā per integrum mensem reparavit eodem mense & anno. Margarita de Ayello, à quartana per septem menses habita liberatur eodem anno & mense. Hieronymus Pirritinus homo pauper cum haberet mulam in extremis constitutus, perhibuit recursum ad Immaculatam V. Conceptionem, & sana facta est eodem anno. Rosalia De Tolo, ab infirmitate tanta, ut in ipso lectulo se movere non posset, sanatur in mense Martij eodem anno. In terra maritima Oliverij, liberatus mare à fetis maritimis in mense Maij 1644. Laurentius Gimilinaus Capucinus, à febrī continua & acutissima fuit liberatus in mense Septembris 1648. Bernardus Candelorus Archiepiscopus Reggij, ab imminente mortis periculo fuit liberatus ad medium Decembris eodem an. Hyacinthus Fabianus Sacerdos, à febrī cum acutissimis doloribus cordis, capitis, & lateris sanatur die 11. Aprilis 1649. Joannes Sideri, à febrī maligna & apostemate, statim liberatur in mense Octob. eodem anno. Franciscus Sideri infans, cum jam esset morti proximus, reviviscit, declaratio extat die 11. Aprilis 1649. Catharina Messaggio, jam in

vix constituta, statim liberatur ad primam diem Junij eodem anno. Lucretia Tucare juvenula, jam pro mortua derelicta, mirabiliter reviviscit in mense Julij 1651. Philippus Orlandus de Melfina, à doloribus continuis per tres annos, & semper cum febris, sanatur in hieme anni 1646. Joannes Philocamo de Reggio, à quinque hominibus armatis, & ipsum insequentibus liberatur die 5, Octobris 1650. In terra Calbarosi territorij Melfan. hortus à vermibus totaliter devastatus, ad pristinum redijt statum in mense Aprilis 1649. Carolus Rabatechiore Januensis, à quinque hominibus ipsum obsidentibus, & à tribus bombardis seu glandinibus explosis liberatur in mense Novembris 1644. Idem Carolus, cum esset in Satriano terra Calabriae solùm cum quinque servis absque armis, insecutus à quingentis hominibus, liberatur in mense Martij 1647. Dominicus Curupi de Burgo parvulo Gerazen. à febris continua cum tremore statim sanatur in mense Augusti 1648. Hieronymus à Solazzo, ab infirmitate in brachio & manu dextra cum magno dolore & febris sanatur die 15. Augusti eodem anno. Martia Spilinga, à maleficio, ita ut nec ipsos parentes agnosceret per decem annos, liberatur die 14. Augusti 1641. Alias quatuor gratias factas diversis personis enumerat prædictus Auctor, capite 49. quæ quia fuerunt examinatae & approbatae, ut miracula supra in titulo fuerunt posita. Alias gratias & sanitates enumerat R. P. Joseph Ventimiglia Societatis Jesu factas in Civitate Termin. in Regno Siciliae, anno 1651. sed quia non fuerunt examinatae, & juramento confirmatae, ipse perfunctione narrat, & ego absolute prætermitto: quæ autem & quales sint, potest videri in tomo 2. Fratris Thomasi de Geraze, cap. 49. fol. 478.

GRATIANUS Brixienfis, Ordinis Minorum Italus, in Expositione 2. libri Sententiarum, distinct. 30. & 33. quæst. 1. Utrum quilibet secundum legem communem propagatus ab Adam, contrahat peccatum originale, secundum communem legem, scilicet promulgatam à Deo? Omnis lex patet potest aliquam exceptionem, per speciale privilegium, & sic Beata Virgo excipitur, ut patet in figura Esther, capite 14. Non morieris Esther, non propter te, sed propter omnes facta est lex, &c. Sic incipit suam questionem; ac deinde respondendo ad primum argumentum, sic dicit: Et si arguas, quia inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista, concedo majorem, Propheta non surrexit, ut dicit Lucas, vel sic, loquitur de natis ex muliere. Adam non fuit natus ex muliere, & ita à Deo creatus, & ita (dempta Virgine) fuit nobilissimum individuum generis humani, cum Deus ipsum creaverit; & similiter Eva de mulieribus, semper excipiendo Beatam Virginem. Et ad argumentum, negatur, quod Adam corruerit hanc naturam numero, sicut nec hanc numero personam Virginis, nec aliorum; sed ipse se corripuit peccato personali, & in hoc demeritorie notam posteritatem suam corrupit; & bene potest secundum leges pater demereri pro filijs, sicut pater offendens Regem crimine læsæ Majestatis, puniatur ipse in persona, & filij exhereditantur, hincq; exules. Ita Adam peccado, omnes nascimur ex demerito ejus filij iræ, nisi speciali adjutorio quibus adjuvetur, ut patet tenemus de Beata Virgine, quam presentiendo redempt, ne rueret in peccatum mortale, &

ne aliquando esset filia iræ, dando ei gratiam in illo instanti, in quo habuisset justitiam originalem, si Adam non peccasset, &c. Lib. impress. Carpæ 1506. in folio cum Paulo Scriptore etiam Ordinis Minorum. Et distinct. 20. Utrum filij procreati in statu innocentie fuissent statim confirmati in justitia originali? &c. inquit: Alio modo aliquis dicitur confirmatus in bono, quia non peccat in futuro; & in isto statu naturæ lapsæ multi fuerunt confirmati, quia non peccaverunt saltem mortaliter, ut sanctificati in utero, & Apostoli in die Pentecostes; isti autem potuerunt omnes, excepta Virgine Beata, quæ non solum mortaliter actualiter, nec mortaliter originaliter, sed nec venialiter peccavit, &c.

GREGORIUS de Ayala & Astudillo, Poeta Hispanus, edidit Carmina pro Immaculata Virginitatis MARIÆ Conceptione, & sunt apud Didacum Cano de Concep. folio 106.

GREGORIUS Baptista Funcalensis, Monachus Benedictinus Hispanus, in Annotationibus ad cap. 13. sacrosancti Evangelij secundum Joannem, annot. 27. columna 343. inquit: Hæc igitur spiritualis Ecclesiæ Luna, tunc præcipue cepit innovari, quando in Anna matris utero concepta est: ab eo namque instanti divini Solis radijs perfusa illuminationis cepit incipere, quamquam ejus lux nostris statim oculis illapsa non fuerit, ut sic novæ lunæ in omnibus assimilaretur, quæ non statim ut primum innovatur, apparet; sed aliquibus saltem decursis instantibus, & paulatim crescit, donec totum compleat orbem. Et infra, columna 352. Teneri autem omnes Christianos ad hoc neomenicum Virginis festum multoties exercendum, & quotidie renovandum, illud certè persuadet, quod priusquam hæc divina Neomenia, id est, Beata Virgo fuit concepta & nata, jam ejus memoriam recolere tam Gentiles, quam Pagani consueverunt, &c. Item, columna 341. Beatissimam Virginem Lunæ nomine convenientissime insigniri; nam quemadmodum ubi primum Luna in celo innovata exurgit (en nascendo Alva nova) reliquorum Planetarum lumen comprimitur, ita ut solius Lunæ claritas conspiciatur; ita ad MARIÆ lucem & claritatem, &c. Alia adducit in tota prædicta annotatione ex Sanctorum Patrum dictis, quæ pro immunitate Virginis MARIÆ stare videntur. Lib. impress. Conimbriæ 1621. in fol.

Item, in libro dicto: Completas de Christo, cantadas al Arpa de la Cruz por el mesmo, cap. 18. & 19. Quid in Virgine MARIA nulla fuit corruptela peccati, quia semper pura, &c. Lib. impress. Ulyssiponæ 1623. in 4. Lege à fol. 75. usque 84.

GREGORIUS Camera Lara, Ordinis Minorum Hispanus, perpulchram disposuit imaginem pro tuenda Immaculata Conceptione Virginis MARIÆ; ubi multa adducit pro hoc mysterio, cum auctoritatibus antiquorum Seraph. Religionis Auctorum, qui tutati sunt hoc mysterium. Impress. 1625.

GREGORIUS Daineff, Ordinis Eremitarum S. Augustini Belga, in libro De triplici mundo divino, angelico & humano, cap. 36. §. 3. fo. 301. ait: Et quis mortalium, quantumvis excellentis sanctimonie fuerit, se immunem à peccato pronuntiare verè potuit unquam? Ista est communis alea filiorum Adam, nam si demas Virginem MARIAM, quam nec ipsa primi parentis noxa delibavit, &c. Hoc idem refert alibi. Vide indicem. Lib. impress. Leodii 1639. in fol.

GREGORIUS Decimus tertius (Hugo Boncompagnus antea dictus) Pont. Opt. Max. Bononiensis, pro erectione *Ordinis Conceptionis Immaculatae* in Hispaniarum Regionibus, atque Indiarum remotissimis plagis Bullas plures; quae videri possunt in nostro indiculo Bullarii Seraphici impresso Romae, anno 1655. in 4. & in Nodo Indissolubili, Nodo 1. in communi.

Item, pro *Conceptione Virginis MARIAE*, in Calendario Romano annotationem Caesaris Baronij approbavit. Venetijs 1611. in 4.

Item, approbavit officium *Conceptionis Virginis MARIAE* Breviarii Toletani. Impress. Matrivi 1593. & postea Antuerpiae 1616.

Item, reformavit Martyrologium, seu Calendarium Romanum, in quo die 8. Decemb. *Conceptio gloriosae Dei Genitricis semper Virginis MARIAE*, ut in libro impress. Antuerpiae 1586. & Venetijs 1602. in 4. & Romae Italicè 1636. in 4.

Item, expedit Bullam adversus propositiones Michaëlis Baij Lovaniensis Theologi, inter quas num. 69. enumeratur illa: *Nemo praeter Christum est absque peccato originali*. Hinc B. Virgo mortua est propter peccatum ex Adam contractum; omnesque ejus afflictiones in hac vita, sicut & aliorum justorum fuerunt ultiones vel peccati actualis, vel originalis, &c. Quam quidem propositionem inter alias damnavit praedictus Summus Pontifex. Vide de hac materia Joannem Antonium Velazquez, lib. 4. de *MARIA* Immaculatè concepta, dissert. 6. adnot. 1. fol. 348. Eam etiam adducit Pater Ripalda, tom. 3. de Ente supernaturali, fol. 1. Et P. Lorca in 3. part. licet non extet in omnibus originalibus: quare autem sic factum fuerit, ignoro. De hac Bulla egimus latè in Libello Hispanico sub titulo: *Soplos contra los Atomos*, scripto contra quendam P. Notitiosum Ordinis Praedicatorum. Extat etiam in nostro Bullario manu. extracta ex Camera Apostolica; ubi tempore Urbani VIII. fuerat impressa in charta expansa.

GREGORIUS Decimus quintus Pont. Max. (antea Alexander Ludovicius) Italus, Constitutione de *Conceptione Beatissima Virginis MARIAE* edidit fer. 3. die 24. Maij, anno 1622. in qua indixit silentium opinioni adversae: praecipitque, ut omnes deinceps recitarent officium, sub hoc titulo *Conceptionis*. De quo vidimus novem impressiones distinctas; & Velazquez agit folio 347. Marrac. in Pontif. Marianis, fol. 228. & omnes moderni. Item, anno 1621. Aprilis 23. concessit centum annorum indulgentiam pie pronuntiantibus haec verba: *Benedicta sit purissima, & Immaculata Conceptio B. Virginis MARIAE*.

Item, de eadem *Conceptione Beatissima Virginis MARIAE* Bullas plures, quae in nostro indiculo Bullarii videri possunt.

Item, scripsit Epistolam circa decretum à se editum de *Conceptione Virginis*, Philippo IV. Hispaniarum Regi. Marrac. fol. 131.

Item, scripsit aliam Epistolam Senatui Hispanensi de materia ejusdem *Conceptionis*. Marrac. fol. 233. Alia quamplura fecit hic Summus Ecclesiae Pontifex, quibus suam maximam devotionem erga mysterium hoc Immaculatè Conceptionis declaravit. Vide Armament. Seraph. Velazquez, &c.

GREGORIUS Ferrarius Ligur Italus, Societatis Jesu, de heroica *Virginis virtute*, *Immaculataque sanctitate*. Vide Allegambe in Bibliotheca, fol. 194.

GREGORIUS Gallicanus Mediolanensis, Ordinis Minorum, in libro: *Mariale*, seu *Apotehymata Sanctorum Patrum in omnibus Dispositivitatibus & mysterijs*, de *Immaculata Conceptione Virginis MARIAE* latè. Impress. Brixiae 1624. in 4. à folio 87.

GREGORIUS Hernandez de Velasco, Poeta Hispanus, in traductione Jacobi Sannazarii de Partu Virginis, in principio inquit:

*Aqui tengo una Virgen preservada
De culpa original, que en mi presencia
Está, excepto la general sentencia.*

Lib. impress. Toleti 1554. in 8.

GREGORIUS Hurtadus de Mendoza, Ordinis Minorum Hispanus, in libro *Annotationum in Evangelia totius anni*, &c. par. 2. folio 26. in rubrici *inemeratae semperque Virginis MARIAE* Dei Matris *Conceptionis festo*, &c. In quo super Evangelium hoc Immaculatè Conceptionis post annotationem litteralem, ponit duodecim annotationes morales à folio 26. usque 70. Impress. Barchinonae 1607. in folio.

GREGORIUS à Laurine, Ordinis Minorum Italus, in secunda Relatione Provinciae reformatae, agit de Monasterio Monialium Galatae sub titulo *Sanctissima Conceptionis*. Item, quod in dicta Provincia sunt Capellae *Immaculatae Conceptionis Virginis MARIAE* octo in diversis Ecclesijs, scilicet S. Crucis, Trinitatis, Purei, Summarum, Libani, Theatini, Guardiae S. Anthemij, S. Juliani. Extat relatio manuscrip. apud nos.

GREGORIUS Lazarus, Ordinis Praedicatorum, qui Auctor fuit Tarvisinus, & in Patrologia Cœnobio PP. Praedicatorum Praefes, recogit Commentaria in Mattheum Rff. P. F. Nicolaus Buccafeni Tarvisini, postea Benedicti XI. ac optimissimo rerum notabilium indice locupletatum ut videre est in libro impress. Venetijs 1603. in 4. Hic ergo in indice praedicto verb. *MARIA*, sic sic: *MARIA* Virgo immunis à peccato, folio 314.

GREGORIUS Lopez Madera, Eques Sancti Jacobi Hispanus, scripsit Librum integrum de *Conceptione Immaculata Beatissima Virginis MARIAE*. Imp. Palmum 44. Eructavit cor meum verbum hoc. Impress. Matrivi, anno 1638. in 4.

Item: *Quod MARIA Regina caeli, Mater Dei, & Domina nostra, fuit preservata à peccato originali*, in vita S. Joannis Baptistae, excellentia 1. folio 5. Lib. impress. Toleti, anno 1617. in 4.

GREGORIUS Lupar, natione Hispanus, *Conceptione Deiparae Virginis MARIAE* edidit Tomos duos. Impress. Matrivi, anno 1638. in 4.

GREGORIUS Magnus, hujus nominis Praeac Sanctissimus Ecclesiae Doctor, edidit Praeac tenoris subsequens:

*Salve, Ave sancta Paven
Omni proffus labe carens,
Salve Virgo in chrysa,
Ave Virgo radix Iesse,
Cujus mundus salvus esse
Meruit per merita.
Salve mundi lux, & vita,
Pretiosa margarita,
Per quam mors occiditur.
Ave Mater gloriosus,
Per quam caput venenosus
Serpentis conteritur.*

Sic ad litteram extat apud Joannem Viliam

in suo Defensorio, libro 4. capite 2. & in Joanne Alano, si à præcedenti est diversus, Ancilla 2.

GREGORIUS Manrique, Poëta Hispanus, edidit Poëma pro Immaculata Virginis Conceptione, ut extat in libro impressi. Hispali 1616. in 4. fol. 33. Item, edidit aliud Poëma pro eadem Immaculata Virginis Conceptione, ibidem fol. 36. Item, pro eadem Immaculata Conceptione Cationem unam, folio 50.

GREGORIUS Manuel, Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Hispanus, in Sermone de pompa funerali Philippi III. Hispaniarum Regis, folio 20. inquit: Omnes in Adam peccaverunt, y entiendese del peccado original, como lo declaran los Concilios, y sale de la regala Madre de Dios, por privilegio, y gracia, y y su Hijo por naturaleza. Vide ibi nam latè prosequitur. Impressi. Conchæ 1621. in 4.

Item, in Serm. de Sancto Ludovico Rege Francorum, folio 26. & 29. Quòd Beata Virgo MARIA fuit concepta absque peccato originali, & alia, quæ videntur possunt ibidem. Impressi. 1624. in 4.

GREGORIUS Martinez Segoviensis, Ordinis Prædicatorum Hispanus, tomo 2. Commentariorum in primam secundæ D. Thomæ, art. 3. dist. 1. Utrum omnes contrahant debitum contrahendi originale? inquit: Hoc dubium movetur propter Beatam Virginem, de qua his temporibus est peculiaris difficultas exorta, cujus resolutione in eo consistit, ut decreto de ejus creatione & justificatione, electioneque in Dei Matrem locus assignetur inter Dei decreta, quæ circa res ad extra habet. Ex positione enim hujus decreti dependet videre, utrum debitum contrahendi habuerit nec ne, &c. Deinde adducit sententias antiquorum circa collationem decretorum, & ait: Ex hac decretorum positione circa Incarnationem Verbi ab antiquioribus facta, moderni circa decretum de Beatæ Virginis creatione, justificatione, & in Matrem Dei electione mirabiles & pluriquam falsas protulere sententias, ut ipsam non solum ab originali, sed etiam à debito illud contrahendi immunem faciant. Deinde adducit sententiam modernorum, & positis septem Conclusionibus, quibus oppugnat sententias modernorum, ponit hanc octavam Conclusionem. Octava Conclusio responsiva quæstionis contra omnes præcedentes sententias statuitur: Quòd Beata Virgo habuit debitum contrahendi originale; quam probat, respondetque ad argumenta Adversariorum. Deinde ponit dubitationem secundam: Utrum illa propositio universalis: Omnes in Adam peccaverunt, sit tenenda de fide in illo tertio sensu, sic quòd omnes de facto contrahant originale ab Adam? in qua ponit sequentes Conclusiones. Prima Conclusio: Post Concilium Tridentinum, ita est certum omnes contrahere originale de facto (excepta Beata Virgine) quòd oppositum sit hæreticum. Conclusio 2. Ante Concilium Tridentinum non erat expressa hæresis dicere aliquem de facto ex privilegio non contraxisse originale: erat tamen temerarium & proximum errori, &c. Et nihil amplius dicit de hac materia. Lib. impressi. Toleti 1622. in folio.

GREGORIUS Maffilius, Societ. Jesu Italus, de temporali generatione Jesu CHRISTI, discurs. 14. super illud: Benedicta filia tu à Domino, agit de præservatione Virginis Mariæ à peccato originali, & de ejus Immaculata Conceptione, ferè per totum discursum, à folio 242. usque 263. Impressi. Neapoli 1625. in 4.

GREGORIUS Nazianzenus, Sanctus, cognomento Theologus, natione Græcus, in tomo 2. suorum Operum, in Tragedia, seu potiùs Tragicomædia, dicta Christus patiens, à Roilleto Belnensi versibus exposita Latinis, ad finem fol. 297. inquit:

..... Et Matrem tuam
Venerandam, o Verbum admittite, & hos omnes
quibus,
Vt vincla solverem dedisti gratiam.
Veneranda, Virgo o casta, sanctissima
Quando Beata nunc beatorum in polo
Excita quidquid fecis humanæ sedes
Æternitatis pallio ornata, ut Dea
Habita senectæ expers, supremo ex æthere
Benigna adesto vocibus meis preces
Admitten Virgo, o inclytæ, hæc quando tibi
Verbi Parenti, sed supra modum tamen
Legemque solus inter omnes contigit
Honor.....
..... Per fidem, quæ justior
Sum factus, & per gratiam tuam inclytam,
Quæ nupsum ulla notior nobis fuit.
Hæc propter, ecce, teo nunc tibi memor
Gratumque carmen. O puella gratiæ
Æquanda nullis, Mater, & Virgo supra
Omnes decora Virgines, & maxima,
Quæ vincis omnes cælitum jure ordines,
Regina, Domina, generis humani bonum.
Amica semper esto tu mortalibus,
Maximaque quovis in loco mihi salus.

Opera hujus Sancti sunt impressi. Parisijs, anno 1583. & novissimè 1641. & alibi.

GREGORIUS Nazianzenus à Sancto Basilio, Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Gallus, in libro dicto: L'adoption des enfans de la Vierge, dans l'Ordre, & la Confrairie de Nôtre Dame du Mont Carmel, parte 1. cap. 44. folio 393. Quòd Virgo MARIA nunquam fuit terra maledicta per culpam, sed benedicta & præservata à peccato originali; & de devotione Univerſitatis Parisiensis erga Immaculatam Conceptionem, &c. latè. Item, parte 2. cap. 24. Quòd inter alia privilegia quæ habuit, fuit exempta ab omni culpa & peccato, &c. & alibi passim. Lib. impressi. Parisijs 1641. in 8.

GREGORIUS Neocæsariensis Ponti Episcopus, cognomento Thaumaturgus, Sanctus, natione Græcus, in Sermone 1. de Annuntiatione Sanctissimæ Dei Genitricis Virginis Mariæ, sic inquit: Convenientem igitur Sanctam Mariam ex omnibus generationibus solam gratia elegit; nam prudens revera, ac sapiens in cunctis erat, nec similis ei ex universis generationibus ulla unquam est reperta; non sicut antea virgo Eva, sola in paradiso chorum agens, atque tripudians relaxata mente per injuriam ab auctore omnis mali serpente verbum suscepit, & sic sensu metis corrupta est, ac per ipsam fraudulentus venenum effundens, mortemque admiscens in omnem mundum introduxit; ac propterea omnis Sanctorum ærumna nata est; verum in sola sancta Virgine ejus lapsus reparatus est, &c. MARIA à gratia eligitur ex omnibus generationibus: igitur ejus generatio in gratia fuit, & à gratia incæpit, non à culpa. A gratia fuit electa MARIA, non ex omnibus ætatibus, aut sæculis; sed ex omnibus generationibus, ut gratia sibi

sibi generationem **MARIÆ** vendicaret, & ipsius generationem solam sanctam & puram efficeret, ut quæ lapsam venerat reparare, nullum in se lapsum admitteret. Item, infra inquit Gregorius: Ne timeas **MARIA**, invenisti enim gratiam apud Deum; *ne dijudices gratiam secundum naturam, legibus enim naturæ se subici gratia non patitur, &c.* In **MARIA** non est iudicanda gratia secundum naturam; sed è contra, natura secundum leges gratiæ perpendenda est. Si igitur in Conceptione **MARIÆ** iudicanda est natura per gratiam, ut sit Judex gratia, & rea natura; **MARIA** libera, immunis & absoluta per gratiam exitit; quia non secundum leges naturæ, sed gratiæ jura iudicata est. Et infra: Convenienter igitur Angelus Sanctæ **MARIÆ** Virgini primò omnium illud Ave, gratiâ plena, Dominus tecum præsignificavit, quia cum ipsa totius gratiæ thesaurus reconditus erat; *ex omnibus generationibus, hæc sola Virgo sancta corpore & spiritu exitit, &c.* Si cum **MARIA** totius gratiæ thesaurus fuit; igitur & justitiæ originalis. Hæc enim exitit in primis parentibus thesauri gratiæ prima gemma, seu unio; sicque convenienter primò omnium dictum fuit **MARIÆ**: Gratiâ plena; quia quod primò ei dictum in Conceptione filij, primò factum fuerat in Conceptione Matris. Præsignificavit hoc verbum Gratiâ plena in Conceptione Christi (inquit Gregorius) & quid præsignificavit? Præteritâ præsertationem: in Conceptione **MARIÆ**. Si ex omnibus generationibus sola **MARIA** fuit sancta corpore & spiritu, hoc non de vita, sed de generatione intelligendum est; quia in vita multæ fuerunt virgines sanctæ corpore & spiritu; in generatione verò sola Virgo fuit sancta. Ex his verbis deduxit ejus interpres Gerardus Bossius immunitatē Virginis à peccato originali: lege ejus discursum supra. Infra: Qui ex terra virgine creavit hominē, & ex illius latere ac costa Evam assumpsit, hic Dominus tecum; & rursus ex te. Agite igitur charissimi, & nos Angelicam confestantes laudem, debitum pro viribus gratiæ persolvamus, dicentes: Ave, ac gaude gratiâ plena. Tuum enim verè est avere, atque gaudere; *quoniam tecum divina gratia, ut novit, habitationem elegit*, cum ancilla Rex gloriæ; cum speciosa speciosus formâ præ filiis hominum; *cum impolluta*, qui sanctificat universa, &c. Si electa fuit, ut divina gratia novit: interrogo; noveratne gratiâ divina creare, vel producere aliquem à primo suæ formationis instanti immunem à peccato? Noverat sanè in Adamo, & Eva; igitur elegit **MARIAM**, ut novit; & in primis parentibus signum suæ scientiæ dederat, & sic novit eligere, sicut cum Patre Matrem, cum Adamo Evam, & sic cum ancilla Regem, cum speciosa speciosum, & cum impolluta impollutum. Impolluta enim esse non poterat quoad animam, si in primo animationis instanti à peccato originali fuisset polluta. Item infra: Ave gratiâ plena, fons lucis, qui cunctos in ipsum credentes illuminas. Ave gratiâ plena, intelligibilis Solis oriens, & flos vitæ immaculatus. Ave gratiâ plena, pratum fragrantissimum. Ave gratiâ plena, vitis semper virens, quæ animas glorificantes te latificas. Ave gratiâ plena, ager, qui non exaratus, fructus profert pulcherrimos, &c. Si **MARIA** fuit fons lucis; quomodò in primo instanti suæ vitæ obtenebrata exiret? Si vitis semper virens; quomodò in radice marcescit? Et si ager non exaratus à viro, quod poterat esse sine culpa; quo-

modò exaratus ab originali, quod nõ poterat esse absque peccato & macula? Et si flos vitæ immaculatus; quomodò maculatus? Item infra: Erat margarita ex duabus naturis, ex fulgore nimis maris provenit; ita quoque Dominus noster **JESUS CHRISTUS** inconfusè, & immutabiliter pura, ac casta, & impolluta, ac Sancta **MARIA** Virgo perfectus; Patri per omnia similis, & humanæ omnia consubstantialis; sed omnis peccati expers, &c. Pura fuit **MARIA** in sua Conceptione, casta in Incarnatione Filij, & in tota vita sua impolluta. Perfectus fuit **CHRISTUS** in Deitate, quia Patre immaculatissimus processit (ut infra dicit Gregorius) & perfectus etiam fuit in humanitate, quia à Matre Immaculata natus. Et si Patri per omnia similis, per omnia non dissimilis Matribus ta perinde illa Gregorij verba, ad exprimendam omnimodam puritatem **CHRISTI**: *Omnis peccatis expers*. Ergo quando Patres antiqui loquentes de **MARIA**, utuntur eisdem verbis, omnimodam puritatem Virginis voluerunt exprimere. Et infra: Vere enim arca est sanctissima Virgo intrinsecus, & extrinsecus deaurata; *quæ universum sanctificationis thesaurum suscepit, &c.* Si **MARIA** universum sanctificationis thesaurum suscepit; igitur & sanctificationem ante peccatum. Sanctificationis contra-saurus ex duplici parte cõponitur, scilicet ex iustificari ante culpam, & post culpam, ut in Angelis & hominibus; de quibus latè agimus in Sole Veritatis Auctore 1. Et sic **MARIA** sanctificata fuit et potiori thesauro sanctificationis. Non enim erat equanda hominibus, quæ est super Angelos.

Item, in sermone 2. de eadem Annuntiatione Sanctissimæ Dei Genitricis, semperque Virgini **MARIÆ**, sic inquit: Ave gratiâ plena; quæ ab ipso ad eam facta est, quoniam & prima omni sapientie, & salutaris doctrine in novo Testamento illa nobis salutatio à Patre luminum emissa est. Gratiâ autem plena, dicens, omnem naturam humanam amplexus est: *Ave gratiâ plena in sancta conceptione, & glorioso partu, &c.* Si in illo Ave gratiâ plena, omnem naturam humanam amplexus est; igitur & naturam in suo principio, prout fuit in Adamo & Eva, scilicet naturam in justitia originali existentem, & ab omni nervo & macula liberam. Item, si in illa sancta Conceptione intellexit Gregorius Conceptionem passivam, expressissimus est pro pia sententia. Et infra: Nam quoniam Sancta **MARIA** in carne dum esset, purissimam vitam, omniq; genere virtutum excultam, optimamque supra humanæ naturæ consuetudinem gerebat; ideo æterni Patris Verbum carnis etiam & perfectam humanam naturam suscipere dignum est, &c. Si, dum fuit in carne, purissimam vitam gessit **MARIA**, à primo suæ Conceptionis instanti fuit in carne, atque ab ipso inclinatè purissimam vitam gessit; & hoc supra humanam naturæ consuetudinem fuit; nam naturæ consuetudo est non à puritate incipere, sed à nervo peccato & macula. Et infra: Ave gratiâ plena. Tu enim, quæ reverè gaudio sunt digna, agis, quoniam immaculatam induit es vestem. Ave gratiâ plena, nam per te gaudium omni dispensatur creaturæ, gratiæque humanam antiquam dignitatem recuperat. Cumque puritatis, atque integritatis immaculatam simulacrum esset aspectum, ipsa Angelicum spectum

ber, nisi omnino Immaculata Virgo? A quibus datur? A Sacerdotibus scilicet. Cuinam viro? Fabro Josepho, &c. Et dicit: Non possum legere. Cur non potes legere, o Joseph? Non possum (inquit) legeres nam liber obignatus est. Cuinam servatur? Rerum omnium creatori pro domicilio custoditur, &c. Ad requirendum Adam, qui erraverat meis commotus miserationibus, descendere propero; peccatum inveteravit eum, qui ad imaginem meam formatus est, & opus manuum mearum debilitavit, pulchritudinemque à me confectam obfcuravit; lupus meum alumnus devorat; paradisi domicilium desolat; lignum vite à flammeo custoditur; campus deliciarum clausus est; oppugnant miseror, & hostem comprehendere volo; mysterium hoc cunctas virtutes cœlestes latere cupio, quod tibi soli confido. Vade igitur ad MARIAM Virginem, abi ad animatum civitatem, de qua dicebat Propheta: Gloriosa dicta sunt de te, Civitas Dei. Abi ad paradisum meum ratione præditum; abi ad portam orientalem; abi ad domicilium Verbo meo dignum; abi ad alterum, quod in terra est, cœlum; abi ad nubem levem, & adventus mei imbrem ipsi annuntia; abi ad sanctuarium mihi præparatum; abi ad Incarnationis meæ cubiculum; vade ad primum meæ secundum carnem Nativitatis thalamum; loquere in auribus arcæ meæ ratione prædita, ut auditionis mihi parat ingressum: sed cave offendas, aut conturbes Virginis animum. Humaniter, ac placidè coram divino illo sacrario compareas, primamque ipsi gaudij vocem nuntia. Tu illud Ave gratiâ plena ad MARIAM dicit, ut ego ærumnotæ, atque afflictæ miserere Eux, &c. Perpende, quomodo elogia hęc contenta stare possint cum peccato originali. Item, infra ad finem sermonis inquit: Tunc igitur Angelus Dei iussa in se recipiens, & exequi volens, Virginem adiit, & clara eam voce compellavit dicens: Ave gratiâ plena, Dominus tecum. Non amplius diabolus erit contra te; nam ubi antea hostis ille vulnus infixit, illic primum nunc medicus salutis medicamentum adhibet. Unde mors prodijt, inde vita sibi egressum paravit; per mulierem mala fluxerunt, & per mulierem bona emanant. Ave gratiâ plena; ne quod mulier damnationis causa extiterit, erubescas: Judicis enim, & Redemptoris tu Mater eris. Ave Immaculata, &c. Lib. impress. Parisiis 1624. in fol. & etiam in 4.

GREGORIUS Nuñez de Sotomayor, Ordinis Sancti Augustini Hispanus, edidit Concionem pro Immaculata Conceptione Virginis MARIÆ contra peccatum originale; & extat impressa cum alijs Granatæ, folio 309.

GREGORIUS Nunnus & Coronel, Ordinis S. Augustini Hispanus, in libro de vera Christi Ecclesia, libro 9. folio 447. inquit: Te etiam atque etiam, Christe Fili Dei vivi, cujus isti Matris sanctissimæ, quæ salutem attulit mundo, quando te pretiosum liliam corvallium Virgo innocentissima in lucem edidit, &c. Audacissimam Elisabetham, quæ ex impurissimis lumbis egressa, non nisi lachrymas, &c. Lib. impress. Romæ 1594. in 4. Tangit historiam illius Elisabethæ Angliæ Reginæ audacissimæ, quæ publico edicto sancivit, ut in die Nativitatis gloriosissimæ Virginis Dei Matris MARIÆ, ipsius Elisabethæ iniquus natalis dies celebraretur. Sed pro nostro assumpto nota illud: Quæ ex impurissimis lumbis egressa; quasi inde extollenda

& laudanda cœlorum Regina MARIA innocetissima; quia ex impurissimis lumbis egressa illa in peccatis genita, sed MARIA ab omni peccati macula contagio libera.

GREGORIUS Nyssenus S. ac Basilij magis frater, in Oratione de Natali Domini, fol. 440. loquens de Virgine MARIA, sic inquit: Verum, quia carnem Deo consecratam, tanquam sanctum aliquid oblatum munus, oportebat intactam, integramque præstare, &c. Si enim ad Incarnationem Verbi oportebat intactam, & integram servare carnem à viro; quare non & animam à peccato? Quia illa potuit esse sine Dei offensa, hæc vero non. Et infra hæc habet: Per hominem mors, & per hominem salus; primus in peccatum lapsus est, jacentem secundus suscitavit; à muliere moliter defensa est; prima peccato aditum patescit, hæc su justitia patet aditus, missa sunt; illa serpenti consilium est secuta, hæc serpentis interfectionem exhibuit, & lucis Auctorem in lucem edidit illa per lignum induxit peccatum, hæc per lignum gratiam intulit: lignum autem crucis in alio, &c. Hæc verba, licet à longè, puritatem Virginis MARIÆ videntur respicere: quia per Mariam unita originalis quasi habuit aditum ad Christum.

Item, in libro de Virginitate, cap. 13. fol. 396. sic inquit: Neque enim fieri poterat, rationum genere è nuptijs procreato, mors tanquam cessasset; sed superiores omnes hominum ætas prætergressa, cum his etiam, qui hanc vitam inagodiuntur, simul jam illa percurrens, virginitatem muneris sui terminum invenit, quem porro transire difficile est: tanquam Dei Matris MARIÆ tempore ab Adamo usque ad eam regnum mors abominabilem posteaque sola effecit, ut cum tanquam ad lapidem aliquem virginitatis fructum mors offenderet, in ea contrita sit, &c. Cum ergo secundum Gregorium mors ab Adamo originata in MARIA contrita fuerit, cur non & peccatum originale, cum de hoc dictum expressè fuerit: Ipsa conteret caput serpentis.

Item, aliqui citant pro omnimoda Virginitate munitate ac puritate illa ejusdem libri de Virginitate verba: *Imcorrupta utique est Virgo illa, sancta labe carens.* Lib. impress. Coloniae 1617. in fol. alibi ut videre est in Sole Veritatis.

GREGORIUS de Ortega, Doctor Medicinæ, edidit Hieroglyphicum pro immunitate Virginitatis MARIÆ à peccato originali. Impress. cum alijs Boetæ 1618. in 4. & aliud extat ibidem, folio 80. & aliud, folio 76. & 84.

GREGORIUS de Pedrosa, Ordinis S. Hieronymi, atque Episcopus Vallisoletan. in Sermonibus de Beata Virgine MARIA vocat *eius munditiam ac sanctitatem, Immaculatam puritatem*, Hispanice *limpieza*. Extat impress. cum alijs in Sacratio Toletano à folio 113.

GREGORIUS de la Peñuela Mendez, Hispanus Granatensis, dicavit Philippo IV. Hispaniarum Regi librum sic inscriptum Hispanice: *Ellegios à MARIA Sanctissima, que consagra en luytuosas celebridades devotamente Granada.* *limpieza pura de su Conception.* &c. Lib. impress. Granatæ 1651. in 4. cum imagine Immaculatæ Conceptionis pullulantis ex malo granato, per alium nem ad Civitatem.

GREGORIUS Ruiz, Ordinis Minorum Hispanus, & Provinciæ Conceptionis filius, in libro Controversiarum Theologicarum, in totum quatuor

557
tum Sent. Scoti, &c. Controversia 85. sub hoc titulo: An Virgo præclarissima, supposita innocentia perfectissima, quam semper retinuit, fuerit subiectum capax Sacramenti Extrema-Unionis, sic quod licite, & cum fructu potuerit illud recipere: & fol. 371. asserit, *Virginem MARIAM non concipere: peccatum actuale, nec originale.* Lib. impress. Vallisoleti 1613. in fol.

GREGORIUS Sayro, Ordinis S. Benedicti Anglus, habet Summarium lib. 4. cap. 15. circa mysterium Conceptionis Virginis *MARIÆ*, & contra affirmantes in concionibus popularibus aut alibi, ubi populus utriusque sexus concurrerit, ita unam parem, ut contrariam refellant, quas pœnas incurere debeant. Extat in suo lib. Theauri Theologiae moralis. Imp. Venetijs 1606. in folio.

GREGORIUS de Valentia Metinensis, Societatis Jesu Hispanus, tomo 4. Commentariorum Theolog. disput. 1. generali, quæst. 1. de Sanctificatione Beatæ Virginis: An Beata Virgo fuerit sanctificata, priusquam nasceretur? punctum 1.

Utrum B. Virgo fuerit sanctificata in ipso Conceptionis suæ momento, ita ut semper fuerit ab originali peccato immunis? punctum 2. Ubi pro certo statuit, potuisse quidem Beatam Virginem in ipso suæ Conceptionis momento divinitus per gratiam præservari à peccato originali, & quidem quoad omnia, etiam quæ quovis modo ad hoc peccatum pertinent: non fuisse tamen re ipsa divinitus liberatam, seu præservatam à peccato originali quoad omnia illud antecedentia & subsequenta, neque à debito incurrendi peccatum originale fuisse liberatam; & si à peccato originali præservata, hoc tamen non fuit ex modo ordinario, seu Conceptionis, sed solum per gratiam singularis cuiusdam privilegii: & consequenter, quod longè inferiori modo, quam Christus Dominus fuit à peccato originali præservata, &c. Item, pro certo statuit, quod in questione solum controversatur: Utrum de facto re ipsa fuerit B. Virgo in momento suæ Conceptionis liberata ab originali peccato quoad ejus essentiam, sive maculam? neutramque sententiam esse ex fide compertam; neque esse hereticum, nec peccare mortaliter, qui alterutram defenderit contra quendam Barth. de Spina, & ejus discipulum, qui quodam tractatu de hoc argumento asseruerunt, repugnare fidei Catholicæ opinionem eam, quæ B. Virginem asserit fuisse conceptam abliquo peccato originali; sed non obstantibus his spinæ & scolæ, riget & floret in Ecclesia Conceptio Immaculata Virginis, sicut lilium inter spinas. Tandem concludit, sententiam asserentem Beatam Virginem fuisse in sua Conceptione præservatam à peccato originali, longè probabilius & verosimilius, & multo magis piè defendi à Doctoribus plurimis, imò penè infinitis, quod probat latissime per plures paginas. Et ibidem quærit: An B. Virgo sic etiam fuerit per gratiam sanctificata, ut nullum unquam, nec veniale quidem commiserit peccatum actuale: in puncto 3. & in sequenti: An Beata Virgo sic fuerit sanctificata, ut habuerit plenitudinem omnium gratiarum, idque modo singulari, ac sui proprio: &c. Nota, quomodo semper vocet Beatam Virginem sanctificatam in utero, licet ipsam præservatam à peccato originali pro viribus defendat ac tueatur.

Item, tomo 2. disput. 6. quæst. 11. de Peccato originali, puncto. 2. affirmat *Virginem MARIAM*

fuisse immunem à peccato originali, agitque de Constitutione Sixti IV. & indulgentijs concessis profesto Conceptionis. Quæ omnia reperies in tomo 4. à columna 352. usque 392. Lib. impress. Venetijs 1608. & Lugduni 1619. in folio.

GREGORIUS Valentianus à Marsalia, Ordinis Minorum Siculus, in libro: Hymnodia sacra Patrum, &c. fol. 173. ad illud: Sumens illud ave, inquit: Latari potes, ô *MARIA*, sed præcipue, quia immunis es ab omni peccato originali & actuali, &c. Et ad marginem adducit auctoritates S. Bernardini Senensis, & S. Bonaventuræ. Lib. impress. Venetijs 1646. in folio.

GREGORIUS Virfalus, Doctor Theologus, scripsit Sermones Adventuales super librum Esther, in quibus latè affirmat *Dei Matrem MARIAM ab omni peccati nævo fuisse immunem ac liberam*, ut adducitur à R. P. Daniele Agricola, in Corona Conceptionis, folio 175. à tergo.

GREGORIUS Ulyssiponenfis, Ordinis Minorum, ac S. R. E. Cardinalis, cum Oliverio Neapolitano Protectore Ordinis Prædicatorum, ex Decreto expedito ultima die Maij anni 1502. innovavit Constitutionem Sixti Papæ IV. prohibuitque, ne Prædicatores in suis ad populum sermonibus ullam omnino mentionem facerent de *Conceptione Beatissime Virginis MARIÆ*, &c. Vide de hac re alia verba apud Spondanum, ad annum 1494. num. 14. & Bzovium.

GREGORIUS Undecimus Pontif. Max. circa annum Domini 1377. approbavit revelationes S. Birgittæ, in quibus extant illæ de *Immaculata Virginis Conceptione* expressæ & celebres; ut videre est in Prologo ipsarum revelationum, & in Joanne Serrano, lib. 2. cap. 8. num. 2. & Antonio à Leone, classe 9. & in originali manuscrip.

GUALTERUS Daniel Anglus, Ordinis Cisterciensis, edidit duos Libros circa controversiam de *Conceptione Virginis MARIÆ*, exortam tempore S. Bernardi inter Petrum Celsensem, & Nicolaum Albanum. De quo lege Angelum Manrique, tom. 2. Annalium ad annum 1171. cap. 7. ad finem, lib. impress. Lugduni, anno 1642. Pitseum, & Leonem classe 6. & etiam Possevinum in Apparatu, folio 692.

GUANDULPHUS de Urbino, Ordinis Minorum Italus, in libro de Nobilitate Virginis *MARIÆ*, affirmat ipsam exemptam fuisse à peccati originalis macula, ut dicit Antonius Daza libro de Conceptione, cap. 6. fol. 48.

GUARINUS N. scripsit de fundatione Ordinis Militaris purissimæ Conceptionis *Virginis MARIÆ*, erecta à Garcia Rege Navarræ, ut refert Josephus Micheli in suo Theatro Militari, fol. 17.

GUARRICUS Ignatienfis Abbas, necnon Sancti Bernardi discipulus, in Sermone de Purificatione Sanctæ *MARIÆ*, in principio sic inquit: Quid enim in ea purificandum esse potuit, quæ Virgo concepit, Virgo peperit, Virgoque permansit; imò quæ in ipso Conceptu planè purificata fuit, si quid forte minus ante puritatis habuisset? &c. Ex his Guarriçi verbis colligitur, quomodo antiqui Doctores utebantur verbo *purifico*; ait enim, quod Virgo in ipso conceptu Verbi purificata fuit, si quid minus puritatis in ea erat; nec tamen ex ijs & similibus verbis colligitur, quod in Virgine *MARIA* tempore incarnationis fuerit macula, vel aliquis minimus defectus. Ita, licet in aliquibus antiquis Docto-

Docto-

Doctoribus audias, quod in sua Conceptione fuerit purificata, mundata, purgata; non inde infertur, eam originalem habuisse maculā. Hoc notavi ad excludendas continuas consequentias Adversariorum, ex his tribus verbis communiter deductas. Fuit enim purgata in suo Conceptu passivo, sicut à Guarrico dicitur purificata in Conceptione sua activa. Et infra, fol. 203. Gratulor, & gratissimo tibi, gratiā plena, quā misericordiam genuisti, quam suscepi; cœreum præparasti, quem accipere ceram ministrasti suscepto lumen, Virgo Virginum, dum incorrupta Mater incorruptibile Verbum incorrupta carne vestisti, &c. Hic non loquitur Guarricus de incorruptibilitate solum quoad Virginitatem, sed absolute, simpliciter, & universaliter de omni incorruptibilitate tam animæ, quàm corporis. Cum ergo conferat incorruptibilitatem Matris cum Filij, & hæc fuerit omnimoda ergo pariter & illa.

Item, Sermone 4. de eadem Purificatione, folio 124. inquit: O Mater Immaculata, Mater intacta, nonne tuæ tibi conscia es puritatis? Quare ergo tamquam muliebri aliquid in concipiendo vel pariendo sis passa, sic mundationis (quæ muliebri promissa est infirmitati) quæris remedia? & respondet: Decet nos omnem implere justitiā, ut quæ summæ Mater electa sum justitiæ. Novi ergo superbiam filiorum Evæ, quæ promptior est ad excusandum, quàm ad expurgandum commissa. Necessarium arbitror, ut vitus originis antiquæ statim in initijs omnia novæ generationis occurrant exempla. Mater prævaricationis peccavit, excusavit prociatens Mater redemptionis non peccet, & satisfaciat humiliter, ut filij hominum, qui de matre vetustatis traducunt vetustatem peccandi, de Matre saltem novitatis trahant humilitatem purgandi, &c. Sensus verborum Guarrici talis est: Vitium originis fuit excusatio, id est, originatum à primæva originali labe, sicque omnes antiquæ generationes cum originali contraxerunt & vitium: sed non illæ novæ generationes CHRISTI, & MARIE; quia sicut non contraxerunt originale, ita nec excusationis vitium. Peccavit mater prævaricationis Eva ab antiquo serpente persuasa, & inde statim excusatio est exorta; sed Mater redemptionis, cum esset ab illo peccato immunis, non se excusavit: quosignificavit se ab initio fuisse Immaculatam, prorsus intactam, & omnis puritatis Matrem. Et infra, fol. 125. inquit: Est quidem & in hoc ipso multa Domini clementia erga filias Sion; sed longè clementius, & mitius purificata est illa, quam prædicant beatam filiæ Sion, cui scilicet dictum est: Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Hæc nempe supernæ virtutis obumbratio, vera fuit purificatio MARIE; non ista, quæ quadam mystica dispensatione tantum specietenus hodie celebrata est. Hæc plane fuit tota ac vera sanctificatio Matris & Filij, sicut & Angelus exposuit ei: Ideo, (inquit) & quod nascetur ex te, Sanctum vocabitur Filius Dei. Antea namque purificanda erat natura mortalis, ut Deum conciperet, non posteaquam concepisset, cum concepisset Sanctum Sanctorum summa sanctificatio sit, & eā, quæ Mater ipsius sanctificationis effecta sit, nihil sanctius esse possit &c. Breviter illud perpende: Obumbratio facta die Incarnationis Verbi per Spiritum Sanctum, fuit perfecta MARIE purgatio & sanctificatio: at in hac obumbratione, sanctificatione, vel purga-

tionem nulla erat culpa in MARIA, nulla macula; nihilque purgatione, aut emundatione dignum. Quomodo ergo, vel unde colligitur, & volentibus bilire Adversarij, tanquam principium irretractabile, & quasi per naturalem ac necessariam consequentiam deducere, quod ubique quis Patribus inveniuntur hæc verba, purgatio sanctificata, supponant culpam & maculam in MARIA? Si obumbratio Spiritus Sancti fuit purgatio vera Matris, & vera sanctificatio Filij, & non neque in Matre, neque in Filio fuit aliquid propriè & rigorosè sanctificatione, & purgatione dignum, & hæc non obstant in Conceptione, quare obflare debent in Conceptione passiva de hoc alibi latius.

Item, Sermone 1. de Assumptione, fol. 337. inquit: Sanè omnium Beatorum Beatissima est MARIA, quæ de numero omnium electorum singulariter electa & præelecta, quoniam elegit eam Deus, & legit eam in habitationem sibi, &c. Illud præelecta aliquid singulare, ac extra communem classis semper denotat in Virgine MARIA. Dices, præelectio prælectionem respicere maternitatem: & quæ non filiationem? MARIA fuit præelecta ut Mater, præelecta ut Filia, præelecta ab æterno ut Mater, ut Filia concepta, nata & assumpta.

Item, Sermone de Nativitate Virginis, fol. 166. sic ait: Nata est hodie Mater nova, quæ veteris matris maledictionem dissolvit, ut per vitæ benedictionem hæreditatem possideant, qui per vitæ maledictionem sub præiudicio maledicti æterni fuerant. Prorsus nova Mater, quæ novitatem attulit in veteratis, vitiumque sanavit tam ingentis, quæ præteradditæ vetustatis. Prorsus nova Mater, quæ in novo miraculo parit, ut pariat & Virginitate, quæque pariat, qui omnia Matremque ipsam inter omnia creavit, &c. Hæc Guarrici verba sic intelligo: ergo nascens sanavit ingentem vetustatem, quomodo sanavit? Reddit rationem Guarricus: quia Deus novo miraculo, & novo modo ipsam inter omnia creavit, id est, omnia erant veteris ingenito peccato infecta: sed Mater inter omnia creata est novo modo, id est, absque illo invento, ingenito, & vetusto peccato. Item, infra fol. 167. inquit: In MARIA tamen gratia singulari præ omnibus multipliciter floruit, quæ tota pulchra intus & foris, & tota vernabat quadam floruit & venustate pudoris, &c. Si tota pulchra intus & foris, & si gratia singulari floruit præ omnibus, igne non fuit, ut omnes, sed data intus in ventre, nec extra uterum orta. Per hoc enim agit Guarricus de Nativitate, non de alijs mysterijs, sed fatendum est, quod MARIA tam intus, quam extra uterum, semper fuit pulchra, & gratia singulari prædita.

Item, Sermone 2. de eadem Nativitate, fol. 171. inquit: Vbi enim cor purum est, nulla est roganda clementia bona, nulla est macula; ubi fides non ficta, non est aliquid huiusmodi, quod oculis sponditur, sed fateor, quod hæc verba protulit Guarricus generaliter, sed tamen cum sit sermo de Nativitate Virginis, & MARIA per antonomastiam sit sponsa, de ipsa primò ac præcipue intelligenda sunt. Ab instanti enim fuit Conceptionis habuit MARIA cor purum, & conscientiam bonam & ideo sine ruga, & sine macula, &c. Extat libellus impress. Parisijs, & Lugduni 1630. in 8.

GUIBERTUS, Abbas B. MARIE de Norwiche

ro, Ordinis S. Benedicti Gallus, in libro de Laude B. MARIE, cap. 8. inquit: Imber descendit, cum Angelus ad Virginem verba incarnandi deposuit. Angelus de caelo venit, cum se à Patre Sanctus Spiritus non Virgineum sublaturus, sed candorem mundum et superexcellenter succurus, infudit. Qui enim potuit dare Conceptum prius in ea per fidem, cum originali abolerit originale peccatum, &c. Ex hoc probat R. P. Lucas de Acheri præsertionem Virginis à peccato originalis ut videre est in lib. impress. Parisijs 1651. fol. 300. & 561.

GUIDO Brianfonius, Ordinis Minorum Doctor Parisiensis Gallus, in Opere aureo in quartum librum Sent. elaborato anno 1488. quæst. 2. corollar. 2. fol. 14. Quod Virgo MARIA fecit purificationem secundum legis consuetudinem, que tamen non habent purificationem seu purificationem, sicut & Filius ejus, qui circumcisus fuit, licet mundatus esset ab originali macula, &c. Item, quæst. 4. docum. 1. folio 35. à tergo: Quod B. Virgo fuerit baptizata, nisi forte Deus voluerit ipsam excipi ab illa lege, & de illa fuisse ratio dispensandi, &c. Lib. impress. Parisijs 1512. in 4. Nota illud de Christo, licet mundatus.

GUIDO Catonis Friulienis, Doctor, Legista ac Poeta, in Cantione de Virgine MARIA inquit: *Virgine, & gloriosa
Figlia del figlio ch' ab eterno, &c.
È formata sposa
Di Dio cui Padre è parto esser le piazze
Sola senza peccato, &c.
Sancta prima che nata, &c.*

Etat in libro: Il tiempo della Imperatrice de Cieli. Impress. Venetijs 1613. in 12. fol. 264.

GUIDO Servidus, Episcopus Volaterranus Italus, in Constitutionibus Synodalibus, in Tabula dierum festorum, & rubrica 40. agit de observatione festivitatis Conceptionis Beate Virginis MARIE. Vide verb. Volaterrana Ecclesia.

GUIDO Vanninus Luchesis, Poeta Italus, in libro de Arte amandi Virginem, libro 1. folio 5. sic inquit:

*Intestam hanc volumus primæ vi labe parentis,
Hac generis fugiat publica damna sui.
Quam creò, sit nostris oculis gratissima semper,
Nullaq, venturæ corpora munda necet,
Hanc sine mortiferi conceptam labe reatum,
Semper & ætheram de venerare Deam.
Quæ, capiendus erat, sedes dominator olympi,
Purior Alpina debuit esse nive.
Evolem voluisse suam servare parentem
Christigenis magis est credere nonne pium?*

Lib. impress. in 4. abique anno & loco impressio- nis. Vide alia ibi.

GUILLIELMUS N. vel Guiliernus (ut credo fuit Religiosus) fecit Postillas Majores tam Evangelicorum, quam Epistoliarum per annum, & adducit Sermonem sub hoc titulo: In festo Conceptionis gloriose Virginis MARIE, Epistola Proverb. cap. 8. Et Postillam incipit sic: In festo B. Virginis MARIE pro Epistola præsens lectio secundum sæculares legitur, que lectio principaliter exponitur de æterna Sapientia, &c. Quis autem fuerit iste Auctor, investigare non potui: nam in principio solum dicitur: Postilla Guilierni super Epistolas & Evangelia de tempore, & de Sanctis, & pro defunctis, & de Passione Domini nostri Jesu-CHRISTI, & de Planctu B. MARIE Virginis. Hucusque titulus, & pro imagine habet visionem Apocalypsis, cap. 12.

Mulier amicta Sole, id est, Virgo MARIA. Impress. fuit hoc Opus Lipsiæ anno 1595. in 4. Simile Opus extat impress. cum præfatione Joannis Probenij Basileæ, anno 1612. etiam in 4. Ista Postillas existimo non esse distinctas ab alijs editis sub nomine cujusdam Fratris Guilierni, de quibus vidimus ferè viginti impressiones.

GUILLIELMUS Abielius Bredanus, Carthusianus & Prior Brugensis, scripsit Tractatum de semper candida calis Regina. Obiit anno 1471. Ita Arnoldus Bostius Carmelita. Et credo, quod iste Tractatus sit de Conceptione Virginis, ut etiam existimat R. P. Ludovicus Jacob à S. Carolo Carmelita, in sua Notitia manusc. existente apud nos.

GUILLIELMUS Alabastro, natione Anglus, in libro: Apparatus in revelationem Jesu-CHRISTI, cap. 3. folio 46. explicans verbum illud Hebræum Haggala, inquit: Haggala filius genitus, MARIA scilicet illuminatrice, & revelatrice thesauri divinitatis sub carne absconditæ Aggala Virginis, ut superius dictum est, separata ab omni tactu generationis humanæ, &c. Si B. MARIA fuit separata ab omni contactu generationis humanæ: ergo à peccato originali.

GUILLIELMUS Alanus Anglus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, in Opusculo quod edidit de Imaginibus, tenet, fatetur ac defendit Immaculatæ Conceptionis Virginis MARIE mysterium. Vide nostrum Armament. in Regest. colum. 469. & Purpuram Marianam, fol. 192.

GUILLIELMUS Allotus, Doctor Anglus, in Thesauro Bibliorum: Omnem utriusq; vitæ antidotum, &c. fol. 260. sub hoc titulo: Virgo MARIA prænuntiata erat, ponit ferè omnes prophetias quæ his temporibus accommodantur immunitatibus Virginis, verbi gratiâ: Inimicitias ponam inter te & mulierem, &c. Fluminis impetus lætificat Civitatem Dei. Adjuvabit eam Deus manè ditulculo, &c. Ab initio & ante sæcula creata sum, &c. Benedixisti Domine terram tuam, avertisti captivitatem Jacob. Sicut lilium inter spinas. *Tota pulchra es amica mea, & macula peccati non est in te.* Lib. impress. Lugduni 1580. in 8. & Antuerpiæ 1581. Vide ibi plura pro hoc Conceptionis Virginis mysterio: nam his ultimis verbis Auctor iste suam opinionem, seu sententiam declaravit, addendo verbum illud peccati, quo insinuavit quod Virgo MARIA dicitur à Spiritu Sancto tota pulchra, quia nullam maculam habuit peccati; & simulam maculam peccati; igitur neque originalis.

GUILLIELMUS vander Beke, Societatis Jesu Belga, in Thesibus Theologicis habitis Lovanii die 22. Novemb. 1638. de Peccatis, Legibus & Gratia, eximit Virginem à peccato originali, & debito illud contrahendi, &c. Vide verb. Joannes de Jonghe. Impress. eodem anno in 4. Idem defendit 12. & 13. Julii anni 1639.

GUILLIELMUS Bernardi, Ordinis Prædicatorum Gallus, in libro Sermonum Adventualium & de Sanctis, qui incipit: Rex tuus veniet tibi mansuetus; sermone de Annuntiatione B. Virginis, sub themate: Invenisti gratiam apud Dominum, sic ait loquendo de gratia habita à Virgine à principio mundi, & mundicia singulari: Quare Angelus ei hodie cum reverentia dixit: Ave, id est, sine ve & labe peccati, ratione suæ claritatis, &c. Alia hujusmodi habet hoc mysterium concernentia tam in hoc sermone, quam

in 2. Et de Nativitate Virginis est manuscrip. in
Conventu Burdegali Patrum Augustinianorum
in 4. in charta peccora.

GUILIELMUS Biyaucius, Ordinis Carthusi-
ensis, in Carmine ad S. Joachimum Patrem B.
Virginis **MARIE**, sic inquit:

.... tulit natam sine labe summi
Principis toti dominantis orbi,
Lance qui iusta, trutinamq; recta
Præmium vitæ meriti coerceat, &c.

Extat cum alijs in libro Vitæ Christi Landolphi
de Saxonia communiter Carthusiani dicti, ad finem
folio 563. in 4. In illis autem verbis: *Tulit natam
sine labe, &c.* videtur alludere ad mysterium Con-
ceptionis.

GUILIELMUS Bitterswyck, supremi Consi-
lii Mechliniensis Cōsiliarius, in manuic. hæc dicit:
Scribit R. P. Franciscus vander Veken 15. April.
Romæ, hæc verba: Unum affirmo, S. D. N. Alex-
andrum antea incertâ valde valetudine usum &
sæpius per eam impeditum in suis functionibus,
ab 8. Decembr. quando Constitutioni in favorem Im-
maculatæ Conceptionis editæ subscripsit, hucusque con-
stanter valuisse quam optimè, omnesque functio-
nes Pontificias obivisse: Deus eum ulterius con-
servet. Hujus gratiâ incidit mihi cogitare de con-
ceptu Anagrammatico, qui simul & votum sani-
tatis, ejusque post subscriptam Constitutionem
recuperatæ exprimeret, in hunc modum:

VIVAT DIU
ETIAM
IN SÆCULA
ET
IN PRETIO
MARIE
ALEXANDER
SEPTIMUS.
Anagramma.
LIS MIRA
PEREAT
EX
UNICA DEIPARA,
ET
INTIMA SALUS
VENIET
DOMUI TUE.

Hujus voto subscribentem, veluti ac deficiente
Summum Pontificem altero hoc Anagrammatis
argumento exhibeo, cui vicissim Deipara res-
pondeat.

GUILIELMUS
O LUX DEI
TU MATER
SINE MACULA
ET SPINA.
Anagramma.
ET IAM
CONVALUIT
ALEXANDER
SEPTIMUS.

Utumque brevi Epigrammate sum complexus.
*Languēbant occurrē Virgo servandas nithi
Subscribo 3 vitæ propius illa mea.
Resistitior charisq; mens, carisque, sacrisque.
Nonne albo hæc gemino est digna notanda dies?
Candida semper eat mihi candida, candida mundo,
Candida calitibus: candida Virgo jubet.
Item, Somnium de Immaculatæ Conceptione
Beatissima Virginis **MARIE**:*

Obscurâ, Jojino vacno, dum nocte cœlesti
Capit ab externo nuper mens libera scilicet
Post varias species ipsum quog; Virginis
Conceptum versare animo, quid nemp̄ crederem
In brevio quod Christicolæ tot detinet æoni
Num primo immundus fuerit, num parus ad ma-
Hæc ego dum mecum valideq; dūq; revolvit
Obrepsit sensim & dulci medicamine præ-
Membra sopor zrum visa oculis se sistere
Alma Parens, nil dissimulans, sed quavis
In solo Regina sedet mortalia fata
Disponens, tantâ cum majestate resists
Perculit insolitus Divæ splendorq; decans
Mortalem intuitum: non tantos exivit sepe
Cum novus eoo surgit de cardine Titæ,
Nec tanto candore micat, cum nocte serena
Exhibuit plenos vultus argentea Phæbe.
Tunc ego, sicut adhuc objecta recentia mem-
Hærebant, O Virgo, Deo quæ proxima dicitur
Iura tenes, quam summus honor mihi cœlesti
Qui nec dulce tuum mercor depromere, non
Nunc video (atq; aliter posthac sentire
Esto mihi) quod te non nervus originis non
Attingit: nec enim tantus conspiciere possit
In te, Diva, nitor, animam si forte captem
Exigua quamvis macula vel labi daretur
Sed si quid mea vota valent, & si quid
Ante alios sperare potest, quem contigit
Conceptus in luce tui auspiciiq; beatus
Mortales hujus vitæ prodire sub aras
A puero si te, ut Dominam simul atq; Patrem
Dilexi & colui, fas à te querere, Diva,
Sit mihi, quo noxam potuisti evadere dicitur
Quæ totam infecit stirpem genitoris Adam
Non alio siquidem scimus te gemine natam
Tum Regina polli: Tua sunt temeraria, dicitur
Vota minus, nec tantâ cœtem mortibus
Nosse arcana datum est: non his qui colunt
Prendere & æternas mœnerunt scandore
Ipse etiam qui Christicolæ moderamine cœlo
Dirigit in terras, fideiq; oracula, falli
Nescius, exprobrans nondum satis hausit ab eis
Laminis ut dubij nebulam depellere possit
Sed quia te pietas & nostri zelus bonorum
Efficit audentem, soliti haud reverita favor
Transgrediar fines, teq; in penetralia voco
Divina admittam, ne spe tuus excidat amor
Exemplo interea præsentis concipe, quæcunq;
Nosser abundet amor, quam me non trahit
Esse meus quicunq; cliens ariet atq; vocat
Arbiter immensus rerum, cui cuncta parent
Humani generis (quod culpa auctoris Adam
Perpetua divo signandum canmat moris
Norat ab æterno) sortem miseratus decedat
Constituit proprium cœlo demittere Natam
Corpus ut humanum, dictu mirabile! sanctæ
Personamq; rei, culpas Deus ipse reorum
Elucet, dignumq; Pater placamen habere
Tantum igitur, quam digna putas, quæ parâ dicitur
Mater opus, exenio cunctis quæ in matris
Conciperet Dominum, quem non capis ætatis
Quem neq; milleni possunt comprehendere mensura
Illum lactaret quem, quicquid vixit in cœlo,
Altorem agnosci, manubustractaret, & nitor
Stringeret, at heræ quem nec spectare coloris
Absq; borrore valent, ad cuius vastâ transire
Innitum tellus, quem quicquid usque rorant
Formidat. Certè Triadi vix grandior usquam

Cura fuit, quam dum caelestem effingere Matrem
 Aggressa est: tantis etenim fulgere decebat
 Dantibus, ut longo tractu praeclerent omnes
 Quotquot erunt homines, atq; ordine proxima stare
 Naturae Angelicæ; nec ad hoc mortalia dona
 Et forma species sat erant, vel nobilis ortus,
 Aut numerosa domus, vel copia fertilis agri.
 Nunc mihi quas dæus Dominus concesserit audi.
 Perpetuae primum mihi virginitatis honorem
 Conservare dedit, non quam jactare puellæ
 Possunt innumera, sed quam non corporis nullus,
 Non mentis, quamvis levior, corrumperet actus,
 Cui pretium non dimittit peperisse, sed auxit.
 Insuper & quæcumq; hominem sexumve sequuntur
 Vitiâ suâ quatuor incommoda corporis, à me
 Arcuit: hinc nullos prægnans patiensve dolores
 Perfessi, nullos, sen quos turbata dedisset
 Temperies, seu qui solito stant tempore, morbos.
 Nobilitas longè & multo sublimius illis
 Accessit deus, integritas purissima vitæ:
 Hæc ego non tantum noxas, quæ tabe nefanda
 Corruptant animam & distractæ vindictæ iræ
 Placidam obijciunt, sed quæ fuligine quadam
 Læter obducunt, evasi libera noxas.
 Hæc hinc humana, per talia munera, turba
 Communem anteibam grandi discrimine forem.
 Sed Deus Omnipotens mi se fecisse putavit,
 Mensi vi quadam primo præstaret in ortu
 Labe tuâ immuam, primævæ culpa parentis,
 Dura lues l quam sanguineus deslere sinentis
 Debet meritò, quisquis vitalibus auris
 Profuerit uti namq; hominem sine fine beatum
 Mitti in æternas vitæ mortisq; perennes.
 Causa mea hic hæsit, fateor, namq; inde supremus
 Abiicit instabat summum hoc mihi tradere munus
 Inde repugnabat sententia mortis ab ipso
 Læte Deo totam in sobolem peccanti Adami.
 Sed mihi consisteris demum victoria cessit,
 Nam nihil adversum sensit se promere legi,
 Si toto è numero Matrem Sponsamq; Tonantis
 Exasperet. Cur si prima vix originis auctor
 Terrigena, conjuxq; suo contagi nulla
 Natali attulerant & se peccando nocentes
 Fecerunt, ego qua salici germine calpe
 Dilande amorum fueram delecta, nefandum
 Præferrem exortens insansito carnate casum &
 Adde, quod à cunctis hic me se jungere tantum
 Sufficebat honor, nam possedere priores
 Quos dixi titulos alij, quorum edita quamvis
 Condicio, longo cedebat in ordine nostræ.
 Ergo ubi per multos revolutis orbibus annos
 Advenit signata dies, quâ corporis huius
 Vitales anima impletet scicita meatus,
 Qualis punicis in vectæ jugalibus exit
 Sæd puros Aurora dies, spargitq; futura
 Læm lucis radios, seires de Sole creatam;
 Talis ego emiens, tanto circumdata fulsi
 Lamine namq; Deus, Gnatus mihi deinde vocandus,
 Nominis ipse sui latos afflarat honores.
 Præterit exiguæ divini Pneumatis ignes
 Pectore concepti, jam cum vix noscere possent
 Semet, andelabant sacræ præcordia flamma.
 Iam quæcumq; jacent immensam sparsa per orbem
 Mæritæ pererrabam celeri, diversaq; verum
 Et genera & formas, in quæ expressa remitte
 Divina Bonitas & munificentiæ dextra.
 Inde Beatorum sedes penetrare jurebat,
 Atq; tot Angelicos animo distinguere cætus,

Quorum equidem species in se convertere totum
 Affectum poterat: sed sicut Hydræ Phæbus
 Obscurat radiante comâ, sic æthere toto
 Innumeri quamquam ingenito splendore coruscant
 Indigetes, fixos cunctorum detinet in se
 At rapit obtutus majestas Numinis una.
 Hic mihi mellisuos cor solvebatur in astus,
 Et teneræ interno stillabant igne medullæ,
 Dum prope mirari & coram spectare dabatur
 Eternos Domini vultus faciemq; manentem
 Et sibi constantem, quâ quot fluxere fluminaq;
 Præsens ipse sibi discernit tempora, densis
 Aëra suffusum nimbus videt ipse serenus,
 Urbibus & totis summam latura ruinam
 Fulmina, & illas tumidis Aquilonibus undas
 Immotus motum assiduam stellantis olympi
 Conspicit, & variâ currentes lege Planetas,
 Et Solis Lunæq; vices. Truculentæ quietus
 Prælia prospectat quæ gens contra aspera gentem,
 Et reges incunt ut gleba iura pisille
 Fimbriâ adijciant proprijs. Turbare nec illum
 Formidanda potest toti discordia mundo,
 Si quando impostam naturæ fœdere præsto
 Ruperunt elementa fidem, mutuamq; feruntur
 Alterum in alterius damnum, sive impetit unda
 Aut ær terram, sive æthera concutit ignis.
 Tam placide molem hanc coelâq; soliq; gubernat
 Omnipotens, ut non vocem aut mandata requirant
 Singula, sed solâ pendentia mente Tonantis,
 Quodq; suas peragant fixo moderamine partes.
 En tibi iam deducta parent quæ nosse cupisti
 Conceptus arcana mei, & quo munere terri
 Contigerit mihi servitium vitare tyranni.
 Hæc roseo cum Virgo Parens sudisset ab ore,
 Conticuit sed visa moram indulgere loquendi:
 Cur igitur, dixi, comprehensa oracula sacris
 Codicibus tam sepe monent hæc esse nefandam
 Omnibus insecto natis de femine culpam?
 Quin etiam Doctor veritatis Paulus id ipsum
 Nuntiât expressis, quæ sunt tibi cognita, verbis.
 Tum Regina polli Verum est certoq; tenendum
 Eloquentum quicquid sacrum, vel præco salutis
 Affirmat Paulus: sed inest exceptio cunctis
 Naturâ comprehensa rei, quæ me eximit ista
 Leges quid in sacris potuit generalius esse
 Testatum eloquijs & conspirante priorum
 Voce Patrum, mæsto quàm mortis sine resolvi
 Quæcumq; in fragilem mittuntur corpora vitam?
 Et tamen Elias & Enoch mortalibus ævi
 Expletis spatijs, meruerunt sorte beata
 Fatorum mutare vicem, & tellure remota
 Sepositi servantur adhuc placideq; morantur
 Donec ubi humanis instam in clamantibus iram
 Criminibus, demum horrendi Deus arma furoris
 Arripiet, totumq; voler disperdere mundum,
 Ipsi iterum exurgent ut recto in tramite iustos
 Confirment, falsiq; impugnent dogmata Christi.
 Non equidem dignas grates tibi pendere, dixi,
 Diva quæcum, mihi quod mysteria pandere tanta
 Dignaris. Sed cur (veniam dabis ipsa roganti)
 Hanc voluit curam superi Reguator olympi
 Linquere Christi colis, ut tot iam secula persistent
 Scrutari, tua num fuerit Conceptio pura
 Crimini? Hinc lites, inconsultisq; sebolârum
 Impetus & fervor, idam mittitur alter in illam,
 Fertur in hanc alter nullo moderamine partem.
 Vix valet ardentis animos compeescere summus
 Ecclesiæ Rector, quamvis à sede Magistrâ
 N 2

Sapius emissa terrarum in disita leges
 Precipiant stricte, ne qui tibi labis in ortu
 Aspergant vitium, placitum rationibus ausint
 Confirmare suum, sancte ve infundere plebi.
 Quin potius densas tam longo errore tenebras
 Discutis, & voces de te non vera loquentium
 Comprimis, ut cuncti qui te venerantur amant q̄,
 Candorem nulla dubij formidine possint
 Collaudare tuum: nam postquam Ecclesia, cuius
 Ex nutu pendere, Deo testante tenemur,
 Articulum fidei, divino concita statu
 Tecerit, intactam genitrali Labe **MARIAM**,
 Protinus unanimi gentes seruore videbis
 In laudes iurare tuas. Si dicere contra
 Ausus erit quisquam, sit Rex dominusve libit,
 Exeret immuneris zelo cum vindice dextras
 Obsequio pia turba tuo, deuotaq̄, morti
 Pectora prestabit, per ferrum ignesq̄, parata
 Vadere, & horrentes stricte inuicibus alas,
 Et sancti tuam proprio quoq̄ sanguine causam.
 Tunc tibi mille aras & mille nitentia templa
 Culinie marmoreo populus toti demque trophæa
 Exeruet ob partum **Hygia** de peste triumphum.
 Virgo Mater ad hæc nondum signata supernè
 Tempora venerunt, quibus hoc cognoscere derur
 Arcanum cupidis mortilibus: atque ergo certe
 Non invita sero cæcis, ut cætera multa,
 In tenebris condidit, nec enim tunc seror in ortus
 Nostri munditiam plenè pulchra micabit,
 In fidei simulac partem siaruetur habendam
 Christianicis, nunc quantas, patas, est nostra voluptas,
 Impete dum sancto credenti lege solutos
 Tam celsi video tituli mihi tradere palmam.
 Aspice, quot flagrent populi, quot regna, quot urbes
 Hoc studio, quot fulgentes diademate Reges,
 Qui nobis sub concepte sine Labe **MARIE**
 Nomine seq̄, suosq̄, rorent. Ast inebria gentis
 Asyriacæ soboles Regni dominatrix Iberi
 Præceditur cunctos: o quantus fulget in illo
 Integritatis amor nostræ, quot vota precesq̄,
 Legato Domini in terris, Dominoq̄, profundit,
 Vt dubium præsens diuina luce diremptum
 Ceruere contingat. Subiectos Regis ardor
 Transit in populos, tantum est præcunctis in omnes
 Principis exemplum: non vltimam Hispania quantum
 Vsq̄, patet, gignit, quin sic sentire decorum
 Laudandumq̄, putet. Studio non impare feruent
 Cætera quæ vario sub Sole iacentia Regna
 Dinumerat Castella potens. Tibi cernere coram
 Contigit, ut nuper Belgarum summa caputq̄,
 Strinxerit emisso sese Brabantia voto:
 Tergeminus nostras ordo dum pronus ad Aras
 Me statuit puram genitrali credere culpâ.
 Communem populi sensum constructa superbo
 Testantur delubra tholo, passimq̄, piorum
 Turba sodalitijs titulo hoc inscripta sacratâ.
 Tu quoq̄, si nostri tangit te cui a decoris,
 Conceptum venerare meum, morsuque nefando
 Aspidis inferni protectum crede potenti
 Numinis imperio; sed non tibi proderit ista
 Credulitas, nisi quam sustollis laudibus, ipsam
 Moribus exprimere intendas, huc strenuus omnes
 Exere conatus, nam qualibet ardua præstes
 Et summora licet, tam pura à Virgine longè
 Te distare scies, peccati noxia diri
 Blandimenta fuge & dulces in limine tantum
 Illecebras mundi evita. Si ritè rependis
 Quos Deus electis in celo seruet honores,

Sordescet tibi vile solum, mansuraq̄, semper
 Seruio turpi postponere Regna pudor.
 Vix ea finierat, cum sancto periculis æm
 Nulla mora est sequor, immeritum quæ ducere
 Diua placet, dixi. Si quid mea carmina possint
 Nulla tuas non assiduo modulamine Lande
 Et **Hygia** immunem resonabunt tate **MARIAM**
 O utinam vis tanta me in vocibus esset
 Et fragor, ut vatem audirent quascunq̄, peroni
 Succidius terras perlustrat lumine **Phœbus**.
 Nascenti qui regna colit contermina luci,
 Seu quem stella premit prænuntia noctis opaca,
 Quemq̄, dies medius torret flagrantibus horis,
 Quiq̄, superstantem gelido videt axe **Bootes**,
 Tor segetum populos me præcipiente videri
 In tua deuotas præconia solvere linguas.
 Adiciam verbo exemplum, satis usq̄, litatas
 Dæmonis obsequio, libet ad meliora reuerti
 Depressamq̄, diu terreno pondere mentem
 Tollere, tu vires precibus modo **Diua** benignis
 Exora, tribuasq̄, precor quam sero (fatidiam
 Ingrederi constante viam decurrere gressu.
 Hæc mihi dicenti sensim inbar Alma coram
 Subduxit Virgo ex oculis, speciemq̄, micantem
 Abdidit & tenues tandem discessit in aras.

Est manu sc. apud ipsum, & ponens nos in fide
GUILIELMUS Budæus Parisiensis, Cardini
 Gallus (postquam retulerat fabulam **Edi-
 gis**, qui ventos in utre quasi in carcere compo-
 Ulylli navigaturo dederat, qui unum dumtaxat
 ventum à puppi flantem à vinculis illis exenti
 patriam ferentem, cuius tenebatur deficiente
 sic prosequitur: Innumitas est hæc singularis
 & eximia, rarissimiq̄, exempli, quod olim periculis
 in diua eiusdem ipsius parente Dei atq̄, bonorum
 modo à partu salutis integra atq̄, intacta, sed tamen
 natalitij conditione immuni, ut credimus, atq̄, non
 fortasse præcreta, aut in altera anima aliquando
 parit, &c. Sic in libro dicto: De transitu He-
 bernis ad Christianismum, libri tres. Impres-
 risiis, anno 1535. in 4. regali, lib. 3. folio 109.
 tergo.

GUILIELMUS Cardinus Ancienensis, compo-
 suit librum: Officiarium Curatorum, & 6. Decembris,
 Conceptio **B. MARIE** inter festa de conceptio
 ponitur rubeis litteris. Lugduni 1597.

GUILIELMUS Colletetus Parisiensis, Poëta
 Gallus, unus ex quadraginta Academicis, etiam
 Gallicè Poëma de Conceptione Virginis **MARIE**.
 Obiit 1659. Ita P. Ludovicus Jacob à S. Carolo
 Carmelita in notitia manuscript. sive Catalogo
 Auctorum, qui scripserunt de B. Virgine.

GUILIELMUS Coto, Ordinis Predicatorum
 in quodam manuscript. existente in Monasterio
 Victoris extra muros Parisienf. num. 942. In
 illa verba: Non est talis mulier super terram
 una parte habet titulum de Conceptione, & in
 alia de Sanctificatione; & in illo de Sanctifica-
 ne sic inquit: Exaltata est Sancta Dei Ge-
 natrix, &c. Ista ergo B. Virgo ascendens benedicta
 id est, sanctificata & mundata, est à Deo &
 hominibus, id est, cæteris honorificata & ben-
 dicta in tabernaculo, id est, in corpore suo à
 Domino sanctificato. Unde Psalm. Sanctificatus
 tabernaculum suum Altissimus; & vere sanctifica-
 vit, quia fuit mundissima & purissima, & prosperus
 Creator omnium & sanctificator in suo glorioso
 tabernaculo, id est, in corpore sic glorioso
 bitur.

bitavit per novem menses. Unde ipsa di cere potuit illud Eccles. Et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, id est in utero meo; & ideo expers fuit omni peccati. Unde Sapiens: Aufer rubiginem de argento, id est, de corpore Virginis & anima, & egredietur vas, id est, habitaculum mundissimum. Unde Augustinus de Natura & Gratia: Cum de peccatis agitur, nullam de B. Virgine mentionem fieri volo, &c. Et in quadam margine hujus libri dicitur: A. F. Guidone Coto, Ordinis Prædicatorum Regente in Theologia.

GUILIELMUS de Cremona, Ordinis Minorum Italus, scripsit *Virginem Immaculatam fuisse sine peccato originali conceptam*. Ita Episcopus Acerentis in Elucidario, parte secunda, fol. 63.

GUILIELMUS Eifengreinei de Mineto Spirensis, in Centenariis & descriptionibus rerum memorabilium in Orthodoxa & Apostolica Christi Ecclesia gestarum, &c. Centuria 1. parte 5. dist. 7. fol. 160. verb. Hierosolymitani, sic inquit: *Sancitæ MARIA Mater Domini ex tribu Juda, & Regia stirpe David, dignum Deumq; decens Verbi domicilium, etiam ante Nativitatem Deo consecrata, ex membris simulabilibus & non longe à nature fervore alienis tanquam quiddam divinitus datus fructus est producta, &c.* Lib. impress. Ingolstadii 1600. in folio. Deinde agit late de modo ejus Conceptionis.

GUILIELMUS de Falcario, Ordinis Minorum, sustinuit & scripsit *Virginem MARIAM fuisse conceptam absque peccato originali*. Ita Ant. Chucarus in suo Elucid. par. 2. fol. 63. col. 3.

GUILIELMUS Filiatrus, Episcopus Tulliensis, in officio Ordinis Velleris aurei, sive Beatissimæ Virginis sub figura Velleris, roris & victoriæ Gedeonis, edito anno 1458. & in Comitibus ejusdem Valencenensibus in Hannonia approbato, in Hymno ad Vesperas sic de Beatissima Virgine:

Alba lana sanctitate, carens peccati macula

Clarissima castitate, humilitatis regula

Hæc vellus absq; lesura repletum divino semine

Tergium, &c.

Vide Joannem Eusebium Nieremberg, librod e Exceptionibus, cap. 27. fol. 499.

GUILIELMUS Forlugen, vel Forleo Theologus, Ordinis Minorum secundum Dazam & Waddingum, in 3. Sententiarum, dist. 3. scripsit, quod *Virgo MARIA nunquam contraxerit peccatum originale*. Ita refert Daniel Agricola seu Meyer in Corona Doctorum, folio 175. Auctor illius temporis; & forte hic est, qui ab aliquibus vocatur Guilielmus Barro Scoti Magister.

GUILIELMUS de Fulgar, Ordinis Minorum, in 2. sermone de Assumptione Virginis, qui incipit: *Quæ est ista, quæ progreditur? Per te Mater mea, sic loquitur Salomon, &c. dicit Virginem MARIAM fuisse sine culpa & auroram claram sine nube culpa: sic similiter naturalis ortus MARIÆ præcessit Solis justitiae ortum, id est, Nativitatem Christi. B. MARIA fuit clara, ut Aurora: quia immunis à peccato. 4. Cant. Pulchra es amica mea, & macula non est in te. Dicitur: Tota pulchra es, quia in utero fuit sanctificata, & non est in ea macula affatu, neque in actû, &c. Extat manus. Tornaci in Monasterio S. Martini in 4. num. 52. Nescio, an hic sit diversus à præcedenti.*

GUILIELMUS Gazette Belga, in libro cujus titulus est: *Briefve histoire de la sacrée Mame,*

& de la sainte chandelle, miraculeusement donnée de Dieu, & religieusement conservée en la ville & Cité d'Arras, fol. 20. sic concludit: *Dieu en soit l'honneur & à sa très-digne Mere la Vierge Immaculée, laquelle a proveu les habitans d'Arras de ce tant saint & sacré joyau.* Lib. impress. Atrebat 1603. licet mendosè in 12.

Item, in libro: *Historiæ Sanctorum, Gallicè conscripto, vel de Vitis ipsorum, à fol. 881. est Catholica exhortatio pro die Conceptionis Domine nostre, ubi late probat ejus puritatem & immunitatem à peccato originali.* Rothomagi 1610. in 8.

Item, in libro: *Exercices de devotion pour chacun jour de la semaine, in Rosario ad principium: O MARIA concepta sine macula & peccato.* Bruxelles 1610. in 12.

GUILIELMUS Gibicus, Congregationis Oratorij Jesu CHRISTI Gallus, de *Conceptione Immaculata ter sanctæ Virginis*, &c. Caput unum in quindecim divisum, in 1. parte libri dicti: *Vita & magnitudines S. Virginis MARIÆ*, à fol. 10. Impress. Parisijs 1637. in 8.

GUILIELMUS de Gorris, Doctor Theologus sæcularis, in lib. *Sententiarum, libro 3. dist. 3. pro Virginis MARIÆ Immaculata Conceptione* eruditè decertavit; quem citat Daniel Meyer Franciscanus in sua Corona Doctorum pro hoc mysterio, fol. 175. Fortè hic Auctor est, quem adducit Joannes Vitalis in suo Defensorio, lib. 4. cap. 7. sub nomine Guilielmi Garri, in 3. dist. 3. An iste fuerit Guilielmus Gorris Hispanus, cujus Opus in 3. Sent. sub tit. *Scotus Pauperum*, qui dist. 3. sub hoc titulo: *Utrum B. Virgo fuerit concepta in peccato originali? magis piam pro viribus defendit sententiam*, impress. Tolosæ, absque anno in 4. in Bibliotheca D. D. Cardinal. Barberini, lit. B. num. 1. mihi incognitum est; constat tamen de Auctore & sententia.

GUILIELMUS Herinex, Ordinis Minorum Sacræ Theologiæ Lector Jubilatus ac Provincia Germaniæ inferioris Custos, Belga, in Thesis habitis Lovanii in Congregatione Provinciali, die 13. Julij 1643. Thesi 22. de Peccato originali, hæc defendit: *Illud omnes, excepta Virgine Matre, contrahimus.* Impress. eodem anno in 4.

Item, in Thesis publicè habitis Lovanii die 14. Januarij, hæc adstruit Thesi 22. *Nec nocuit Deparæ Immaculatæ conceptæ, ut ex sensu Ecclesiæ indubie colentis, determinatè festum Immaculatæ Conceptionis, & doctrina Angelici Doctoris nusquam ab ipso retractata conficitur: immò ipsa verosimiliter etiam à debito propinquo peccati exempta fuit.* Impress. ibidem in 4. absque anno apud Bernardinum Masium. Et idem defendit Mechliniæ, die 14. Januarij.

Item, in Thesis de Incarnatione habitis Lovanii die 19. Maii 1654. hæc defendit: *Ipsam porro Deus singulariter præparavit, ut dignum Filij sui habitaculum effici mereretur: atque ideo non solum ab omni culpa personali, etiam tenuissima, immunem prorsus atq; alienam fuisse indubitanter tenet Ecclesiæ: sed inde etiam caruisse macula originali, Deo per gratiam eo instanti insusam ex morte Filij prævisa ipsam præsertim ante, conficitur argumento Augustini: Profectio enim etiam Christus peccatum major fecisset, si parvulus habuisset. Quod ipsum sufficienter Ecclesiæ Catholicæ persuadet auctoritas, quæ hoc Virgineum privilegium solemniter noscitur celebrari. An proximam maculam contrahendi debitum*

habuerit? in utramque partem absque censuræ aut improbabilitatis periculo disputatur, &c. Impress. ibidem in 4.

Item, in Thesibus habitis Lovanii die 19. Julii 1656. hæc habet: *Privilegio tamen speciali ex Christi meritis præservata fuit Deipara, ne maculam (secus est de debito remoto) originalis peccati contraheret*. Quod sufficientissimè constat ex auctoritate Ecclesiæ, quæ certò colit determinatè festum *Immaculatæ Conceptionis*. Non leve præjudicium oppositæ sententiæ per Constitutiones Ecclesiæ est illatum. S. Tho. distin. 44. art. 3. *piam & veram Doctrinam expressè docuit*. Oppositam defendit, sed alteri potiùs favet 3. part. q. 27. art. 2. Minus ibi vel alibi alteram retractavit. Quod etsi fecisset, in dubitatum tamen est, eum si nunc viveret, defenditurum Immaculatam Conceptionem. Impress. in 4.

Item, in Summa Theologia Scholasticæ & Moralis in quatuor partes distributæ, part. 2. disp. 6. de Peccato originali, quæst. 4. à fol. 170. usque ad 179. tractat latè *Virginem MARIAM non contraxisse peccatum originale, neque debitum proximum*. Antwerpæ 1660. in fol.

Item, in Centiloquio Theologico publicè habito Vallisolei in Congregatione Generali anno 1661. hæc adstruit: Neque nocuit *Deiparæ Immaculatæ conceptæ*, juxta Doctores Seraphicum, Angelicum & Subtilem: quibus consonat Ecclesiæ indubiè colens festum Conceptionis quæ Immaculatæ. Impress. ibidem in 4.

GUILIELMUS Hestius Gallus, de carne & Verbo Dei assumpta sine peccato, de quæ ejus mundatione Distinctionem unam; & respondet Auctor ad argumenta utriusque sententiæ in 3. lib. Sententiarum, tomo 3. Impress. Duaci 1616. in folio.

GUILIELMUS Horneo, Ordinis Minorum, in Thesibus Theologicis habitis Aquiligrani, die 9. Maij anni 1640. Thesi 8. de Originali Peccato, hæc inquit: *Quale privilegium probabiliter creditur Deiparæ fuisse concessum, &c.* Impress. ibidem in 4.

GUILIELMUS Jordanus, Northumbriensis Anglus, Ordinis Prædicatorum scripsit Quæstiones de Conceptione Beate *MARIÆ Virginis* circa annum 1370. Ita Pitseus, Leon classe 6. Marrac. affirmat scripsisse Librum unum. Scio quemdam P. Jordanem ex Ord. Præd. pro contraria sententia

GUILIELMUS de Lamormaini, Societatis Jesu Germanus, in vita Ferdinandi II. Imperatoris semper Augusti, hæc refert capite 7. de devotione erga Virginem Dei Matrem: *Ardenter cum Romano Pontifice egit, ut Virginem sine originali macula fuisse conceptam pronuntiaret*; hoc itidem officij à Ferdinando Filio, cum ipso *Conceptæ Virginis* die, anno 1625. Hungariæ Rex inauguratus esset, factum esse, magnopere gavissus est. Quandoque etiam sua confessurus peccata formulam Ecclesiæ consuetam præmittebat; vel etiam alias recitabat, & Deo confitebatur, post Deum adungebat Beatisimæ & semper Immaculatæ Virgini. Lib. impress. Viennæ Austriae sub hoc titulo: *Ferdinandi II. Romanorum Imperatoris virtutes*, anno 1638. in 4.

GUILIELMUS Linderwode Anglus, in lib. Constitutiones Anglicæ Provinciales ex diversis Cantuariensium Archiepiscoporum Synodalibus Decretis, fol. 53. à tergo, ex Simone Mepham: *Decretum pro mysterio & festivitate Conceptionis*,

Vide præallegatum Archiepiscopum. Lib. impress. Londini 1557. in 16. Sed latius agit in suis annotationibus seu summarijs ad Provinciales, seu Constitutiones Anglicanas, fol. 74. ubi habet integrum Summarium seu Scholium. Lib. impress. Londini 1504. in folio.

GUILIELMUS Martin, Ordinis Minorum Gallus, in libro: *Les marques des enfans prédestinez, &c.* Serm. 16. *pro die Conceptionis Virginis, de excellenti puritate Matris Salvatoris* à fol. 431. usque 465. ubi de præservatione ab originali peccato, &c. Impress. Parisiis 1613. in 8.

GUILIELMUS Mercator, Poëta Valentianus in Palæstra, seu certamine ad annum 1486. cum alijs edidit Poëmata de *Immaculatæ Conceptione Virginis MARIÆ*. Impress. in libro Ferrand. Diaz.

GUILIELMUS Minorita, edidit *Sermonem de Immaculatæ Virginis Conceptione*, cujus titulus est *Sermo de Conceptione nostræ Domine* editus à Magistro Guilielmo Fratre Minore de Observantia in sacra Pagina Professore existente Parisijs coram Universitate & Clero. Et incipit: *Tota pulchritudo amica mea, & macula non est in te*. Hic sunt aliqua notanda de lite Conceptionis *MARIÆ*, in quibus breviter quatuor sunt notanda, &c. Invenimus ipsium antiquissimis characteribus scriptum Coloniae cum alijs Sermonibus scriptis ante trecentos annos, & qui (Deo dante) inter nostra Monumenta antiqua videbunt lucem. Extabe in 4.

GUILIELMUS N. Sacræ Theologiæ Professor Minimus Parisijs educatus (fuit Religiosus sed cujus Ordinis, ignoratur) in libro dicto: *Postilla Evangeliorum, in festo Conceptionis Virginis MARIÆ* Sermonem super Epistolam: *Domina possedit me*; ut videre est in lib. impress. Hipsiæ 1497. in 4. Sed nota, quòd istæ vocantur *Postillæ solummodo*: nam aliæ sunt dictæ *Postillæ maiores*, de quibus vide Antonium de Bitonto, & Joannem de Verday.

GUILIELMUS N. qui scripsit in Cantico Canticorum, inquit: *Virgo liliam, quia nihil in eadem maledictionis Matris Evæ transierat*. Item, ad illud: *Una est columba mea, Canticorum 6. versiculus 4.* sic ait: *Columba mea, cui ego singularis pulchritudo sum; perfecta mea, cui nihil deest ad gratiam, quia nihil defuit Virgini MARIÆ ad gratiam, ergo quæ ad præservationem. Et infra: Patris illius filia nasci sed id Filius non permisit; communis tantum Mater illi est gratia illa redemptrix, imò & singularis, quæ præripere malum maluit illi, quæ nobis fuit sanare illatum. Sic illa una generatrix sua, quia omnes nos hoc privilegio supergrævit, &c.* Item, ad illud: *Acervus tritici vallatus lilio* dicit: *Non vallatus lilio, sed lilijs propter dicitur Virginitatis junum intus in animi proposito, utrum foris in animo incorrupto*. Item, ad verba cap. 1. Verè ascendit, sed unde? Planè de deserto profertur autem rectè intelligitur genus humanum, quod mirum gratia conditoris propter peccatum Adæ descendit. Extat apud Delrio in Cantica. Si ascendat de deserto generis humani, quod à gratia & justitia originali erat desertum, & ab hoc ascendit, in quo omnes alij descenderant: ergo aliter conceptam quàm totum genus humanum; quia præservata præcaderet.

GUILIELMUS de Occam, Ordinis Minorum Anglus, in 3. Sent. quæst. 2. querens: *Utrum in Beata Virgine fuerit fomes peccati* litteræ & inquit:

4. lect. 4. ad illa verba: Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam; fol. 130. inquit: Propterea dicunt Doctores, quod Deus facit majorem misericordiam justo preservato, quam impio justificato, maxime quantum ad qualitatem doni. Majus siquidem beneficium est preservare aliquem ne in lutum cadat, quam jam lapsum relevare à luto; & ideo major misericordia facta est Beate Virgini preservata, quam Magdalene justificata, & similiter Joanni in innocentia conservato, quam Petro ad penitentiam recepto, &c.

Item, in libro Sermonum de Imitatione Sanctorum pro illorum diebus festivis, &c. à folio 20. usq; 30. adducit Sermonem de Conceptione, ubi latissime probat, & eruditè satis Virginem MARIAM preservatam fuisse à peccato originali, ad cuius evidentiam aliqua hic transcribo; nam omnia ejus verba referre, esset satis onerosum. Ait ergo: Tertio differunt prædictæ duæ Conceptiones, eò quod Conceptio Christi non potuit aliter esse quam sancta, pura & immaculata; Conceptio autem Virginis MARIÆ nisi divinitus, & ex specialissima Dei gratia fuisset præventa & preservata, utique fuisset vitiosa, polluta & maculata, sicut & conceptiones cæterorum hominum, &c. Sic Virgo MARIA habuit victoriam contra serpentem antiquum, ne morderet ipsam per originalem culpam, &c. Olim enim serpens ille infernalis callidus & tortuosus solitus erat crudelibus faucibus suis transglutire omnes filios, & filias Adæ per originalem culpam, etiam in uteris matrum adhuc existentes: at verò nihil mali ab eo passa est Dei Genitrix MARIA; quinimò in sua gloriosa Conceptione ipsa per Dei gratiam contrivit caput illius, ut non prævaleret contra eam, &c. Præterea idem Anselmus in Epistola ad Episcopos Angliæ scribit dicens: Non puto verum amatorem MARIÆ Virginis, qui respuit celebrare festum suæ Conceptionis, &c. Richardus de Sancto Victore in quodam Sermone, qui incipit: Nondum erant abyssi, dicit sic: Non decuit, ut caro MARIÆ qualicumque foret obnoxia culpæ; nam Dei sapientiæ indignum credimus, ut quam ad lucem gentium destinavit, pravitatis tenebris sineret involvi; neque erit ingratus propriae Matri, qui patri, matrique honorem præcipit exhiberi. Cæterum prædictis omnibus non injuriâ connumerandus est Beatus Thomas de Aquino, laus, honor & gloria Ordinis Prædicatorum, qui 1. Sententiarum, distinct. 20. artic. 3. in salutatione ad tertium dicit: Quod Beata Virgo fuit immunis ab originali & æternali peccato. Et quamvis in 3. parte aliter senserit, nihilominus excusandus est, eò quod tunc loquebatur, ut plures. Tunc enim temporis erat problema neutrum dicere Virginem MARIAM in originali peccato fuisse conceptam: cuius quidem problematis utraque pars olim famosis Doctores habuit; hodie autem alma Theologorum Facultas Parisina, in qua (quamvis indignus) professionem feci, pro còstanti tenet opinionem Beati Thomæ in 1. Sent. ut supra allegatum est; videlicet, quod Christifera MARIA immunis fuit ab originali, &c. Lib. impressi. Venetijs 1589. in 8.

Item, in libro, cuius titulus est: Opus admodum insigne, de Adventu Domini nostri & secretis secretorum nuncupatum, &c. folio 237. habet Sermonem primum de intemerata Conceptione Virginis MARIÆ, & incipit: Vidi librum scriptum intus,

&c. ubi quamplura adducit pro ipsius Dæmonis immunitate & preservazione; ex quo hæc potest transcribo: At verò Virgo MARIA in sua sanctissima Conceptione, dono Dei gratiæ, contrivit caput ejus; ut jam non noceret, nec morderet eam per originalem culpam, neque ex consequenti per vitialem, &c. Congruè ergo Virgo MARIA potest comparari, quæ de parentibus originali peccato infectis, tanquam rosa de vepribus & spinibus nata, & inter spinas & tribulos libidinis concepta, nullum ex parentibus contraxit originalis culpæ aculeum, &c. Ita hæc Virgo sanctissima in sua intemerata Conceptione tantum non dolevit per omnium charismatum abundantiam & sanctimoniam, quod in ea penitus extinctum fuit venenum serpentis antiqui, quod in cæteris homines quodammodo transfundit, videlicet peccatum originale, à quo penitus preservata est ex specialissimo Dei dono, quod nemini alteri in natis quidem mulierum creditur esse donatum. Noli tamen intelligere quasi prius eam infectis quia infectis, nisi preservata & preservata fuisset, &c. Vide ibi alia multa. Ibidem adducit Sermonem secundum de eadem intemerata Conceptione Virginis MARIÆ, sub eodem titulo. Vide librum, & lege ipsam à fol. 262. Lib. impressi. Parisijs 1536. in 8.

Item, in Libello à se edito sub hoc titulo: Sermones septem doctissimi intitulati: Salutatio MARIÆ, &c. sparsim aliqua dicit pro immunitate sacratissime Matris Dei à peccato. Liber extat impressus cum aliis ejus Operibus Colonia in 4. & Parisijs in 8. Sed habemus etiam aliam impressiorem in 16. per Joannem Peit, & ibidem extat alius sermo octavus, & est quadam expositio super Psalmum: Fundamentum ejus in montibus sanctis, ubi in principio inter alia sic dicit: Sive in octavo totum Sermonem facere ad laudem Virginis de ipsa expositione, quæ plenius liberata sermone secundo de Conceptione ejusdem Virginis inter prædictos sermones.

Item, edidit particulare expositionem super Genesim & Exodum, discurrendo per quantum sensus sacræ Scripturæ, & passim sententiarum tropologicum accommodat mysterio Immaculate Conceptionis, cuius verba hic non transcribo; quia eadem replere nostram Militiam auctoritatis, de qua Auctoribus; præsertim cum isti sunt libri communissimi. Impressi. Parisijs in 8. & Colonia in 4. Alia hujus Auctoris Opera non sum scrutatus, quia plura sunt, quia ex dictis constat fuisse pro immaculata Conceptione strenuum militem.

GUILLIELMUS Piraldus, Ordinis Prædicatorum (ut dicitur) Episcopus Lugdunensis, in Sermone de Annuntiatione, sic inquit: Vnde Anselmus dicit: Magna est, quod sine culpa fuerit Virgo, quia plena gratiâ; quia non est locus culpæ, ubi est plenitudo gratiæ: omnis autem gratia singularis culpam extirpat. Extat manusc. in Bibliot. Regia Scorialis, Parisijs num. 18. littera E. in 8. De hoc vide late in Sæculo Veritatis, & Radijs Solis Veritatis.

GUILLIELMUS Promper, Ordinis Minorum in Theologiâ habitâ Aquigrani die 9. Martii, anno 1640. Thesi 8. de Peccato originali, hæc defendit: Quale privilegium probabiliter creditur esse deipara fuisse concessum. Impressi. ibidem in 4.

GUILLIELMUS van Ranst, Societatis Jesu Belga, in Theologia habita Lovanii 17. Julij 1640.

no 1647. Thesi 15. de Habituali & Originali; hæc defendit: *Sola Virgo inter paros homines originalis culpe exers*: in Adamo tamen peccavit. Impress. ibidem in 4.

GUILIELMUS Raymundus Centelles, Doctor Hispanus, edidit *Oratorem pro Immaculata Virginis Conceptione*, quæ extat impress. in lib. Ferrandi Diaz ad finem. Vide ipsam ibidem.

GUILIELMUS de Rubion, Ordinis Minorum Hispanus, circa distinctionem 3. in qua Magister determinat Christi carnem formatam de Virgine: *Quæro: Vtrum B. Virgo fuerit in peccato originali concepta?* quæstionem resolvit pro parte negativa. Impress. Parisijs 1518. in folio.

GUILIELMUS Schiavata & Comes, natione Bohemus, scripsit pulcherrimam narrationem de columna erecta ab Augustissimo Imperatore Ferdinando III. aque de voto ab ipso emisso pro tuenda immunitate, seu Immaculata Conceptione Virginis **MARIÆ**, Viennæ Austriae die 18. Maij, anno 1647. Fuit libellus typis excusus ibidem apud Matthæum Cosmeronium in Aula Colonienfî, anno 1648. postea ibidem typis Matthæi Recti Typographi Academicij, anno 1649. in 4. Quam postea transcripserunt ad litteram R. P. Fr. Thomas de Geraze Capuccinus, in 2. tomo Adamantis **MARIÆ**, in principio, & R. P. Joannes Antonius Velazquez, lib. 4. de **MARIA** Immaculatè concepta, Dissert. 10. Adnot. 7. per totam.

GUILIELMUS van Sichen, Ordinis Minorum Belga, in Conclusionibus de Theologia habitis Mechliniæ sub R. P. Guilielmo Herinex, defendit *Virginis Immaculatam Conceptionem ex sensu Ecclesiæ, & ipsam etiam à debito propinquo contrahendi originale exemptam fuisse*. Fuerunt impress. Lovanii apud Bernardinum Masium in 4.

GUILIELMUS Sirlerus Calaber, S. R. E. Cardinalis, in lucem edidit *Mœnologium Græcorum*, in quo ad diem 9. Decembris celebratur *Concomitatio Sanctæ Annæ Matris Deiparæ Virginis*. Hæc autem festi viti; est propter Conceptionem; vividere est verb. Mœnologium. Extat in antiquis lectionibus Henrici Canisii impress. Ingolstadtii, anno 1602. in 4.

Item pro Immaculata Virginis **MARIÆ** Concept. Oraculum, quod extat in nostro Armament. Regest. col. 171. Vide etiam Purpur. Marian. fol. 194.

GUILIELMUS à Sancta Fide, Ordinis Carmelitarum, natione Anglus Cantabrigensis, scripsit *Librum de Conceptione Beatæ **MARIÆ** Virginis*, ut referunt Pitæus, Marrac. in Bibliotheca, folio 544. Pistoja folio 155.

GUILIELMUS à Sancto Laudo, Abbas Gallus, in libro Sermonum Latino & Gallico idiomate, fol. 77. de *Conceptione B. **MARIÆ** Virginis*, & de Dominica 2. Adventus Sermonem antiquis characteribus scriptum in Biblioth. S. Victoris, num. 807. in 4. ubi adstruit Virginis præservationem à peccato originali.

GUILIELMUS Spoelbergius, Ordinis Minorum Belga, in lib. dicto: *Concionum Moralium pro Dominicis, festi viti; tibusque totius anni*, &c. in Sermone de Visitatione, fol. 479. ait de B. Virgine: *Licet sint, qui dubitent, utrum in peccato originali concepta fuerit*; tamen vita ejus talis fuit, ut omnes fateamur cum Augustino: *Cum de peccatis agitur, &c.* Item, Sermone de Assumptione fol. 525. Cum enim pie credamus B. Virginem fuisse pri-

vilegiatam, quod sine peccato originali nata & concepta fuerit, non ulque adeò miramur, Deum præservasse eam à peena, quæ partim nos habebat in culpa. Item, in Sermone de Nativitate **B. MARIÆ** Virginis fol. 544. ait: *Non est hic materia tristitiæ propter miserias secundum animam ex peccato originali; ab illa ipsa plane libera & præservata fuit, &c.* Lib. impress. Antuerpiæ 1642. in 4. Item, in secundo tomo *Concionum Moralium* à fol. 497. in festo *Conceptionis B. **MARIÆ** 8. Decembris* Sermonem super Evangelio: *Loquente Jesu ad turbas, & Epistola, usque ad fol. 574. latè & eruditè. Et statim eodem folio: In eodem festo Conceptionis B. **MARIÆ** collatio: Psalm. 54. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus. Impress. Antuerpiæ 1643. in 4. & 1632. In quibus agit de præservatione Virginis ab originali, & ejus gratijs. Vide in indice verb. **MARIA**, quia latè agit de mysterio.*

Item, in libro 1. *Manuale Fratrum Minorum*, fol. 176. agit de *Conceptione Virginis*, & indulgentijs à Summis Pontificibus ejus festi viti; concessis. Lib. impress. Antuerpiæ 1618. in 16.

GUILIELMUS Sprewen, Ordinis Canonico-regularium Sancti Augustini Trudonensis Belga, scripsit *Sermones varios pro Immaculata Conceptione Virginis **MARIÆ***, ut dicit Hippolyt. Marrac. in Catalogo ad annum 1477. & in Bilioth. folio 545.

GUILIELMUS Taspelon, Ordinis S. Augustini, in Thesibus Theologicis habitis Lovanii die 29. Aprilis, anno 1616. Thesi 15. de Originali, hæc inquit: *Abeo Virgo Deipara immunis fuit*. Impress. ibidem in 4.

GUILIELMUS Tafiere, Gallus five Normandus, scripsit *Triumphum de Immaculata Virginis **MARIÆ** Conceptione* ad annum 1552. Rothomagi. Vide Hippolytum Marrac. in Biblioth. & in Catalogo Mariano, Pistojam corona 2. cap. 8. fol. 227.

GUILIELMUS Valdesanus, Canonicus Italus, in libro: *Stimuli virtutum adolescentiæ Christianæ*, lib. 2. cap. 23. folio 328. loquens de causis, quare diligenda, & adoranda sit B. Virgo **MARIA**, inquit: *Primum, quia inter omnes res creatas (Christi humanitatem semper excipio) maximam illam puritatem habet: purior non hominibus tantum, sed etiam purissimis Seraphim; puritate sua simillimam referens imaginem Filij, &c.* Vide alia ibi, & lib. 3. cap. 12. fol. 430. Lib. impress. Antuerpiæ 1603. in 12. Non autem simillimam referret imaginem Filij sui, si in peccato originali esset concepta.

GUILIELMUS de Valle Roldon Britonus, Doctor Parisiensis, in 3. Sentent. sub hoc titulo: *In Conceptione Matris Dei purissima ab omni peccato infusa fuit sanctificatio*. Ita extat in lib. manuscrip. existente in Collegio regali Navarræ in fol. in titulis quæstionum; licet in opere non perveniat ad 3. quia deest.

GUILIELMUS de Vallone, Ordinis Prædicatorum Gallus, & Episcopus Ebroidensis, Christianissimi Caroli VI. Regis Francorum Confessarius, cum immunitatem Virginis Deiparæ à peccato originali mordicus negasset, tanquam infamis à Regno pulsus est, & cum alijs palinodiam canere compulsus fuit; statuitque Rex Carolus nunquam deinceps ex eo Ordine Confessarium eligere. Spondanus ad annum 1397. vel 1387. num. 7. Velazquez de **MARIA** Immaculatè concepta, lib. 4. fol. 380.

fol. 380. Poza & Valdeclusa. Nos habemus authentica testimonia ex Archivo Univer. Parisien.
GUILIELMUS Vauro vel Barro, Guarronis, sive (ut alij) de Waria vel Oona, Ordinis Minorum, & Præceptor Scoti, in 3. Sententiarum, dist. 3. scripsit quaestionem pro Immaculata Virginis Conceptione, ubi dixit illam sententiam, quod si ei errandum foret, potius in Virginem laudando, quam ei detrahendo, &c. Andreas de Peruzzinis in Analyti Conceptionis, artic. 2. folio 104. Et existimo, quod hic sit, qui vocatur à Daza, fol. 48. Joannes Barro, sed ipse distinctum judicat: siquidem infra citat ex Bernardino de Bustos, sermone 4. Leon, classe 9. De quo semel & iterum Eusebius Niernberg, lib. de Exceptionibus, cap. 27. folio 520. & Antonius Chucarus, folio 63. columnâ 7. Præcipuum verò testimonium desumendum est ex illius temporis Scriptore, & contemporaneo Guilielmi Guarronis Henrico de Haslia, qui in speciali libello insurgit contra eum, propter illud de macula Sancti Bernardi.
GUILIELMUS de Villamodij, Canonicus Aurelianensis, primò in illo Episcopatu instituit Conceptionis festivitatem, &c. Ita Marrac. ex Claudio Sauffeio in Antist. Marian. folio 499.
GUILIELMUS Vincentij, Ordinis Patrum Cœlestinorum Gallus, de Conceptione Beatæ ac gloriose Virginis *MARIÆ* Sermonem, sub themate: Beatus qui non fuerit scandalizatus in me. Incipit: Secundum Philosophos & Doctores Catholicos beatitudo est status bonorum, &c. Tibi latè agit de ejus præservatione à peccato originali, & mira Conceptione, & ad finem habet: Explicit Sermo de Conceptione Beatæ *MARIÆ* semper Virginis compilatus per Fratrem Guilielmum Vincentii Cœlestinum. Est liber manuscr. in 4. in Cohventu Patrum Cœlestinorum Parisien. characteribus antiquis exaratum, & apud nos sudat sub prælo hoc anno in 4.
GUILIELMUS Vorrilong, vel Borrilon, vel Forrilongus Gallus, Ordinis Minorum, ad quaestionem: Utrum in Conceptione Matris Dei purissimæ ab omni peccato, infusa fuerit sanctificatio? ponit tres Conclusiones, quarum prima est de sanctificatione Conceptionis Beatæ *MARIÆ* quoad Deum sanctificantem. Secunda de ipsa sanctificatione, respectu peccati. Tertia verò de eadem sanctificatione, respectu impotentia peccandi. Prima Conclusio: Deus potuit facere, quod Beata *MARIA* non conciperetur in peccato originali, atque decessit Deum, ipsam *MARIAM* præservari ab omni impuritate peccati, & quod de facto ita fuit: unde imaginor in utero *MARIAM* fuisse sanctificatam, primò in carne ante anime infusionem à corruptione, scilicet virginitate; secundo in anime infusione ne peccatum contraheret originale, in quo signo gratia ei collata est. Conclusio 2. Sic in *MARIÆ* sanctificatione fomes præventus est, ut omni à peccato foret aliena, &c. Conclusio tertia: Concepto Dei Unigenito, sanctificatione *MARIA* impeccabilis effecta est, &c. In secunda difficultate prædictæ quaestionis inquirat: Quid prælegisset *MARIA* in naturalibus constituta, aut cedere in peccatum originale, aut privari visione Dei, si unum oportuisset eligere? Et respondit cum Francisco de Mayronis, quod eligeret privari visione Dei: quia non est tantum malum, quantum odium Dei, quod incurritur in peccato originali; quia vocamur filii iræ, &c. Lib. impress. Lugduni 1489.

in fol. & Venetiis 1596. & 1502. in 4. & iterum Lugduni 1484. & Parisiis 1503.
GUILIELMUS de Weidea Canonista, in Cap. Conquestus de feriis, specialem eadem quaestionem, in qua probat Virginem aliam *MARIAM* à peccato Ade fuisse proorsu liberam. Sic Daniel Meyer Agricola in Corona Doctorum, fol. 171.
GUNDISALVUS de Albornoz, Societas Jesu Hispanus, primus videtur fuisse ex Debitis ex professo circa debitum, ut colligitur Epistola quadam R. P. Francisci Suarez origines, scripta ad eum ex Civitate Conimbricensi die 26. Septembris anni 1626. quam originalemsicque ibidem Suarius scribit: Y particularmente lo siento assi en la historia, que V. R. me cuenta tocante a lo de la Conception, aprobacion de la probabilidad de que la *Sanctissima Virgo* non contraxit debitum, porque en la materia del debito yo no me inclino à aquesta sententia, pero se que la verdad todo lo que V. R. me escribe, y que muchos doctos que la de fienden constançamente, y no se puede negar, sino que es probable, y que nace de mucha devocion, y piedad con la Virgeny assi tengo por cierto, que lo aura aceptado, como trabajo tomado por su amor. Esta littera originalis in Archivo Complutens.
GUNDISALVUS, Archiepiscopus Tolitanus Hispanus, composuit post revelationem apparitionem sibi factam de celebranda festivitate Conceptionis, & eius à peccato originali præservatione, Tractatum unum de Conceptione pulchrum. Extorrevit per totam Hispaniam festum Conceptionis solemnizari, & sic toto tempore vitæ suæ assiduum prædicavit. Ita Michael Mediolanensis in Sermonario de Pœnitentia, Sermone de Conceptione, parte 3. fol. 16. à tergo, ubi latè narrat historiam.
GUNDISALVUS de Arriaga, Ordinis Predicatorum sacre Theologiæ Professor Hispanus, dicitur scripsisse de Conceptione. De vita D. Antonii de Lupian Zapata in suis Notis manuscr. El P. Presentado Fray Gonzalo de Arriaga de la Orden de Predicadores natural y hijo de S. Pablo de Burgos, escrivió de Concepto, costole la vida año 1657. Scio, quod tempore horum acciderint mirabilia, & maximas passus persecutiones à suis, an autem scripserit, mihi est ignotum: fides sit apud referentem Auctorem.
 Item, in tomo 2. de doctrina S. Thomæ, lib. 4. cap. 7. §. 5. num. 8. fol. 594. postquam dicitur Espejo clarissimo, fuit dezir careze de mancha, siendo cierto, que no es clarissimo el espejo manchado, &c. en extension à su Señora llama la Iglesia, Espejo sin mancha: Speculum sine macula, in indice concionatorio adducit Elenchum pro festivitate Conceptionis, &c. Lib. impress. Matriti, anno 1652. in fol.
GUNDISALVUS de Ayala, Poëta Hispanus, fecit Glossam pro intemperata Conceptione Virginis Deiparæ. Ita Sanct. Zapata in Tractatu de Concepto folio 121. & Hieroglyphicum, folio 149. & 150. & folio 194.
 Item, in Certamine Dominæ nostræ del Sagorrio Toletan. folio 73. inquit:
 Que para Madre del Verbo
 Fue limpia de toda mancha, &c.
 Extat Poëma in libro impress. Matriti per Petrum de Herrera, anno 1617. in 4.

GUNDISALVUS de Campo, Provisor Hispalensis, Archiepiscopus deinde Limentis, dispo-
suit & donavit, ut Horæ Matutinales recitarentur
in die Conceptionis Virginis **MARIÆ** in Ecclesia His-
palensi cum omni solemnitate, &c. Ita Antonius
de Quintanaveñas, in libro de Ecclesia His-
palen. fol. 374.

Item, fecit quamplures informationes contra
aliquos Religiosos prædicantes contra *Immaculatam*
Virginis Conceptionem; quarum Summarium prodijt
impress. Hispali ad annum 1615. in fol. & habet
folia 13. Vide verb. Ludovicus Alvarez.

Item, Hispali fundavit Collegium pro sæculari-
bus studentibus, sub titulo *Immaculatæ Conceptionis*.
Mara. in Antist. Marian. fol. 234. ex Leone in
vita Vener. Toribii Alph. Mogrovejo.

GUNDISALVUS de Castilla, Societatis Jesu
Hispanus, cum esset Romæ Procurator Regius
pro causa Conceptionis circa titulum *Immaculata* ipsi
adscribendum, diversa edidit Memorialia circa
hanc materiam satis erudita, quorum aliqua mihi
ostendit, sed ejus morte immatura non potuerunt
typis mandari. Quæsi ipsa, sed invenire haud po-
tuit, quia Patres Jesuitæ dicebant esse apud D. D.
Cardinalem Tribulitium, & Cardinalis reclama-
bat esse apud Jesuitas; & sic perierunt. De hoc
mentionem facit Hippolytus Marraccius in lib.
Cætares Mariani, folio 33.

GUNDISALVUS de la Cerda, Ordinis Mi-
litiæ Alcantaræ, in Epistol. ad Romanos, cap. 5.
fol. 104. numero 19. ad illa verba: Propterea fi-
cut per unum hominem peccatum, &c. excipit
Virginem **MARIAM** à regula generali peccati ori-
ginalis, dicens: *Sanctissima Virgo MARIA ab hac*
originali regula merito excipienda videtur, &c. Lib. im-
press. Ultripona 1583. in fol.

GUNDISALVUS Cervantes, Ordinis Sancti
Augustini Hispanus, edidit Librum sub hoc titu-
lo: *Parecer de San Agustín, en favor de la Concep-*
ción purísima de la Virgen MARIA Madre de Dios sin
peccado original, en doze insignes lugares, y princi-
pios Teologicos del santo Doctor, con respuesta
á otros doze, al parecer en sus obras encontra-
dos, &c. Lib. impress. Hispali 1618. in 4. cum ima-
gine *Immaculatæ Conceptionis*.

GUNDISALVUS Fuentes de Albornoz, Soci-
etatis Jesu Hispanus, edidit Librum sub hoc ti-
tulo: *Padece el daño quien le haze, de que sola sue*
libre la siempre indenne, & Immaculada, santísima Virgen
MARIA, Madre de Dios nuestro Señor concebida sin los
daños de la culpa, y deuda original, advertimiento
Theopolítico en los tres estados de la Republica
Christiana, justicia original, naturaleza, y gra-
cia, &c. Excit. manusc. in Collegio Complu-
tensi Societatis Jesu in folio, & incipit: Por la
Republica Christiana.

GUNDISALVUS Frances Hispanus, Doc-
tor ac Vicarius Hispalensis Archiepiscopi, accepit
informationem juridicam circa scandala ex-
orta à fautoribus opinionis affirmativæ, in materia
de *Conceptione Virginis MARIÆ*, quæ cum aliis viginti
sex prodijt Hispali, anno 1615. in folio. Vide
Verb. Ludovicus Alvarez.

GUNDISALVUS de Herrera, Ordinis Mi-
norum Hispanus, & mex Provincie Limentis
meritissimus Minister Provincialis, edidit Sermo-
nem sub hoc titulo: *Oracion Evangelica, que*
predica en la Cathedral de Lima, al juramento

que hizieron los Señores Virrey, Arçobispo, Au-
diencia, ambos Cabildos, y demas de la Ciudad,
de tener, y defender la *Concepcion santísima de MA-*
RIA, el dia de su fiesta, &c. est Sermo doctus. Impress.
ibidem 1655. in 4.

GUNDISALVUS de Illescas Sanfrontes, Ab-
bas Hispanus, de *institutione festivitatæ Conceptionis*,
& Decreto Sixti IV. &c. in secunda parte Histo-
riæ Pontificalis, lib. 6. Pontifice 220. fol. 86. Impr.
Barchinone 1606. in fol. & Salmantica 1575.
in folio.

GUNDISALVUS Lopez, Tevariensis de A-
larcón Hispanus, in 1. parte Quadragesimæ pro
Dominicis, quartis ac sextis feriis, &c. Homilia 2.
pro feria 4. Cinerum, fol. 40. inquit: Quis homo
vel mulier in consilium impiorum non abiit, sal-
tem per originale culpam, & à Deo recessit, nisi
Filius Dei, & sanctissima ejus Mater? &c. Vide etiam
fol. 210. quomodo contrivit caput serpentis. Et
Homilia 8. folio 929. ad illa verba: Qui non est
mecum, &c. inquit: Quæ mulier aut homo purus,
imò & Angelus hucusque fuit in virtute & bo-
nitate ex parte Dei contra dæmonem, ut sanctis-
sima Virgo **MARIA**, miserorum levamen? Quis ex
hominibus non fuit aliquando contra Filium
Dei, saltem originali macula, nisi illa tota *pulebra*
intus & foris in Conceptione, & postea amica Dei sanc-
tissima, in quâ macula ab ipso Deo non fuit unquam in-
venta? Lib. impress. Salmantica 1584. in 4. Sunt
ibi alia quamplura, præcipue fol. 439.

GUNDISALVUS de Rebolleda, Ord. Mino-
rum Hispanus, correxerat Librum editum sub hoc ti-
tulo: Por alabanza de la preciosa Virgen, y Ma-
dre de Christo Jesus, comienga el libro intitulado:
El Triunpho de **MARIA**, por Martin Martinez de
Ampies compuesto, y enmendado de sus delitos;
à el otorgada por el Doctor Fray Gonzalo de
Rebolleda Frayle Menor, como por padre de su
confession, &c. & adducit: *Quod Virgo MARIA fuit*
preservata à Deo, electa atq; præelecta. Vide verb.
Martin. Martinez. Lib. impress. in 4. absque anno
& loco impress.

GUNDISALVUS Sanchez Luzero, Cano-
nicus Granatensis Hispanus, edidit Defensorium
Immaculatæ Conceptionis Virginis MARIÆ Matris Dei,
& Domine nostræ, &c. parte 1. Lib. impress. His-
pali 1617. in 4.

Item, ibidem: *Quod Virgo sanctissima non peccavit*
in Adam, nec habuit debitum peccati originalis; quam
veritatem probat discursibus Theologicis, &c.
Lib. impress. Hispali 1617. in 4. & 1616. cum
immagine *Immaculatæ Conceptionis*, & incipit:
Altissimamente descubre, &c.

Item, scripsit Discursum Theologicum pro *immu-*
nitate Immaculatæ Conceptionis Virginis MARIÆ Matris
Dei, Domine nostræ. Impress. Mauriti 1614. & Gra-
natæ 1608. cum imagine *Immaculatæ Conceptionis*,
& incipit: Aunque son muchos, &c.

Item, ibidem Discursum alterum Theologicum
pro *immunitate Conceptionis Virginis MARIÆ*, ex testi-
monis Cœciliæ & Theliphonis, &c. Et incipit:
En el sacro monte. Impress. ibi à folio 79. Hic
Tractatus coincidit cum alio incipiente: Antes
de proponer, solùmque differunt aliquibus ver-
bis. Impress. Granatæ 1608. in 4.

Item, Discursum alterum Theologicum pro *im-*
munitate Virginis MARIÆ, sub hoc titulo: *Fue la*
Virgen predestinada à perpetua santidad, de donde se prue-

la la immunitad de la culpa en Adan. Extat impress. cum alio Hispali 1616. in 4. & incipit: De lo dicho en todo, &c.

GUNDISALVUS, Tolosanus Archiepiscopus Hispanus, de *Conceptione V. MARIE* compoluit Tractatum pulcherrimum; ut referunt multi antiqui, ac moderni Scriptores, ac de eadem *Conceptione* Orationes & Homilias plures. Vide Bernard. de Busto in officio diei 2. infra octav. lect. 4. de quo Salazarus, c. 35. n. 50. Leon, classe 6. Marrac. in Bibliot. Mariana, tomo 1. & in Anust. Marian. fol. 256.

GUTERIUS Carbasalus, Episcopus Placentinus, edi curavit Missale ejusdem Ecclesie, in quo est Missa de *Inmaculata Virginis Conceptione* cum pulcherrima imagine ejusdem, folio 363. Impress. Venetiis 1554. in folio magno.

GUTIERUS Gonzalez, Protonotarius & Commensalis Apostolicus Hispanus, in libro de Doctrina Christiana, hæc verba habet in Prologo: Libro de Doctrina de la Christiana Religion, instituido de licencia, y facultad de la Sede Apostolica, por Gutierrez Gonzalez, de buena memoria, Protonotario, y Commensal del Papa, Fundador de la santa Capilla de la Concepcion de N. Señora de St. Andres de Jaen, &c. Tolcti 1564.

GUTIERUS Marquez de Cariaga, edidit Opusculum cujus titulus est: Respuesta con breve, y cierta solucion a la pregunta hecha por el Maestro de Ceremonias de la Santa Iglesia de Sevilla, y a los papeles, que algunas personas doctas han escrito, a cerca de la duda, por dicho Maestro propuesta, y aqui consultada por el Maestro de la Santa Iglesia de Granada; si en la de Sevilla se pueden rezar las Horas Canonicas, y celebrar la Missa, haziendo el Oficio de la limpia Concepcion de nuestra Señora, este año de 1619. que cae en una de las Dominicas de Aviento, &c. Ubi plura adducit de ejus circa mysterium devotione, & incipit Opusculum: Despues de escrito este papel, &c. Granata 1619. in 4.

GUTIERUS de Ocampo, Ordinis Minorum Hispanus, in festiuitate *Conceptionis Virginis MARIE* Sermonem. Impress. Salmantica 1619. in 4.

GUTIERUS Trejo Placentinus, Ordin. Minorum Hispanus, ad c. 17. Epistolæ ad Romanos ait: *Quod Virgo MARIA non fuit obnoxia peccato originali*, num. 10. Item: *Quod fuit tota pulchra absque ulla macula peccati originali*, contra quemdam Doctorem, qui affirmabat animam beatissimæ Virginis fuisse per horam vel modicum tempus in tenebris, & deinde factam esse lucem, &c. n. 18. Item, ad cap. 5. ejusdem Epistolæ: *Quod anima Virginis habuit gratiam consecratam in primo sua Conceptionis instanti, & quod fuerit exempta a generali lege*, &c. num. 19. & 17. in libro dicto: Paradisus deliciarum Pauli Apostoli. Compluti 1638. in fol.

H.

HADRIANUS Budsius, sive Adrianus Budsi, natione Belga, Ordinis Cisterciensis, qui obiit anno 1488. secundum R. P. Carolum de Visch in sua Bibliotheca, fol. 5. scripsit carmine Tractatum de *Inmaculata Conceptione Virginis MARIE*, cujus Tractatus mentio fit in Epitaphio quod illi post obitum posuit Judocus Badius Gandensis, ubi inter alia sic dicitur:

Carmine scriptis declaravit Genitricem

Virginem, intactam crimine origines, &c.

Vide supra allegatum Visch, verb. Adrianus Budsius, & R. P. Ludovicum Jacobum à S. Carolo Carmelitam in sua Notitia manuscripta.

HADRIANUS Collaert, in vita V. Mariæ, quam pulcherrimis iconibus sculptis excudit, adducit imaginem Conceptionis, & in primo solo vocat ipsam ex semine Abraham, ortam de tribu Juda, clara & regia stirpe David, *speciosissimam super seculo matris, &c.* Extat in Biblioth. D. Arnaudi de Leon scorsim, & in nostris libris de Imaginibus Virginis MARIE in fol.

HADRIANUS Hecquetius, Atrabatina Ordinis Carmelitarum, in libro: Peripetasma argumentorum insignium, in miscellanea dylicorum inquit:

Vnica Virgo fuit, prolem qua protulit orbi,

Vnica, non plures, Vnica Virgo fuit.

Lib. impress. Lovanii 1564. in 8. Hæc verba plufquam in cortice sonant, indicant. Nam *Vnica* idem est, ac sola & singularis: *una* numerus est, sed *unica* est extra numerum. Semper ergo V. MARIA vocatur ab Hadriano *unica*, non nequaquam semper *unica* fuit, nunquam verò *una*. Si originale haberet, *una* esset, & tanquam *una* ex filiabus Adæ cum ipsis computanda, atque consummenda quasi *una* ex ipsis; sed quia præservata *unicata*, & sola ideo *unica* unicum enim fuit privilegium præservationis à peccato. Et si istum noluerit admittere pro expresso milite, parum interest, sicludatur à Militia.

HADRIANUS Lametius Henencuriæ, Doctor Theologus, atque Ambianorum Decanus, Tract. in 27. Psalmos, Psalm. 18. fol. 398. inquit: Postea & ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo, *MARIE* videlicet utero, que quidem rora fuit per puritatem & gratiam, nata ex more legis veteris: quia de tribu Juda & stirpe David neq. tamen noctis peccati tenebras contraxit, sed à Christo Sole iustitie illustrata, per gratiam præservata est. Lib. impress. Parisijs 1547. in 8.

HADRIANUS Liræ, Societatis Jesu Antwerpenfis: *Quod Virgo MARIA erat de se obnoxia originali culpa*, & quod fuerit à Deo virtutibus, gratijs, ac donis plurimis præventa, in libro: Tractatione Marianum, sive Trium mundi Ordinum celestium, terrestrium & infernorum, cultus, pietas & adoratio. Antwerpæ 1648. in folio. Item: *Quod MARIA fuit tota pulchra, absq. ulla macula*, & Sancti Spiritus sponsa charissima, sono 16. folio 99. Item: Quomodo Mariana de Jesu Tertiaria habuerit revelationem, quod Beata Virgo *MARIA* à omni originali peccato fuit præservata, modulo 31. fol. 302. Extat impress.

HADRIANUS Mangotius, Societatis Jesu natione Belga, quem aliqui Doctores ipsius Societatis Carolum vocant, sed perperam, in libro inscripto: *Monita Mariana*, monito fecerunt super illa verba: *Inimicitias ponam inter te & mulierem, ipsa conteret caput tuum*, & tu insidaberis calcaneo ejus, sic inquit: Scripturam hæc de sanctissima Virgine *MARIA* multi, ac magnitudine tellexerunt Patres, eamque interpretationem ab antiquis usque temporibus approbavit Ecclesia in eo autem dæmonem superavit, quod nulla unquam ex parte antiquo serpenti subiecta fuerit, utpote ab omni peccati labe profusus immunitus: ac in